

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • HUHTIKUU 2015

Liahona

**Ymmärrä Vapahtajan
pyhää uhria, s. 34**

Miksi heikkous ei ole syntiä, s. 20

Näin perheilta onnistuu, s. 10, 80

“Jos jollakin teistä on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, lähtee sen kadonneen perään ja etsii, kunnes löytää sen. Kun hän löytää lampaansa, hän nostaa sen iloiten hartioilleen.”

Luuk. 15:4–5

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Presidentti Monson kehottaa olemaan rohkea**
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** **Kotikäyntiopetussanoma: Jeesuksen Kristuksen ominaisuuksia: vailla vilppiä ja teeskentelyä**

KANNESSA

Edessä: Liz Lemon Swindlen teos *Emmauksen tiellä*, kopiointi kielletty.
Etukannen sisäsivu: valokuva Jim Jeffery.
Takakannen sisäsivu: valokuvakuvitus Cody Bell.

ERIKOISARTIKKELIT

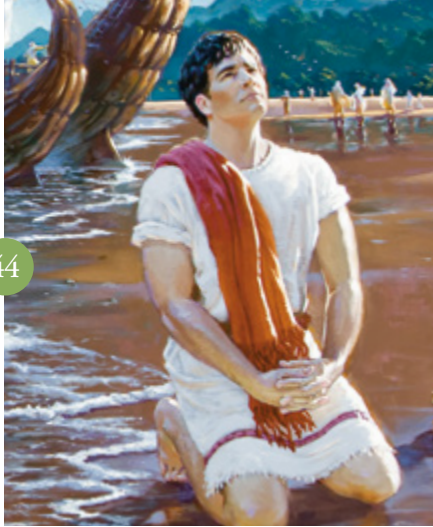
- 14** **Naisten hengellinen vaikutus**
Starla Awerkamp Butler
Sinun vaikutukseksi naisena ulottuu kauemmas kuin mitä on näkyvissä.
- 20** **Heikkous ei ole syntiä**
Wendy Ulrich
Opi tunnistamaan syntien ja heikkouksien välinen ero ja kääntämään heikkoudet vahvuudeksi.
- 26** **Puhdasta palvelusta**
Vanhin W. Christopher Waddell
Lue nämä kolme askelta epäitsekäiseen palvelemiseen.
- 30** **”Sua tarvitsen mä aina”**
Jonathan H. Westover
Kirkon laulun laulaminen vaikutti suuresti tähän korealaiseen tutkijaperheeseen.
- 34** **Vapahtajan epäitsekäs ja pyhä uhri**
Presidentti Boyd K. Packer
Vapahtajan sovituksen ansiosta me voimme maksaa synnistä ja syyllisyydestä koituvan hengellisen laskumme.

80 Perheilta 100 vuotta

Vuonna 1915 presidentti Joseph F. Smith ja hänen neuvonantajansa kehottivat jäseniä aloittamaan perheillan pitämisen. He selittivät, millainen se on ja mitä tavoitteita ja siunauksia siihen liittyy.

OSASTOT

- 8** **Me puhumme Kristuksesta: Uskon voima**
Amber Barlow Dahl
- 10** **Kotimme, perheemme: Perheilta – se onnistuu!**
- 12** **Evankeliumin klassikoita: Hän on noussut**
Presidentti David O. McKay
- 40** **Myöhempien aikojen pyhiin kertomaa**

44

- 44 Kulje eteenpäin uskossa**
 Vanhin Anthony D. Perkins
Opi Nefiltä, miten toimia, kun sinun on tehtävä äärimmäisen tärkeitä päätöksiä.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje: Missä voit sytyttää kynttilän?

54

- 49 Juliste: Etsikää Häntä**
- 50 Josephin ansiosta**
 Ted Barnes
On ainakin kuusi tapaa, joilla elämäsi on erilaista profeetta Joseph Smithin ansiosta.
- 53 Elävä profeetta**
 Presidentti Ezra Taft Benson
Aadam? Nefi? Moses? Saatat yllättyä saadessasi tietää, kuka on kaikkein tärkein profeetta.
- 54 Vapahtajan esimerkki kuuliaisuudesta**
Yhdeksän tapaa, joilla Jeesus Kristus osoitti meille tien, jota kulkea.
- 58 Meidän palstamme**
- 60 Miten olla viisas**
 Vanhin Neil L. Andersen
Mitä eroa on maailman viisauden ja Jumalan viisauden välillä?
- 61 Asian ytimeen**
- 62 Yksi lauma ja yksi paimen**
Kun ymmärrämme paremmin, mitä paimenen työhön kuuluu, voimme päästä lähemmäksi Vapahtajaa.
- 64 Kysymys ja vastaus**
Kuinka voin oppia tuntemaan oloni niin luontevaksi, että voin puhua piispalleni asioista ja huolenaiheista?

75

- 66 Kuka on sinun sankarisi?**
 Charlotte Mae Sheppard
Ellie ei uskaltanut kertoa luokalle, kuka hänen todellinen sankarinsa on.
- 68 Rukouksia ja katedraaleja**
 McKelle George
Kun Dani vieraili englantilaisessa katedraalissa, hän sai tärkeän opetuksen rukouksesta.
- 70 Eriytyinen todistaja: Miksi kuuliaisuus on niin tärkeää?**
 Vanhin Russell M. Nelson
- 71 Loistava ajatus**
- 72 Pyhät kirjoitukset tutuiksi: Jeesus parantaa spitaalisen**
 Erin Sanderson
- 74 Pyhien kirjoitusten henkilöitä: Jeesus parantaa sairaita**
- 75 Oikea polku**
 Vanhin Claudio D. Zivic
Oikean polun seuraaminen on erittäin tärkeää.
- 76 Pienille lapsille: Tiedän, että Jeesus rakastaa minua**
 Jane McBride Choate

**HUHTIKUU 2015, 67. VUOSIKERTA, NUMERO 4
LIAHONA 12564 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon

Neuvojat: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustajat: Lisa Carolina López

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhintaa: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatin, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainain, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2015 Vol. 67 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltäideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi ideaa.

”Sua tarvitsen mä aina”, s. 30: Aivan kuten laulun ”Sua tarvitsen mä aina” sanat auttoivat Pak Mi-Jungia tekemään päätöksen mennä kasteelle, kirkon lauluilla voi olla voimallinen vaikutus elämässämme. Ajattele aikaa, jolloin jonkin kirkon laulun sanat ovat olleet siunaukseksi omissa elämässasi. Voit kertoa kokemuksesta perheellesi. Pyydä jokaista perheenjäsentä valitsemaan kirkon lauluista suosikkinsa ja kertomaan, kuinka se on ollut siunauksena hänen elämässään. Laulakaa sitten jokainen valittu laulu yhdessä. (Tämän toiminnan voi hajauttaa parin viikon ajalle.)

”Rukouksia ja katedraaleja”, s. 68: Luettuasi tämän kertomuksen mainitse kaupungissanne olevia eri kirkkoja tai näytä niistä kuvia. Keskustelkaa oheisista kysymyksistä perheen kesken: Mitä yhtäläisyyksiä meillä on muiden uskontojen kanssa? Mitä taivaallinen Isä ajattelee kaikista lapsistaan? Kuinka meidän pitäisi kohdella ihmisiä, joilla on erilaisia uskonkäsityksiä? Saadaksesi vastauksen näihin kysymyksiin voit käyttää apunasi kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Dallin H. Oaksin artikkelia ”Totuuden ja suvaitsevaisuuden tasapainottamista” (*Liahona*, helmikuu 2013, s. 28–35).

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Anteeksianto, 20, 34

Esimerkki, 14, 66

Jeesus Kristus, 7, 8, 12,
20, 26, 34, 49, 54, 62, 66,
72, 74, 76

Joseph Smith, 12, 50

Jumalallinen luonne, 58

Kirkon johtohenkilöt,
53, 64

Kuolema, 30, 41

Kuuliaisuus, 44, 54, 58

Käskyt, 70, 75

Käännyminen, 30

Lähetystyö, 30, 40

Murhe, 30, 41

Musiikki, 30, 40

Naiset, 14

Paasto, 30

Palautus, 50

Palveleminen, 26, 42

Pappeus, 50

Paraneminen, 8, 72, 74

Parannus, 34, 64

Perhe, suku, 10, 50

Perheiltä, 10, 80

Pornografia, 34

Profeetat, 53

Pyhä Henki, 30, 41, 42,

43, 44, 50, 58

Päätökset, 44, 60, 75

Rakkaus, 76

Rohkeus, 4

Rukous, 68

Saatana, 34, 61

Sovitus, 20, 34, 49

Synti, 20, 34

Syllisyys, 20, 34

Tahdonvapaus, 4, 20, 44

Temppeilyö, 30, 43

Usko, 8, 20, 44

Uusi testamentti, 54, 62,

72, 74

Ylösnousemus, 12, 49

Presidentti
Thomas S. Monson

Presidentti Monson kehottaa olemaan

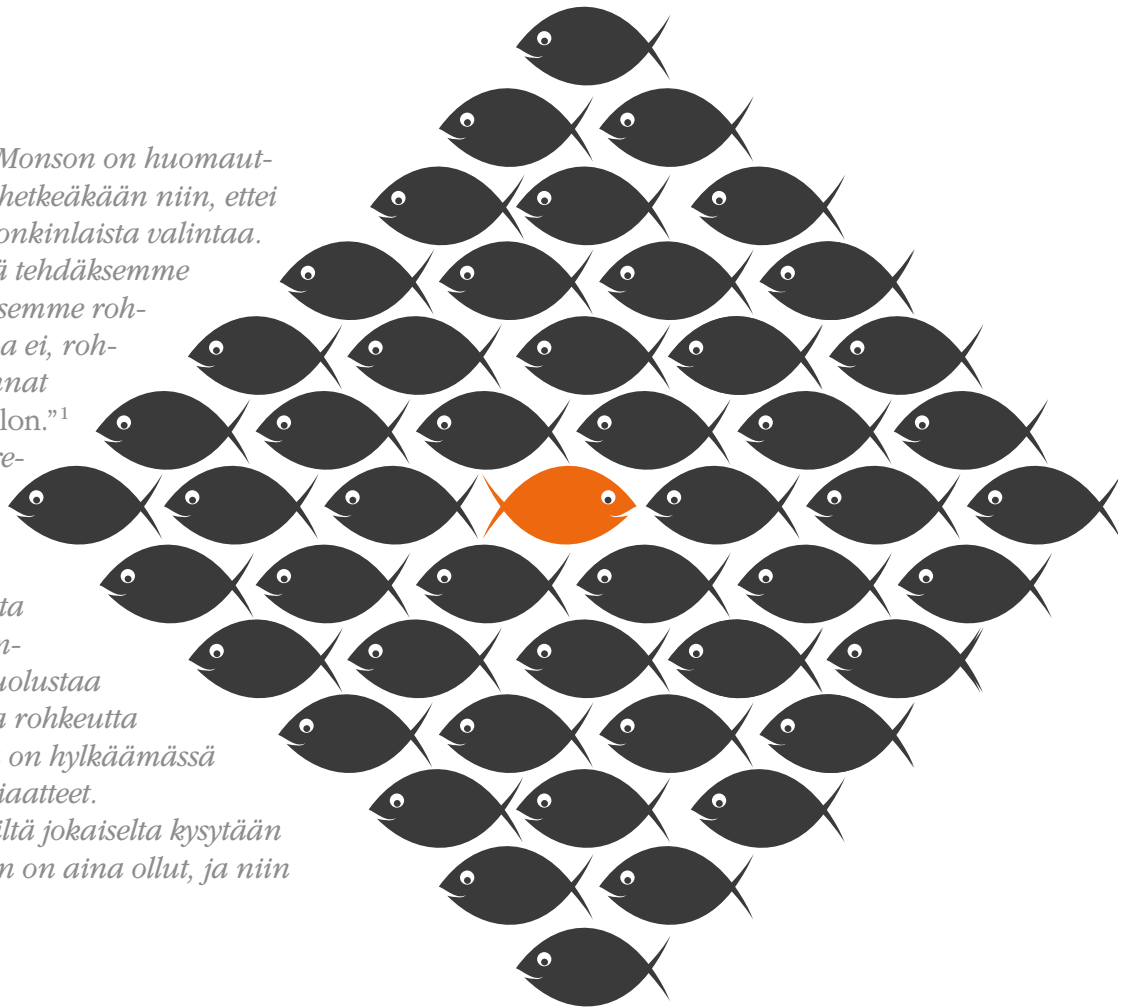
ROHKEA

Presidentti Thomas S. Monson on huomauttanut, että kuuluu tuskin hetkeäkään niin, ettei meidän tarvitsisi tehdä jonkinlaista valintaa.

Hän on neuvonut, että tehdäksemme päätöksiä viisaasti tarvitsemme rohkeutta – ”rohkeutta sanoa ei, rohkeutta sanoa kyllä. Valinnat tosiaan ratkaisevat kohtalon.”¹

Seuraavissa otteissa presidentti Monson muistuttaa myöhempien aikojen pyhiä siitä, että heillä täytyy olla rohkeutta puolustaa totuutta ja vanhurskautta, rohkeutta puolustaa sitä, mihin he uskovat, ja rohkeutta uhmata maailmaa, joka on hylkäämässä iankaikkiset arvot ja periaatteet.

Hän on sanonut: ”Meiltä jokaiselta kysytään alinomaa rohkeutta. Niin on aina ollut, ja niin on aina oleva.”²

Rohkeus tuo Jumalan hyväksynnän

”Me kaikki tunnemme pelkoa, koemme pilkkaa ja kohtaamme vastustusta. Olkoon meillä kaikilla rohkeutta uhmata joukon yksimielisyyttä, rohkeutta puolustaa periaatetta. Jumalalle on otollista rohkeus eikä periksi antaminen. Rohkeudesta tulee elävä ja puoleensa vetävä hyve, kun sitä ei pidetä ainoastaan valmiutena kuolla miehekkäästi vaan myös päättäväisyytenä elää kunnollisesti. Kun menemme eteenpäin pyrkien elämään siten kuin meidän pitäisi, me saamme varmasti apua Herralta ja voimme etsiä lohtua Hänen sanoistaan.”³

Pitäkää rohkeasti puolenne

”Mitä kestäminen tarkoittaa? Pidän tästä määritelmästä: *pitää rohkeasti puolensa*. Uskomisen saattaa vaatia teiltä rohkeutta. Toisinaan tarvitsette rohkeutta ollaksenne kuuliaisia. Se on ehdottoman välttämätöntä teille kestääkseenne siihen päivään asti, jolloin lähdette tästä kuolevaisuuden olemassaolosta.”⁴

Edustakaa totuutta rohkeasti

”Pyyntöni – on, että teillä on rohkeutta edustaa lujina totuutta ja vanhurskautta. Koska yhteiskunnan nykysuuntaus on kaukana Herran meille antamista arvoista ja periaatteista, te joudutte melko varmasti puolustamaan sitä, mihin uskotte. Ellei todistuksenne juuria ole istutettu lujasti, teidän on vaikeaa pitää puolianne niiden pilkkaa vastaan, jotka kyseenalaistavat uskonne. Kun todistuksenne evankeliumista, Vapahtajasta ja taivaallisesta Isästämme on istutettu lujasti, se vaikuttaa kaikkeen, mitä teette koko elämänne aikana.”⁵

Me tarvitsemme hengellistä ja moraalista rohkeutta

”[Nykyisin] television, elokuvien ja muiden tiedotusvälineiden esittämät viestit ovat usein täysin päinvastaisia sille, mitä me haluamme lastemme omaksuvan ja pitävän arvossa. Meillä on velvollisuus, paitsi opettaa heitä olemaan lujia hengessä ja opissa, myös auttaa heitä pysymään sellaisina, riippumatta heidän mahdollisesti kohtaamistaan ulkopuolisista voimista. Tämä edellyttää meiltä paljon aikaa ja ponnistelua – ja voidaksemme auttaa muita me itse tarvitsemme hengellistä ja moraalista rohkeutta vastustaa sitä pahaa, jota me näemme joka puolella.”⁶

Olkaamme aina rohkeita

”Kun me elämme jokapäiväistä elämäämme, on miltei väistämätöntä, että uskoamme koetellaan. Joskus saatamme huomata olevamme muiden ympäröimänä ja olla silti vähemmistönä tai jopa yksin puolustamassa tietoa siitä, mikä on hyväksyttävää ja mikä ei ole. – –

Olkaamme aina rohkeita ja valmistautuneita puolustamaan sitä, mihin me uskomme, ja jos meidän täytyy tehdä se yksin, tehkäämme se rohkeasti, sen voiman vahvistamina, että todellisuudessa emme ole koskaan yksin, kun seisomme taivaallisen Isämme rinnalla.”⁷ ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Voit myös pyytää opettamiasi henkilöitä ajattelemaan jotakin sellaista tilannetta tulevalla viikolla – kotona, töissä, koulussa tai kirkossa – joka vaatii heiltä rohkeutta. He voivat kohdata pelkonsa, kestää haasteissa, puolustaa uskonkäsityksiään tai päättää noudattaa täydellisemmin jotakin evankeliumin periaatetta. Kehota heitä kertomaan ajatuksistaan tai kirjoittamaan niitä muistiin.

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Valintojen kolme V:tä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 68.
2. Thomas S. Monson, ”Kutsu rohkeuteen”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 54.
3. Thomas S. Monson, ”Olkaa rohkeita ja lujia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 69.
4. Thomas S. Monson, ”Uskokaa, olkaa kuuliaisia ja kestäkää”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 129.
5. Thomas S. Monson, ”Olkaa rohkeita”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 126.
6. Thomas S. Monson, ”Kolme tavoitetta oppaaksenne”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 118–119.
7. Thomas S. Monson, ”Uskalla seistä yksin”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 60, 67.

Jonkun toisen Sarah

McKenzie Miller

Minusta oli aiemmin vaikeata käyttää uskonkäsityksiäni vastauksena niinkin yksinkertaiseen kysymykseen kuin ”Mikset sinä juo kahvia?” Ennen käytin tekosyitä kuten ”Se on liian kitkerää” tai ”En pidä sen mausta”.

Miksi minua nolotti? Miksi en uskaltanut puolustaa sitä, mihin uskon? Ajatellessani asiaa jälkepäin en oikein ymmärrä, mitä pelkäsin. Muistan kuitenkin tarkalleen, milloin lakkasin piiloutumasta tekosyiden taakse.

Eräänä päivänä lukion englannin kielen tunnilla opettaja ilmoitti, että katsoisimme jakson televisiosarjasta, jonka tiesin olevan sellainen, että minun ei tulisi katsoa sitä. Muiden oppilaiden hurratessa innoissaan luokkatoverini Sarah viittasi ja pyysi saada poistua luokasta.

Kun opettaja kysyi syytä, Sarah vastasi asiallisesti: ”Koska minä olen mormoni, enkä katso ohjelmia, joissa kiroillaan.”

Hänen rohkeutensa puolustaa uskonkäsityksiään luokan edessä oli hämmästyttävä. Sarahin ansiosta minäkin nousin ylös ja odottelin omatunto puhtaana ohjelman päättymistä luokan ulkopuolella.

Olin muuttunut iäksi. Aloin selittää uskonkäsityksiäni sen sijaan että olisin vältellyt asiaa. Sen seurauksena sain itseluottamusta ja aloin osallistua yhä enemmän kirkon ja koulun toimintoihin.

En kertonut koskaan Sarahille, kuinka paljon hänen esimerkinsä merkitsi minulle, mutta yritän noudattaa hänen esimerkkiään itseluottamuksesta. Ymmärrän nyt, ettei Jumalan suurenmoisen, pyhän kirkon jäsenenä oleminen ole millään tavalla hävettävää. Toivon, että minä voin esimerkilläni olla jonkun toisen Sarah.

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

LAPSILLE

Rohkeutta pyhistä kirjoituksista

Presidentti Monson opettaa meitä olemaan rohkeita ja puolustamaan sitä, mihin uskomme. Pyhissä kirjoituksissa on paljon esimerkkejä ihmisistä, jotka osoittivat rohkeutta. Lue kunkin nimen vieressä oleva pyhien kirjoitusten kohta. Kuinka nämä ihmiset osoittivat rohkeutta ja puolustivat sitä, minkä tiesivät oikeaksi? Voit kirjoittaa tai piirtää tähän vastauksesi.

Joseph Smith (JS-H 11-17)

Daniel (Dan. 6:7, 10-23)

Samuel Lamanilainen (Hel. 13:2-4; 16:1-7)

Ester (Est. 4:5-14; 5:1-8; 7:1-6)

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan elämän ja tehtävien ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Jeesuksen Kristuksen ominaisuuksia: vailla vilppiä ja teeskentelyä

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan ominaisuuksia.

Sen ymmärtäminen, että Jeesus Kristus on vailla vilppiä ja teeskentelyä, voi auttaa meitä, kun pyrimme uskollisesti noudattamaan Hänen esimerkkiään. Vanhin Joseph B. Wirthlin (1917–2008) kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Vilpillisyys on pettämistä tai harhaan johtamista –. Vilpitön ihminen on viaton, tarkoituksiltaan rehellinen ja motiiveiltaan puhdas ihminen, jonka elämä kuvastaa yksinkertaisesti sitä, että hän noudattaa jokapäiväisissä teoissaan rehellisyyden periaatteita. – Uskon, että kirkon jäsenillä on nyt suurempi tarve vilpittömyyteen kuin minään muuna aikana, koska monet maailmassa eivät näytä ymmärtävän tämän hyveen tärkeyttä.”¹

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut teeskentelystä: ”Kukaan meistä ei ole

aivan niin Kristuksen kaltainen kuin tiedämme, että meidän pitäisi olla. Mutta me haluamme vilpittömästi voittaa heikkoutemme ja taipumuksemme tehdä syntiä. Sydämemme ja sielumme voimin me halajamme tulla paremmiksi Jeesuksen Kristuksen sovituksen avulla.”²

Me tiedämme, että ”meidät tuomitaan tekojemme mukaan, sydämemme toiveiden mukaan ja sen mukaan, millaisia meistä on tullut ihmisinä”³. Silti, kun pyrimme tekemään parannusta, meistä tulee puhtaampia – ja ”autuaita [ovat] puhdassydämiset: he saavat nähdä Jumalan” (Matt. 5:8).

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

Ps. 32:2; Jaak. 3:17; 1. Piet. 2:1–2, 22

VIITTEET

1. Joseph B. Wirthlin, ”Vilpittömyys”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 71–72.
2. Dieter F. Uchtdorf, ”Tulkaa, liittykää joukkoomme”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 23.
3. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 1.2.1.

Usko, perhe,
auttaminen

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Pienet lapset ovat vailla vilppiä. Jeesus Kristus sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. – Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä” (Mark. 10:14, 16).

Kristus palveli lapsia myös Amerikan mantereella ylönousemuksensa jälkeen. Hän käski ihmisiä tuomaan pienet lapsensa Hänen luokseen, ja he ”panivat heidät maahan hänen ympärilleen, ja Jeesus seisoi keskellä; –

[ja] hän itki, ja väkijoukko todisti siitä, ja hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja siunasi heidät ja rukoili Isää heidän puolestaan. –

Ja kun he katsoivat nähdäkseen, he loivat katseensa taivaalle, – ja he näkivät enkeleitä laskeutuvan taivaasta ikään kuin tulen keskellä; ja he tulivat alas ja ympäröivät nuo pienokaiset, – ja enkelit palvelivat heitä.” (3. Nefi 17:12, 21, 24.)

Mieti tätä

Mitä voimme oppia viattomuudesta pieniltä lapsilta? (Ks. PKO, ”Viattomuus”.)

USKON VOIMA

Amber Barlow Dahl

Jos taivaallinen Isä päästäisi meidät haasteistamme heti kun vain pyytäisimme sitä, Hän kieltäisi meiltä juuri ne kokemukset, jotka ovat välttämättömiä pelastuksellemme.

Eräänä vuonna korkeakoulussa olin suorittamassa koetta, kun niskaani alkoi särkeä. Kipu ei hellittänyt, vaikka kokeen aiheuttama jännitys oli jo poissa. Kävin lääkäreiden ja terapeuttien luona ja kokeilin erilaisia hoitoja, mutta kipu jatkui yhä. Seuraavan vuoden aikana yrittäessäni selviytyä tuskani kanssa pyrin kovasti myös vahvistamaan uskoani. Käytin paljon aikaa rukoilemiseen, tutkin pyhiä kirjoituksia ja pyysin pappeuden siunauksia. Tunsin, että jos minulla vain olisi tarpeeksi uskoa, minä paranisin.

Jeesus Kristus paransi sairaita, sokeita, rampoja ja spitaalisia – heidän uskonsa mukaan (ks. Matt. 9:29). Tiesin, että Hänellä oli voima parantaa minut, kuten Hän oli parantanut monet muutkin kuolevaisuudessa ollessaan. Päätelin siksi, että vain uskonpuutteeni esti minua paranemasta, joten kaksinkertaistin ponnisteluni. Samalla kun jatkoin käyntejäni fysioterapiassa, rukoilin ja paastoin sekä tutkin pyhiä kirjoituksia ja uskoin. Silti tuskani jatkui.

Pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan, että uskon avulla voimme saada aikaan ihmeitä (ks. Matt. 17:20). Silti en päässyt eroon tästä vähäisestä vaivasta. Missä oli voima minun uskoksani? Lopulta hyväksyin mielessäni

tilanteeni, löysin tapoja selviytyä vai-vani kanssa ja tyydyin siihen, että täysi ymmärrys uskosta ja parantumisesta tulisi aikanaan.

Vuosia myöhemmin juttelin ystäväni kanssa, joka oli kärsinyt hirvittävästä pahoinvoinnista. Se oli vienyt hänet sairaalaan useammin kuin ker-ran hänen ensimmäisen raskautensa aikana. Erin halusi saada toisen lapsen mutta pelkäsi, että hänen täytyisi kes-tää samanlaisia vaivoja, joita hänellä oli ollut ensimmäisen raskautensa aikana. Hän kertoi minulle, että hän oli paastonnut ja rukoillut ja todella

uskoi, ettei taivaallinen Isä vaatisi sitä häneltä toista kertaa.

Kun keskustelimme, mieleeni muistui pyhien kirjoitusten kohta: ”Lakatkaa te huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala.” (Ps. 46:11.) Ajattelin omaa kokemustani, jolloin yritin olla huolehtimatta ahdingos-sani, ja kehotin Eriniä uskomaan edelleen. Sanoin, ettei hänen uskonsa saisi riippua siitä, kokisiko hän pahoinvointia seuraavan raskautensa yhteydessä vai ei.

Kun edelleen tutkin uskon peri-aatetta, otin esiin kohdan, jossa Alma puhuu uskosta ja opettaa: ”Jos teillä on uskoa, te toivotte sellaista, mikä ei näy mutta on totta” (Alma 32:21).

Kun pohdin tätä pyhien kirjoitusten kohtaa, huomasin, ettei usko ole sitä, mitä luulin sen olevan. Alma opettaa meille, että usko on tosi periaatteisiin liittyvää toivoa. Se, että meillä

KOETTELEMUSTEN YLÄPUOLELLE NOUSEMINEN

”Eikö olekin viisasta, että [taivaallinen Isä] antaa meille koettelemuksia, jotta voisimme nousta niiden yläpuolelle, vastuita kannettavaksemme, työtä, jotta lihaksemme vahvistuisivat, suruja sielumme koettelemiseksi? Eikö eteemme tulekin kiusauksia voimiemme koettelemiseksi, sairautta, jotta oppisimme kärsivällisyyttä, kuolema, jotta meistä voisi tulla kuolemattomia ja kirkastettuja?”

Jos kaikki sairaut, joiden puolesta rukoilemme, parantuisivat, jos kaikkia vanhurskaita varjeltaisiin ja jumalattomat hävitettäisiin, niin Isän koko suunnitelma raukeaisi tyhjiin ja evankeliumin peruseriaate, tahdonvapaus, lakkaisi. Kenenkään ei tarvitsisi elää uskosta.”

Ks. presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985), *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball, 2006, s. 16.*

on uskoa, ei tarkoita, että uskomme taivaallisen Isän aina antavan meille pyytämämme silloin kun pyydämme sitä. Usko siihen, että Kristus parantaisi niskani tai että Hän soisi Erinille raskausajan ilman pahoinvointia, ei ole tosi periaatteisiin liittyvää uskoa. Meillä voi kuitenkin olla uskoa siihen, että Kristuksella on voima parantaa, että Hän huolehtii meistä, että Hän vahvistaa meitä ja että jos kestämmme hyvin, voimme olla kelvollisia iankaikiseen elämään.

Herra on luvannut: ”Mitä tahansa te uskossa pyydätte, uskoen saavanne sen Kristuksen nimessä, te saatte sen” (En. 15). Uskon, että tämän lupauksen voima on neuvossa uskoa ”Kristuksen nimessä”. Bible Dictionaryn

[englanninkielisen Raamatun sanaston] rukousta koskevassa artikkelissa meitä opetetaan: ”Me rukoilemme Kristuksen nimessä silloin kun meidän miellemme on Kristuksen mieli ja meidän toiveemme ovat Kristuksen toiveita – kun Hänen sanansa pysyvät meissä (ks. Joh. 15:7). Sitten me pyydämme sellaista, mitä Jumala voi suoda. Moniin rukouksiin ei saada vastausta, koska niitä ei lausuta lainkaan Kristuksen nimessä; ne eivät mitenkään edusta Hänen mieltään vaan nousevat ihmissydämen itsekkyydestä.”

Kun pyydämme uskossa jotakin Jumalan mielen mukaista, Hän antaa meille, mitä haluamme. Taivaallinen Isä tuntee meidät, rakastaa meitä ja haluaa meidän saavan kaiken, mikä

on tarpeen, jotta voimme palata Hänen luokseen. Ja joskus siihen kuuluu koettelemuksia, vaikeuksia ja haasteita (ks. 1. Piet. 1:7). Jos taivaallinen Isä päästäisi meidät haasteistamme heti kun vain pyytäisimme sitä, Hän kieltäisi meiltä juuri ne kokemukset, jotka ovat välttämättömiä pelastuksellemme. Meidän täytyy oppia luottamaan Jumalan meitä varten laatimaan suunnitelmaan ja alistaa tahtomme Hänen tahtoonsa. Kun muokkaamme oman tahtomme Hänen tahtonsa mukaiseksi ja tunnustamme täydellisen riippuvuutemme Hänestä, voimme olla kelvollisia saavuttamaan ”[uskomme] päämäärän, sielujen pelastuksen” (1. Piet. 1:9). ■

Kirjoittaja asuu Oregonissa Yhdysvalloissa.

PERHEILTA – SE ONNISTUU!

Huolimatta siitä, millainen perheenne on, perheiltä voi olla siunaukseksi ja vahvistaa teitä.

Isä tulee kotiin uupuneena pitkän työpäivän jälkeen ja tapaa perheensäkin ärtyneen mielialan vallassa. On maanantai-ilta, ja perheillan pitäminen tuntuu mahdottomalta. Pyydettyään rukouksessa apua isä ja äiti päättävät pitää asiat yksinkertaisina. He kutsuvat perheen koolle, laulavat kirkon laulun ja rukoilevat yhdessä. He antavat jokaisen perheenjäsenen syyttää pienen kynttilän samalla kun kukin kertoo jostakin asiasta, joka on innoittanut häntä viime aikoina. Pimeässä huoneessa hohtava kynttilänvalo kuvaa innoitusta ja kiinnostaa lasten huomion. Kun perheenjäsenet kertovat toisilleen todistuksestaan, kotiin laskeutuu suloinen rauhan ja rakkauten tunne. Illan päätyttyä perhe on kiitollinen siitä, että he saivat pidettyä perheillan.

Tiesitkö, että perheiltä on ollut kirkon ohjelmassa 100 vuotta? Huhtikuussa vuonna 1915 ensimmäinen presidenttikunta opasti jäseniä varaamaan yhden illan joka viikko perherukousta, musiikkia, evankeliumin oppimista, kertomuksia ja toimintoja varten. (Ks. sivulla 80 oleva ote ensimmäisen presidenttikunnan kirjeestä.) Profheetat muistuttavat meitä edelleen

perheillan tärkeydestä. ”Meillä ei ole varaa laiminlyödä tätä taivaan innoittamaa ohjelmaa”, presidentti Thomas S. Monson on sanonut. ”Se voi tuoda hengellistä kasvua perheen jokaiselle jäsenelle auttaen häntä vastustamaan kiusauksia, joita on kaikkialla.”¹

Seuraavassa on mielessä pidettäviä ajatuksia, kun teette perheillasta osan omaa viikkoanne:

Tämä koskee minua. Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Perheillat ovat kaikkia varten.”² Me kaikki – naimisissa olevat tai naimattomat, ne, joilla on lapsia tai ei ole – voimme varata aikaa perheen vahvistamiseen ja evankeliumin oppimiseen.

Löydän aikaa sitä varten. Kirkko asettaa esimerkin pitämällä maanantai-illat vapaina kirkon toiminnoista. Voit osoittaa Herralle ja perheellesi, että olet halukas varaamaan aikaa sille, mikä on kaikkein tärkeintä.

Löydän tavan, joka toimii omassa perheessäni. Jos teidän perheenne asuu hajallaan, voitte yrittää pitää ”etäperheillan” ja keskustella perheenjäsenten kanssa internetin kautta tai puhelimitse. Täytyykö jonkun tehdä töitä myöhään? Pitäkää työssä

olevan tauon aikana ”ulkoperheiltä” työpaikan lähellä. Eräs eronnut isä piti joka maanantai ”kirjeperheillan”, jolloin hän kirjoitti kaukana asuville lapsilleen.³

Voin aloittaa tällä viikolla. Perheillan voi järjestää oman kotisi tarpeiden ja olosuhteiden mukaan. Tässä on joitakin yleisiä ehdotuksia:

- Aloittakaa ja päättäkää rukouksella.
- Käyttäkää musiikkia, myös kirkon ja Alkeisyhdistyksen lauluja.
- Tutkikaa, mitä pyhät kirjoitukset ja nykyajan profheetat opettavat.
- Liittäkää viikoittain mukaan erilaisia fyysisiä toimintoja, palveluprojekteja ja evankeliumikeskeisiä toimintoja.
- Pitäkää hauskaa! Pelatkaa jotakin peliä tai valmistakaa virvokkeita.
- Olkaa johdonmukaisia. Jos ette voi pitää perheiltä maanantaina, valitkaa toinen päivä, joka soveltuu teille paremmin.

Hahuan saada siunaukset. Profheetat ovat luvanneet, että jos osallistumme perheiltään, siitä koituu suuria siunauksia: rakkaus ja kuuliaisuus kodissa lisääntyvät. Usko nuorten

sydämessä vahvistuu.

Perheet ”saavat voimaa vastustaa heitä ympäröiviä huonoja vaikutuksia ja kiusauksia”⁴.

Vaikka perheiltanne eivät ehkä joka kerta olekaan täydellisiä kokemuksia, ponnistelujenne ansiosta perheenne vahvistuu ja saa siunauksia. ”Jokainen perheilta on yksi siveltimenveto sielumme kankaalla”, vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on opettanut. ”Mikään yksittäinen tapahtuma ei kenties tunnu olevan erityisen vaikuttava tai mieleenpainuva. Mutta aivan kuten – – maalijuovat täydentävät toisiaan ja

saavat aikaan vaikuttavan mestariteoksen, samoin meidän johdonmukaisuutemme näennäisen pienten asioiden tekemisessä voi johtaa merkittäviin hengellisiin tuloksiin.”⁵ ■

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Pysyviä totuuksia muuttuvia aikoja varten”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 19.
2. L. Tom Perry, ”Siksi sain oppia”, *Valkeus*, heinäkuu 1994, s. 38.
3. ”Family Home Evening: Any Size, Any Situation”, *Ensign*, joulukuu 2001, s. 42.
4. Ensimmäinen presidenttikunta, julkaisussa *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, toim. James R. Clark, 6 osaa, 1965–1975, osa 4, s. 339.
5. David A. Bednar, ”Utterampi ja huolehtivampi kotona”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 20.

ASETTAKAA SE ETUSIJALLE

”Neuvomme vanhempia ja lapsia asettamaan perherukouksen, perheillat, evankeliumin opiskelun ja opettamisen sekä perheen tervehenkisen toiminnan etusijalle. Olivatpa muut pyyteet tai toiminnat miten kelpollisia ja asiallisia tahansa, niiden ei saa sallia syrjäyttää Jumalan antamia velvollisuuksia, jotka vain vanhemmat ja perheet voivat asianmukaisesti täyttää.”

Ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 11. helmikuuta 1999.

HÄN ON NOUSSUT

Horjumaton usko Kristukseen on merkittävien tarve nykyajan maailmassa.

Presidentti David O. McKay (1873–1970)

kirkon yhdeksäs presidentti

David O. McKay syntyi 8. syyskuuta 1873.

Hänet asetettiin apostoliksi 9. huhtikuuta 1906 hänen ollessaan 32-vuotias, ja 9. huhtikuuta 1951 hänet hyväksyttiin kirkon yhdeksänneksi presidentiksi. Seuraavassa on otteita puheesta, jonka hän piti huhtikuun 1966 yleiskonferenssissa. Koko puhe on julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1966, s. 55–59.

Jos ihme on ylikuonnollinen tapah-tuma, jonka aiheuttaja on ihmisen rajallisen viisauden ulottumattomissa, niin silloin Jeesuksen Kristuksen ylönousemus on kaikkien aikojen suunnattomin ihme. Siinä ilmenee Jumalan kaikkivaltius ja ihmisen kuolemattomuus.

Ylönousemus on ihme kuitenkin vain siinä mielessä, että se on ihmisen käsityskyvyn ja ymmärryksen ulottumattomissa. Kaikille, jotka hyväksyvät sen tosiasiksi, se on vain elämän vakiolain ilmentymä. – –

ELÄVÄ KRISTUS

Lue nykyajan apostolien ja profeettojen todistus Jeesuksesta Kristuksesta julkaisussa *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2–3.

Kun hyväksytte tosiasiana sen, että Kristus otti takaisin ruumiinsa ja ilmes-tyi kirkastettuna, ylönousseena Olen-tona, niin saatte vastauksen kaikkien aikojen kysymykseen: ”Voiko ihminen herätä eloon, kun hän on kuollut?” (Job 14:14.)

Todistuksia ylönousemuksesta

On varmaa, että Kristuksen kirjaimellinen ylönousemus haudasta oli todellisuutta opetuslapsille, jotka tunsivat Hänet henkilökohtaisesti. Heidän mielessään ei siitä ollut kerta kaikkiaan mitään epäilystä. He olivat tapahtuneen silminnäkijöitä. He tiesivät, koska heidän silmänsä olivat nähneet, heidän korvansa kuulleet, heidän kätensä tunteneet läsnä olevan ylönousseen Lunastajan ruumiin.

Pääapostoli Pietari sanoi silloin kun yksitoista opetuslasta kokoontuivat yhteen valitakseen jonkun Juudas Iskariotin paikalle: ”Siispä on nyt valittava yksi niistä miehistä – – yksi heistä olkoon hänen ylönousemuk-sensa todistajana yhdessä meidän kanssamme” (Ap. t. 1:21–22). – –

Toisella kerralla Pietari julisti heidän vihollisilleen, samoille miehille, jotka olivat nauhinneet Jeesuksen ristille kuolemaan: ”Israelilaiset, kuulkaa, mitä teille sanon!

– – Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt kuoleista; me kaikki

olemme sen todistajia.” (Ap. t. 2:22, 32). – –

Muita todistajia

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko seisoo Pietarin, Paavalin, Jaakobin ja kaikkien niiden muiden varhaisten apostolien rinnalla, jotka pitivät ylönousemusta paitsi kirjaimellisena tosiasiana myös Kristuksen jumalallisen tehtävän maanpäällisen osan täyttymyksenä.

Noin 1 800 vuotta sen jälkeen kun Jeesus oli kuollut ristillä, profeetta Joseph Smith julisti ylönousseen Herran ilmestyneen hänelle. Hän sanoi: ”Näin kahden Persoonan, joiden hohdetta ja kirkkautta on mahdoton kuvata, seisovan yläpuolellani ilmassa. Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoit-taen toista: *Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!*” (JS–H 17.) – –

Jos meillä olisi ainoastaan Joseph Smithin todistus, se olisi hyödytön, kuten Kristus sanoi omasta todistukses-taan puhuessaan itsestään – mutta Jee-suksella oli myös Jumalan ja apostolien todistus. Ja Joseph Smithillä oli muita todistajia, jotka vahvistivat oikeaksi hänen todistuksensa, kun enkeli Moroni ilmestyi heille ja todisti totuudesta. – –

Myöhempien Aikojen Pyhien Jee-suksen Kristuksen Kirkko julistaa [myös] profeetta Joseph Smithin saa-maa kirkkauden näkyä.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko julistaa koko maailmalle, että Kristus on Jumalan Poika, maailman Lunastaja! Kukaan todellinen seuraaja ei tyydy pitämään Häntä pelkkänä suurena uudistajana, ihanteellisena opettajana tai edes ainoana täydellisenä ihmisenä. Galilean Mies on – ei kuvaannollisesti vaan *kirjaimellisesti* – elävän Jumalan Poika. – –

Todella uudestisyntyneet

Kukaan ei voi vilpittömästi päättää noudattaa Jeesus Nasarettilaisen opetuksia jokapäiväisessä elämässään tuntematta muutosta koko olemukseensa. Termillä ”uudestisyntyminen” on syvällisempi merkitys kuin mitä monet siihen yhdistävät. – – Onnellinen se ihminen, joka on todella tuntenut kohottavan, muuttavan voiman, joka tulee tästä läheisyydestä Vapahtajaan, tästä sukulaisuudesta elävään Kristukseen. Olen kiitollinen siitä, että tiedän Kristuksen olevan minun Lunastajani. – –

Ylösnousemuksen sanoma on – – lohdullisin, suurenmoisin, mitä ihmiselle on koskaan annettu, sillä kun kuolema vie meiltä rakkaan, surevaa sydäntämme tynnyttää toivo ja jumalallinen vakuutus, joka on ilmaistu näissä sanoissa: ”*Ei hän ole täällä; hän on noussut kuolleista*” [ks. Matt. 28:6; Mark. 16:6].

Tiedän koko sielustani, että Jeesus Kristus voitti kuoleman, ja koska Lunastajamme elää, niin mekin tulemme elämään. ■

Väliotsikot muutettu.

”Ja nyt, niiden monien todistusten jälkeen, jotka hänestä on annettu, tämän todistuksen, kaikista uusimman, me annamme hänestä, että hän elää!” (OL 76:22). – –

Kun ottaa huomioon muinaisten apostolien esittämät kiistattomat todistukset – jotka annettiin joitakin vuosia itse tapahtuman jälkeen – kun ottaa huomioon tuon kaikkein ihmeellisimmän ilmoituksen elävästä Kristuksesta tänä aikana, tuntuu todella vaikealta ymmärtää, kuinka ihmiset voivat silti torjua Hänet ja epäillä ihmisen kuolemattomuutta.

Mitä me tarvitsemme tänä päivänä

Horjumaton usko Kristukseen on merkittävin tarve nykyajan maailmassa. Se on enemmän kuin pelkkä tunne. Se on voima, joka saa toimimaan, ja sen tulisi olla kaikkein olennaisin liikkeellepaneva voima ihmiselämässä. – –

Jos vain ihmiset tekisivät Hänen tahtonsa, he eivät katsoisi toivottomina pimeää ja synkkää hautaa, vaan kääntäisivät katseensa kohti taivasta ja tietäisivät, että Kristus on noussut kuolleista! – –

NAISTEN

HENGELLINEN VAIKUTUS

”Kutsumme kirkon naisia puolustamaan yhdessä vanhurskautta. – Näen tässä yhden kirkeasti loistavan toivon aiheen maailmalle.”
– Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008)

KATHLEEN PETERSONIN TEOS. KUVALAAN TYTTÄRIÄ, KOPIOINTI KIELLETTY

Ymmärrämmekö me hengellisen voimamme vahvuuden?

Starla Awerkamp Butler

Monet suurenmoiset, nöyrät naiset kirkossa palvelevat omistautuen tajuamatta sitä kauas kantavaa vaikutusta, joka heidän elämällään on – esimerkkinä ajallisesta palvelemisesta sekä myös hengellisen voiman perintönä. Yksi sellainen nainen on isoäitini Cherie Petersen. Hän on palvellut uskollisesti vaatimattomissa tehtävissä koko elämänsä ajan. Jos kysyisit asiaa häneltä, hän vakuuttaisi, ettei hänellä ole montakaan kykyä tarjottavanaan maailmalle. Kun olen saanut tietää hänen elämänsä kulusta, olen kuitenkin ymmärtänyt, kuinka paljon hänen hengellinen voimansa on vaikuttanut omaan elämääni.

Cherien vanhemmat lakkasivat käymästä kirkossa ja hankkivat avioeron hänen ollessaan pieni lapsi, joten hän varttui äitinsä Florencen kanssa, joka oli aina töissä. Florence oli ollut lapsena vieläkin enemmän laiminlyöty, sillä hän sai varttua sisäoppilaitoksessa sillä aikaa kun hänen äitinsä Georgia vietti maailmallista elämää. Kotikasvatuksensa puutteista huolimatta Cherie pysyi aktiivisena evankeliumissa ja kävi uskollisesti kirkossa isoäitinsä äidin Elizabethin perheen tai ystävien kanssa. Hän näki heidän perheissään sellaista, mitä halusi omaansa. Hän ei tiennyt tarkalleen, millainen perheen tulisi olla, mutta hän tiesi, millainen se ei saisi olla. Hän päätti lujasti, että hänen tuleva perheensä olisi erilainen.

Cherien aviomies – isoisäni Dell – sanoi minulle kerran: ”Saadaksesen todistuksen täytyy haluta sitä. Cherie on aina halunnut saada todistuksen.” Vaikka heidän avioliittonsa varhaisvuodet olivat täynnä vaikeuksia, he päättivät lujasti pysyä vahvana perheenä. Avioliittonsa ensimmäisenä vuonna he olivat vähemmän aktiivisia Dellin työaikataulun vuoksi, mutta Cherie sai innoitusta aloittaa kirkossa käymisen saatuaan kutsun palvella Alkeisyhdistyksessä, ja pian Dell tuli hänen kanssaan kirkkoon ja sai tehtävän diakonien koorumin neuvojana. He ovat kumpikin olleet aktiivisia ja vahvoja kirkossa siitä lähtien. Cherien halu palvella ja

päättäväisyys kasvattaa vahva perhe auttoivat äitiäni tulemaan siksi vahvaksi naiseksi, joka hän on. Äitini esimerkki on puolestaan auttanut minua määrittelemään oman elämäni suunnan etenkin nyt, kun olen perustamassa omaa perhettäni.

Naisina meillä voi olla syvä hengellinen vaikutus lähipiirissämme olevien elämässä. Todellakin Joseph Smith opetti, että meidän tarkoituksenamme ei ole ”vain köyhien auttaminen vaan sielujen pelastaminen”¹. Jeesus Kristus on kutsunut kirkkoonsa kuuluvia naisia tulemaan Hänen opetuslapsikseen ja olemaan hengellisesti vahvoja. Meidän hengellinen voimamme ja vaikutuksemme ovat elintärkeitä pelastuksen työn edistämiseksi, ja meidän tulee etsiä tilaisuuksia vahvistaa hengellisesti lähipiiriimme kuuluvia. Kun teemme niin, meidän uskomme ja vanhurskaudemme vaikutus ulottuu paljon pidemmälle kuin mitä voimme nähdä.

Opetuslapsiksi kutsuttuja

Vanhin James E. Talmage (1862–1933) kahdentoista apostolin koorumista on kirjoittanut: ”Maailman suurin nainen ja naiskupuolen puolustaja on Jeesus Kristus.”² Ajatelkaa esimerkiksi, mitä Hän Uudessa testamentissa opetti kahdelle naispuoliselle opetuslapselleen, sisaruksille nimeltä Maria ja Martta. Kirjassa *Tyttäriä minun valtakunnassani* selittää: ”Luukkaan evankeliumin luvussa 10 on kertomus siitä, kuinka Martta avasi kotinsa Jeesukselle. Hän palveli Herraa pitämällä huolta Herran ajallisista tarpeista, ja Maria istui Mestarin jalkojen juuressa imien itseensä Hänen opetuksiaan.

Aikana, jolloin naisten odotettiin yleensä huolehtivan vain ajallisesta palvelemisesta, Vapahtaja opetti Martalle ja Marialle, että naiset voivat osallistua Hänen työhönsä myös hengellisesti. Hän kutsui heitä tulemaan opetuslapsikseen ja osallisiksi pelastuksesta – siitä hyvästä osasta, jota ei koskaan otettaisi heiltä pois.”³

Martan tavoin me luulemme joskus virheellisesti, että naisten pääasiallinen tehtävä on ajallinen palveleminen,

kuten ruoan valmistaminen, ompeleminen ja toisten puolesta siivoaminen. Tämä palvelu on arvokasta, kallisarvoista uhrautumista. Mutta vieläkin enemmän kuin Herra tarvitsee sisaria, jotka osaavat ommella ja laittaa ruokaa, Hän tarvitsee naisia, joilla on hengellistä voimaa ja joiden elämässä loistaa usko, vanhurskaus ja kristillinen rakkaus. Hän tietää, että meillä kullakin on paljon annettavaa. Jeesus Kristus kutsuu meitä *kaikkia* kehittämään omaa hengellistä voimaamme ja kykyämme saada ilmoitusta ja toimia sen mukaan, jotta auttaisimme viemään Hänen työtään eteenpäin. Apuyhdistyksen ylijohtaja Linda K. Burton on sanonut sisarille: ”Teidät on lähetetty maan päälle tällä ajan taloudenhoitokaudella sen vuoksi, keitä te olette ja mitä teitä on valmistettu tekemään! Huolimatta siitä, mitä Saatana yrittää

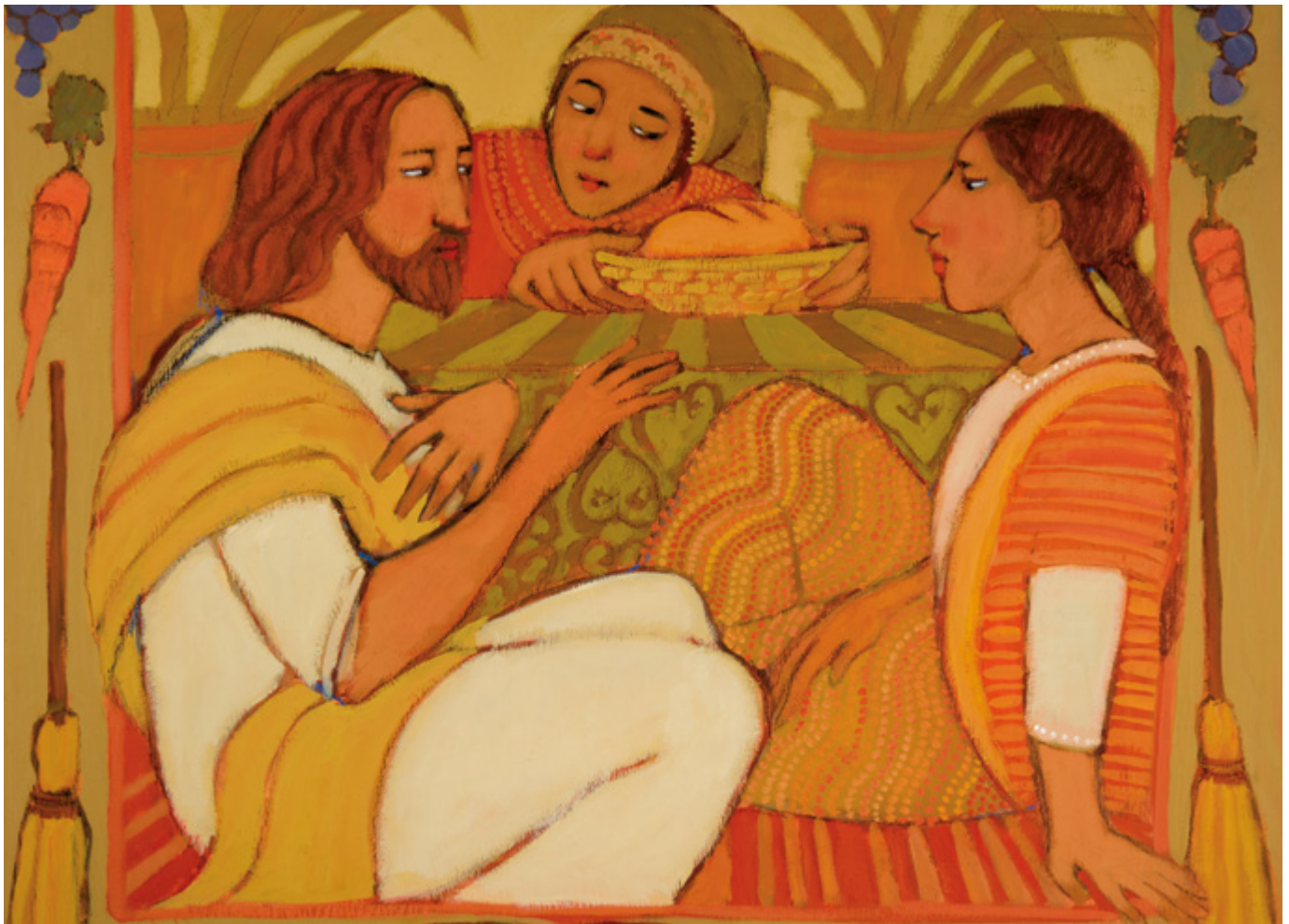
taivuttaa meitä ajattelemaan siitä, keitä me olemme, todellisuudessa me olemme Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia!”⁴

Herra tuntee meidät ja meidän olosuhteemme, ja Hänellä on työtä tehtäväksi jokaiselle meistä tämän maan päällä. Yksikään sisar ei tiedä liian vähän eikä yhdelläkään ole niin vähän kykyjä, etteikö hänellä voisi olla hengellistä voimaa saada aikaan hyvää ja tuoda muita Kristuksen luokse. Tämän jumalallisen voiman avulla meidän tehtävämme on tulla hengellisiksi johtajiksi kodissamme ja paikkakunnallemme. Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on julistanut: ”Jokaisella tämän kirkon sisarella, joka on tehnyt liittoja Herran kanssa, on jumalallinen tehtävä auttaa pelastamaan sieluja, johtaa maailman naisia, vahvistaa Siionin koteja ja rakentaa Jumalan valtakuntaa.”⁵

Meidän ei tarvitse olla korkeassa asemassa tai tehdä epätavallisia asioita auttaaksemme ympärillämme olevia tekemään valintoja, jotka johdattavat heidät lähemmäksi Jeesusta Kristusta – se on kaikkein tärkein velvollisuutemme. Olipa se suurinta tai pienintä, mitä teemme yhden tai kahden ihmisen elämässä, vaikka vain omassa perheessämme, sillä voi olla syvä hengellinen vaikutus.

Neljä sukupolvea: Elizabeth (vasemmalla), sylissään tyttärentyttärensä Florence. Annie (keskellä) saapui Utahiin yhdessä vanhempiensa kanssa ja on Elizabethin äiti. Georgia (oikealla) on Elizabethin tytär, mutta Georgia ja hänen tyttärensä Florence jättivät kirkon. Juuri uskollinen Elizabeth auttoi tyttärentyttärensä tytärtä Cherietä ja tämän jälkeläisiä palaamaan evankeliumiin.

Naisia pelastuksen työssä

Rakastetussa kirkon laulussa sanotaan: ”On enkelten tehtävä naisille suotu, Sen riemuiten täytämme kutsumuksen.”⁶ Meillä on paljon annettavaa rakastamiemme ihmisten elämässä. Vanhin Richard G. Scott kahden-toista apostolin koorumista on kertonut, kuinka kahden naisen hengellinen voima vaikutti hänen elämäänsä:

”Kun olin pieni, isäni ei ollut kirkon jäsen ja äidistäni oli tullut vähemmän aktiivinen. – – Joitakin kuukausia 8-vuotispäiväni jälkeen isoäiti Whittle tuli toiselta puolen maata käymään luonamme. Isoäiti oli huolissaan siitä, ettei minua eikä isoveljeäni ollut kastettu. En tiedä, mitä hän sanoi vanhemmilleni tästä, mutta sen tiedän, että yhtenä aamuna hän vei veljeni ja minut puistoon ja kertoi meille ajatuksiaan siitä, miksi oli

”Vapahtaja opetti Martalle ja Marialle, että naiset voivat osallistua Hänen työhönsä hengellisesti. Hän kutsui heitä tulemaan opetuslapsikseen ja osallisiksi pelastuksesta.”

tärkeää saada kaste ja käydä säännöllisesti kirkon kokouksissa. En muista tarkkaan, mitä kaikkea hän sanoi, mutta jotenkin hänen sanansa koskettivat sydäntäni, ja pian veljeni ja minut kastettiin. – –

Isoäiti osoitti juuri sopivasti rohkeutta ja kunnioitusta auttaakseen isäämme ymmärtämään, miten tärkeää oli, että hän vei meidät autolla kirkkoon kokouksiimme. Hän auttoi meitä tuntemaan kaikkiin sopivin tavoin, että me tarvitsemme evankeliumia elämässämme.”⁷

Toinen hengellisen voiman lähde oli vanhin Scottin vaimo Jeanene. Seurustellessaan he alkoivat jutella tulevaisuudesta. Jeanene, joka oli varttunut vahvassa lähetystyöhenkisessä kodissa, ilmaisi haluavansa solmia avioliiton temppelissä kotiin palanneen lähetysaarnajan kanssa. Se teki suuren

vaikutuksen vanhin Scottiin, joka ei kovin paljon ollut ajatellut palvelevansa lähetystyössä. ”Menin kotiin enkä pystynyt ajattelemaan mitään muuta. Olin hereillä koko yön. – – Monien rukousten jälkeen tein päätöksen mennä tapaamaan piispaani ja panna alulle lähetytyöhakemukseni.”⁸ Vanhin Scott sanoi, että vaikka Jeanene antoikin hänelle tarvittavaa ohjausta ja innoitusta, hän ”ei koskaan pyytänyt minua palvelemaan lähetystyössä *hänen vuoksensa*. Hän rakasti minua tarpeeksi kertoakseen minulle vakaumuksestaan ja antoi sitten minulle tilaisuuden ratkaista oman elämäni suunta. Me kumpikin palvelimme lähetystyössä, ja myöhemmin meidät sinetöitiin temppelissä. Jeanenen rohkeus ja sitoutuminen uskoonsa ovat vaikuttaneet ratkaisevasti yhteiselämäämme. Olen varma, ettemme olisi kokeneet sitä onnea, josta nautimme, ilman

Rakastetussa kirkon laulussa sanotaan: ”On enkelten tehtävä naisille suotu, Sen riemuiten täytämme kutsumuksen.” Meillä on paljon annettavaa rakastamiemme ihmisten elämässä.

hänen lujaa uskoaan periaatteeseen asettaa Herran palveleminen etusijalle. Hän on suurenmoinen, vanhurskas esimerkki!”⁹

Juuri näiden enkelimäisten naisten hengellinen vaikutus elämässä auttoi tätä yhtä nuorta miestä – vanhin Scottia – tekemään elämänsä tärkeimpiä päätöksiä: menemään kasteelle, palvelemaan lähetystyössä ja solmimaan avioliiton temppelissä.

Me voimme auttaa toisia tekemään hyviä valintoja omalla esimerkillämme, teoillamme, sanoillamme ja henkilökohtaisella vanhurskaudella. Sisar Carole M. Stephens, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, julistaa: ”Me olemme liiton tyttäriä Herran valtakunnassa, ja meillä on tilaisuus olla välineitä Hänen käsissään. – – Osallistumme päivittäin pelastuksen työhön pienin ja yksinkertaisin tavoin – huolehtimalla toisistamme, vahvistamalla

ja opettamalla toisiamme.”¹⁰ Kun turvaamme Henkeen ja kuljemme eteenpäin ponnistellen vilpittömästi ja nöyrästi auttaessamme lähipiirissämme olevia tulemaan lähemmäksi Kristusta, saamme ohjausta siinä, mitä voimme tehdä, ja meille annetaan voimaa tehdä se. Me myös tunnemme iloa tuodessamme Herran lapsia Hänen luokseen.

Hengelliseksi vaikuttajaksi tuleminen

Kun tiedämme tehtävämme, saatamme kysyä kuin opetuslapset muinoin: ”Mitä meidän pitää tehdä?” (Ap. t. 2:37), jotta olisimme hengellisiä vaikuttajia. Äskettäisessä yleiskonferenssissa sisar Burton kehotti sisaria kuvittelemaan ”mahdollisia hengellisiä ’työhön etsitään’ -kylttejä, jotka liittyvät pelastuksen työhön:

- Työhön etsitään: äitejä ja isiä kasvattamaan lapsiaan valossa ja totuudessa
- Työhön etsitään: tyttäriä – –, sisaria – –, tätejä – –, serkkuja, isovanhempia ja todellisia ystäviä palvelemaan opastajina ja tarjoamaan auttavia käsiä liitopolun varrella.
- Työhön etsitään: niitä, jotka kuuntelevat Pyhän Hengen kuiskauksia ja toimivat saamiensa vaikutelmien mukaan
- Työhön etsitään: niitä, jotka elävät evankeliumin mukaan päivittäin pienin ja yksinkertaisin tavoin
- Työhön etsitään: sukututkimus- ja temppelityöntekijöitä yhdistämään perheitä iankaikkisesti
- Työhön etsitään: lähetyssaarnaajia ja jäseniä levittämään ’hyvää uutista’ – Jeesuksen Kristuksen evankeliumia
- Työhön etsitään: pelastajia etsimään niitä, jotka ovat eksyneet
- Työhön etsitään: liittojen pitäjiä puolustamaan lujina sitä, mikä on totta ja oikein
- Työhön etsitään: Herran Jeesuksen Kristuksen todellisia opetuslapsia.”¹¹

Ne eivät ole uusia asioita, mutta kun etsimme tilaisuuksia osallistua pelastuksen työhön, kehitämme kykyämme auttaa lähipiirissämme olevia. Vanhin Ballard on sanonut: ”Tässä maailmassa ei ole mitään yhtä henkilökohtaista, yhtä hoivaavaa tai yhtä elämää muuttavaa kuin vanhurskaan naisen vaikutus.”¹² Kun kehitämme hengellistä voimaamme henkilökohtaisen rukouksen ja pyhien kirjoitusten

tutkimisen, horjumattoman kuuliaisuuden ja uskollisen liittojemme pitämisen avulla, meistä tulee sellaisia vaikuttajia.

Kauemmas kuin mitä voimme nähdä

Presidentti Brigham Young (1801–1877) on sanonut: ”Voitteko kertoa sen hyvän määrää, jota Israelin äidit ja tyttäret kykenevät tekemään? Se on mahdotonta. Ja se hyvä, jota he tekevät, seuraa heitä iankaikkisesti.”¹³

Minun isoäitini vanhurskaat päätökset ovat vaikuttaneet hänen jälkeläisiinsä enemmän kuin hän saattoi nähdä nuorena naisena. Sukuni naisten hengellinen vaikutus ulottuu kuitenkin vieläkin kauemmas. Cherie sai paljon omasta hengellisestä voimastaan tarkkailemalla oman isoäitinsä äitiä (minun isoäitini isoäitiä) Elizabethia. Elizabethin esimerkki uskosta ja todistuksesta ulottui kahden epäaktiivisen sukupolven yli ja auttoi hänen tyttärentyttärensä tytärtä Cherietä katkaisemaan rikkonaisten perheiden ketjun ja palaamaan kirkkoon.

Kun meistä tulee hengellinen voima lähipiirillemme, meidän vaikutuksemme ulottuu kauemmas kuin voimme nähdä. Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on sanonut: ”Kutsumme kirkon naisia puolustamaan yhdessä vanhurskautta. Heidän on aloitettava omista kodeistaan. He voivat opettaa sitä luokissaan. He voivat puhua siitä asuinpaikkakunnillaan. – –

Näen tässä yhden kirkkaasti loistavan toivon aiheen maailmalle, joka marssii kohti omaa tuhoaan.”¹⁴

Kun täytämme tämän käskyn, Herran työ menee eteenpäin sekä meitä ympäröivässä maailmassa että – mikä tärkeintä – perheemme ja rakastamiemme ihmisten elämässä. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 473.
2. James E. Talmage, *Jeesus Kristus* 1986, s. 332.
3. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 4.
4. Linda K. Burton, ”Etsitään: käsiä ja sydäntä jouduttamaan työtä”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 123.
5. M. Russell Ballard, ”Vanhurskaita naisia”, *Liahona*, joulukuu 2002, s. 39.
6. ”Me sisaret yhdessä”, *MAP-lauluja*, 194.
7. Richard G. Scott, ”Minä annoin teille esimerkin”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 32.
8. ”Minä annoin teille esimerkin”, s. 33.
9. ”Minä annoin teille esimerkin”, s. 33.
10. Carole M. Stephens, ”Meillä on suuri syy riemuuta”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 117.
11. ”Etsitään: käsiä ja sydäntä jouduttamaan työtä”, s. 124.
12. M. Russell Ballard, ”Äidit ja tyttäret”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 18.
13. *Discourses of Brigham Young*, toim. John A. Widtsoe, 1954, s. 216.
14. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Voimakas ja järkkymätön tuki”, *Maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous*, 10. tammikuuta 2004, s. 20.

HEIKKOUS EI OLE SYNTIÄ

Wendy Ulrich

”Olenko todella kelvollinen astumaan Jumalan huoneeseen? Kuinka voin olla, jos en ole täydellinen?”

”Voiko Jumala todella tehdä heikkoudestani vahvuuden? Olen paastonnut ja rukoillut päiväkausia päästäkseni eroon tästä ongelmasta, mutta mikään ei tunnu muuttuvan.”

”Lähetyksentällä elin evankeliumin mukaan johdonmukaisemmin kuin minään muuna aikana elämässäni, mutten ole koskaan ollut niin tietoinen vajavuuksistani kuin silloin. Miksi silloin, kun olin niin kunnollinen, tunsin toisinaan olevani niin huono?”

Kun pohdimme sellaisia kysymyksiä, on äärimmäisen tärkeää ymmärtää, että vaikka *synti* johdattaa meidät väistämättä pois Jumalan luota, *heikkous*, odottamatonta kylläkin, voi johdattaa meidät lähemmäksi Häntä.

Synnin ja heikkouden välisen eron tunnistaminen

Pidämme yleensä syntiä ja heikkoutta pelkästään erikokoisina mustina läikkinä sielumme kudoksessa, eriasteisina rikkomuksina. Pyhissä kirjoituksissa viitataan kuitenkin siihen, että synti ja heikkoudet ovat pohjimmiltaan eri asia. Ne vaativat erilaiset parannuskeinot, ja ne voivat johtaa eri lopputuloksiin.

Useimmat meistä tuntevat synnin

paremmin kuin haluaisivat myöntää, mutta kerrataanpa asiaa: Syntiä on päätös rikkoa Jumalan käskyjä tai kapi-noida sisimmässämme olevaa Kristuksen valoa vastaan. Syntiä on päätös luottaa Saatanaan Jumalan sijaan, mikä asettaa meidät vastatusten Isämme kanssa. Meistä poiketen Jeesus Kristus oli täysin

Vajavuudet ja riittämättömyyden tunteet eivät ole syntiä eivätkä estä meitä olemasta puhtaita ja kelvollisia, jotta Henki voi olla kanssamme.

**Vaikka synty johdattaa
meidät väistämättä pois
Jumalan luota, heikkous,
odottamatonta kylläkin,
voi johdattaa meidät
lähemmäksi Häntä.**

vailla syntiä, ja Hän kykeni sovittamaan meidän syntimme. Kun teemme vilpittömän parannuksen – johon kuuluu mielemme, sydämemme ja käytöksemme muuttuminen, asiaankuuluvat anteeksipyyntöt tai tunnustamiset, vahingon korvaaminen, mikäli mahdollista, sekä se, ettemme enää toista synnillistä tekoamme – voimme saada osaksemme Jeesuksen Kristuksen sovituksen, saada anteeksi Jumalalta ja tulla jälleen puhtaiksi.

Puhtaaksi tuleminen on välttämätöntä, koska mikään epäpuhdas ei voi olla Jumalan edessä. Mutta jos ainoa tavoitteemme olisi vain olla yhtä viaton kuin lähtiessämme Jumalan luota, meidän kaikkien olisi parasta pelkästään maata mukavasti kehossa koko elämämme ajan. Sen sijaan tulimme maan päälle oppiaksemme kokemuksen kautta erottamaan hyvän pahasta, kasvamaan viisaudessa ja taidoissa, elämään meille tärkeiden arvojen mukaan ja hankkimaan jumalallisia ominaisuuksia – mistä

SOVITUKSEN LUPAUS

”Sen palauttaminen, mitä ette voi palauttaa; sen

haavan parantaminen, jota ette voi parantaa; sen korjaaminen, minkä olette rikkoneet ja mitä ette voi korjata, on Kristuksen sovituksen koko tarkoitus. – –

Toistan, että lukuun ottamatta niitä sängen harvoja, jotka joutuvat kadotukseen, ei ole tapaa, ei riippuvuutta, ei kapinaa, ei rikkomusta, ei luopumusta, ei rikosta, jota ei koskisi lupaus täydellisestä anteeksiannosta. Se on Kristuksen sovituksen lupaus.”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”Anteeksiantamuksen kirkas aamu”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 20.

kehityksestä jäisimme paitsi, jos vain makaisimme kehdon turvallisessa huomassa.

Inhimillisellä heikkoudella on tärkeä osa näissä kuolevaisuuden keskeisissä tarkoituksissa. Kun Moroni huolestui siitä, että hänen vajavuutensa kirjoittamisessa saisi pakanat pilkkaamaan pyhiä asioita, Herra tyynnytteli häntä seuraavin sanoin:

”Ja jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyryvät minun edessäni; sillä jos he nöyryvät minun edessäni

ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoja, heissä vahvaksi.” (Et. 12:27; ks. myös 1. Kor. 15:42–44; 2. Kor. 12:7–10; 2. Nefi 3:21; ja MK Jaak. 4:7.)

Tällä tutulla pyhien kirjoitusten kohdalla on syvälinen merkitys, ja se kehottaa meitä erottamaan toisistaan synnin (johon Saatana kannustaa) ja heikkouden (jota kuvaillaan tässä Jumalan ”antamaksi” tilaksi).

Voisimme määritellä heikkouden viisautemme, voimamme ja pyhytemme inhimillisiksi rajoituksiksi. Kuolevaisina me synnymme avuttomina ja toisista riippuvaisina, ja meillä on erilaisia fyysisiä vikoja ja alttiuksia. Meitä kasvattavat ja meitä ympäröivät toiset heikot kuolevaiset, ja heidän opetuksensa, esimerkkinsä ja se, kuinka he meitä kohtelevat, on puutteellista ja joskus haitallistakin. Heikossa, kuolevaisessa tilassamme me koemme fyysisiä ja henkisiä sairauksia, nälkää ja väsymystä. Me koemme inhimillisiä tunteita kuten vihaa, surua ja pelkoa. Meiltä puuttuu viisautta, taitoja, kestävyyttä ja voimaa. Ja me olemme alttiina monenlaisille kiusauksille.

Vaikka Jeesus Kristus oli vailla syntiä, Hän sai täysin kokea

SYNNIN JA HEIKKouden VÄLISEN ERON TUNNISTAMINEN

	Synti	Heikkous
Määritelmä?	Tahallinen tottelemattomuus Jumalaa kohtaan	Inhimilliset vajavuudet ja vaivat
Lähde?	Saatana kannustaa siihen	Kuuluu kuolevaiseen luonteeseemme
Esimerkkejä?	Jumalan käskyjen tietoinen rikkominen, Saatanaa uskominen Jumalan sijaan	Alttius seuraaviin asioihin: kiusaukset, tunnekuohut, väsymys, fyysinen tai henkinen sairaus, tietämättömyys, erilaiset taipumukset, vammat, kuolema
Oliko Jeesuksella niitä?	Ei	Kyllä
Miten meidän tulisi suhtautua siihen?	Parannus	Nöyryys, usko Kristukseen ja ponnisteleminen sen voittamiseksi
Miten Jumala puolestaan suhtautuu?	Anteeksianto	Armo – kaiken mahdollistava voima
Mihin se johtaa?	Puhdistuminen synnistä	Pyhyden ja vahvuuden saavuttaminen

kuolevaisuuden heikkoudet kuten mekin (ks. 2. Kor. 13:4). Hän syntyi avuttomana pienokaisena kuolevaiseseen ruumiiseen ja kasvoi epätäydellisten ihmisten hoivissa. Hänen täytyi oppia kävelemään, puhumaan, tekemään työtä ja tulemaan toimeen toisten kanssa. Hänellä oli nälkä ja Hän oli väsynyt, Hän koki inhimillisiä tunteita ja pystyi kokemaan sairautta, kärsimään, vuotamaan verta ja kuolemaan. ”Häntä on koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan; hän vain ei langennut syntiin.” Hän alistui kuolevaisuuteen, jotta Hän kykenisi ymmärtämään vajavuuksiamme ja auttamaan meitä *meidän* vaivoissamme ja heikkouksissamme. (Hepr. 4:15; ks. myös Alma 7:11–12.)

Me emme voi yksinkertaisesti tehdä parannusta heikkoudestamme – eikä heikkous itsessään tee meistä epäpuhtaita. Me emme voi kasvaa hengellisesti, ellemmme *hylkää* syntiä, mutta emme myöskään kasva hengellisesti, ellemmme *hyväksy* omaa inhimillisen heikkouden tilaamme, suhtaudu siihen nöyrästi ja uskoen ja opi luottamaan Jumalaan heikkoudestamme. Kun Moroni oli huolissaan kirjoittamisensa heikkoudesta, Jumala ei käskenyt häntä tekemään parannusta. Sen sijaan Herra opetti häntä olemaan nöyrä ja uskomaan Kristukseen. Kun olemme sävyisiä ja uskollisia, Jumala tarjoaa armoa – ei anteeksiantoa – parannuskeinona heikkouteen. Pyhien kirjoitusten opas määrittelee armon jumalalliseksi avuksi tai voimaksi, jota ihminen tarvitsee oman heikkoutensa tähden (ks. PKO, ”Armo”) – se on jumalallinen parannuskeino, jonka avulla Hän voi tehdä ”sen, mikä on heikkooa, – – vahvaksi”.

Nöyryyden ja uskon osoittaminen

Parannuksenteon olennaiset osat opetetaan meille kirkossa jo varhain, mutta kuinka me oikein edistämme nöyryyttä ja uskoa? Harkitse seuraavaa:

- **Pohdi ja rukoile.** Koska olemme heikkoja, emme kenties aina huomaa, olemmeko tekemisissä *synnin* (joka vaatii välitöntä ja kaikenkattavaa mielen, sydämen ja käytöksen muutosta) vai *heikkouden* kanssa (joka vaatii nöyrää, kestäväää ponnistelua, oppimista ja kehittymistä). Näihin asioihin suhtautuminen voi riippua kasvatuksestamme ja kypsyydestämme. Yksittäinen teko voi myös sisältää osia sekä synnistä että heikkoudesta. Se, että sanoo jonkin synnin olevan vain heikkoutta, johtaa parannuksenteon sijaan selittelyihin. Se, että sanoo jotakin heikkoutta synniksi, voi johtaa häpeäntunteeseen, syyllisyyteen, epätoivoon ja Jumalan lupauksista luopumiseen. Pohdiskелеminen ja rukoileminen auttavat meitä huomaamaan niiden välisen eron.
- **Pane asiat tärkeysjärjestykseen.** Koska olemme heikkoja, emme voi tehdä kaikkia tarvittavia muutoksia heti. Kun pyrimme voittamaan inhimillisiä heikkouksiamme nöyrästi ja uskollisesti vähän kerrallaan, voimme vähitellen hälventää tietämättömyyttä, tehdä hyvistä tavoista jokapäiväisiä, lisätä fyysistä ja henkistä hyvinvointiamme ja kestävyttämme ja vahvistaa uskoamme Herraan. Jumala voi auttaa meitä tietämään, mistä aloittaa.

- **Suunnittele.** Koska olemme heikkoja, vahvemmaksi tuleminen vaatii muutakin kuin vanhurskaan toiveen ja paljon itsekuria. Meidän täytyy myös suunnitella, oppia virheistä, kehittää tehokkaampia menetelmiä, muokata suunnitelmiamme ja yrittää uudelleen. Me tarvitsemme apua pyhistä kirjoituksista, sopivista kirjoista ja muilta ihmisiltä. Me aloitamme pienestä, iloitsimme edistymisestä ja otamme riskejä (vaikka ne saavatkin meidät tuntemaan itsemme haavoittuviksi ja heikoiksi). Me tarvitsemme tukea hyvien päätösten tekemiseen silloinkin kun olemme väsyneitä tai lannistuneita, sekä suunnitelmia päästäksemme takaisin oikealle tielle, kun olemme langenneet.
- **Ole kärsivällinen.** Koska olemme heikkoja, muuttaminen voi viedä aikaa. Emme voi noin vain hylätä heikkouksiamme kuten hylkäämme syntimme. Nöyrät opetuslapset tekevät auliisti sen, mitä heiltä vaaditaan, oppivat sitkeyttä, yrittävät jatkuvasti eivätkä luovuta. Nöyryys auttaa meitä suhtautumaan kärsivällisesti itseemme sekä muihin, jotka myös ovat heikkoja. Kärsivällisyys on osoitus siitä, että uskomme Herraan, olemme kiitollisia Hänen luottamuksestaan meitä kohtaan ja luotamme Hänen lupauksiinsa.

Silloinkin kun teemme vilpittömän parannuksen synneistämme, saamme anteeksi ja tulemme jälleen puhtaiksi, me pysymme heikkoina. Olemme silti alltiina sairauksille,

tunteille, tietämättömyydelle, erilaisille taipumuksille, väsymykselle ja kiusaukselle. *Vajavuudet ja riittämättömyyden tunteet eivät kuitenkaan ole syntiä eivätkä estä meitä olemasta puhtaita ja kelvollisia, jotta Henki voi olla kanssamme.*

Heikkoudesta vahvuudeksi

Vaikka Saatana on innokas käyttämään heikkouksiamme houkutellakseen meitä syntiin, Jumala voi käyttää inhimillisiä heikkouksia opettaakseen, vahvistaakseen ja siunatakseen meitä. Vastoin mahdollisia odotuksiamme tai toiveitamme Jumala ei kuitenkaan aina tee sitä, mikä meissä on heikkoo, vahvaksi poistamalla meidän heikkoutemme.

RAKENTAVAN SYYLLISYYDENTUNTEEN (JUMALAN MIELEN MUKAINEN MURHE) JA NÖYRYYDEN EROTTAMINEN HÄPEÄNTUNTEEN HYÖDYTTÖMÄSTÄ VÄÄRENNÖKSESTÄ

Rakentava syyllisyydentunne – Jumalan mielen mukainen murhe synnistä	Usko ja nöyryys – Kristuksen kaltainen sävyisyys heikkoudessa	Tuhoava häpeäntunne – hyödytön väärennös
<p style="text-align: center;">Meillä on taipumus</p> <ul style="list-style-type: none"> • tuntea katumusta moraalisääntöjemme rikkomisesta • tehdä parannus, muuttaa mielemme, sydämemme ja käytöksemme • olla avoimia, tunnustaa väärintekomme, korjata virheitämme • kehittyä ja oppia • nähdä itsemme perimmiltään hyvinä ja arvokkaina • haluta alistaa oma käytöksemme myönteisen minäkuvamme mukaiseksi • luottaa täysin Kristuksen sovituksen lunastavaan voimaan. 	<p style="text-align: center;">Meillä on taipumus</p> <ul style="list-style-type: none"> • tuntea levollista varmuutta ja hyväksyntää kaikkine virheinemmekin • ottaa riskejä, jotta kehittyisimme ja tekisimme oman osamme • ottaa vastuu virheistä, haluta tulla paremmaksi • oppia virheistä ja yrittää uudelleen • kehittää huumorintajua ja nauttia elämästä ja muista ihmisistä • nähdä omien heikkouksiemme yhteys muiden heikkouksiin • suhtautua kärsivällisesti toisten heikkouksiin ja virheisiin • luottaa enemmän Jumalan rakkautteen ja apuun. 	<p style="text-align: center;">Meillä on taipumus</p> <ul style="list-style-type: none"> • tuntea olevamme kelvottomia ja epätoivoisia • yrittää piilottaa heikkoutemme muilta • pelätä paljastumista • syyttää muita ongelmista • välttää riskinottoa, nähdä epäonnistuminen nöyryyttävänä • kilpailla ja verrata itseämme muihin • olla puolustelevia ja itsepäisiä tai jahkailevia • olla sarkastisia tai liiallisen vakavia • keskittyä vain puutteisiimme tai olla täynnä itseämme • pelätä Jumalan hylkäävän meidät ja inhoavan meitä.

Kun apostoli Paavali rukoili toistuvasti Jumalaa poistamaan ”pistävän piikin”, jolla Saatana kuritti häntä, Jumala sanoi Paavalille: ”Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.” (2. Kor. 12:7, 9.)

On olemassa monia tapoja, joilla Herra tekee vahvaksi sen, mikä on heikkoa. Vaikka Hän saattaakin poistaa heikkouden toivomallamme näyttävällä parannuskeinolla, se on oman kokemukseni mukaan jokseenkin harvinaista. En esimerkiksi näe mitään todisteita siitä, että Jumala olisi poistanut Moronin heikkoudet kirjoittamisessa luvussa Et. 12 olevan hyvin tunnetun jakeen jälkeen. Jumala voi myös tehdä vahvaksi sen, mikä on heikkoa, auttamalla meitä toimimaan heikkoudestamme huolimatta, suhtautumaan heikkouksiimme sopivalla huumorintajulla tai pitämään niitä oikeissa mittasuhteissa ja kehittymään niissä vähitellen ajan myötä. Usein vahvuudet ja heikkoudet ovat myös läheisessä yhteydessä toisiinsa (kuten sinnikkyys vahvuutena ja härkäpäisyys heikkoutena), ja voimme oppia arvostamaan vahvuutta ja hillitsemään sen mukana tulevaa heikkoutta.

On toinenkin, vielä voimallisempi tapa, jolla Jumala tekee heikkouksistamme vahvuuksia. Herra sanoo

Moronille kohdassa Et. 12:37: ”Koska sinä olet nähnyt heikkoutesi, sinusta tehdään vahva, jopa niin että voit istua sille sijalle, jonka minä olen valmistanut Isäni huoneisiin.”

Tässä Jumala ei tarjoudu muuttamaan Moronin heikkoutta, vaan muuttamaan Moronia itseään. Pyrkimällä voittamaan inhimillisen heikkoutensa haasteen Moroni voi – kuten mekin voimme – oppia kristillistä rakkautta, myötätuntoa, sävyisyyttä, kärsivällisyyttä, rohkeutta, pitkämielisyyttä, viisautta, kestävyyttä, anteeksiantoa, sitkeyttä, kiitollisuutta, luovuutta ja monia muita hyveitä, jotka tekevät meistä enemmän taivaallisen Isämme kaltaisia. Ne ovat juuri niitä ominaisuuksia, joita tulimme maan päälle hioamaan – Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia, jotka valmistaivat meitä taivaan kartanoihin.

Jumalan rakkaus, viisaus ja lunastava voima eivät näy missään niin selvänä kuin Hänen kyvyssään kääntää meidän kamppailumme inhimillisten heikkouksien kanssa mittaamattoman arvokkaiksi jumalallisiksi hyveiksi ja vahvuuksiksi, jotka tekevät meistä enemmän Hänen kaltaisiaan. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

**Vanhin
W. Christopher
Waddell**

seitsemänkymmenen koorumista

PUHDASTA palvelusta

Epäitseks palveleminen – itsemme unohtaminen, muiden tarpeisiin vastaaminen ja elämämme omistaminen heidän palvelemiseensa – on aina ollut ominaista Jeesuksen Kristuksen opetuslapsille.

Matteuksen evankeliumin luvussa 11 Vapahtaja antaa meille merkittävän opetuksen sen myötä, mitä Hän *ei* sanonut vastatessaan Johannes Kastajan opetuslasten esittämään kysymykseen.

”Kun Johannes vankilassa kuuli Kristuksen teoista, hän lähetti opetuslapsensa

kysymään: ’Oletko sinä se, jonka on määrä tulla, vai pitääkö meidän odottaa toista?’

Jeesus vastasi heille: ’Kertokaa Johannekselle, mitä kuullette ja näette:

’Sokeat saavat näkönsä ja rannat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään henkiin ja köyhille julistetaan ilosanoma.’” (Matt. 11:2–5.)

Sen sijaan että Vapahtaja olisi esittänyt lyhyen opillisen selityksen, että Hän tosiaankin oli ”se, jonka on määrä tulla”, Hän vastasi sen avulla, mitä Hän teki – esimerkiksiään palvelemisesta.

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista muistutti meitä huhtikuun 2014 yleiskonferenssissa: ”Me palvelemme taivaallista Isäämme parhaiten olemalla vanhurskaana vaikutuksena muille ja palvelemalla heitä. Suurin maan päällä koskaan elänyt esimerkki on Vapahtajamme Jeesus Kristus.”¹

Epäitseks palveleminen – itsemme unohtaminen, muiden tarpeisiin vastaaminen ja elämämme omistaminen

heidän palvelemiseensa – on aina ollut ominaista Jeesuksen Kristuksen opetuslapsille. Kuten kuningas Benjamin opetti yli sata vuotta ennen Vapahtajan syntymää: ”Kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa” (Moosia 2:17).

Jaakob muistuttaa meitä siitä, että olennainen osa ”puhdasta palvelusta” on muiden palveleminen – se, että huolehdimme ”orvoista ja leskistä, kun he ovat ahdingossa” (Jaak. 1:27). ”Puhdas palvelus” on enemmän kuin julistus siitä, mihin uskoo; se on näyttö siitä, mihin uskoo.

Rakastakaa kansakulkijoitanne

Keskellä heinäkuuta vuonna 1984, vain joitakin viikkoja sen jälkeen kun vaimoni Carol ja minä olimme solmineet avioliiton Los Angelesin temppelissä Kaliforniassa, olimme matkalla Utahiin, jossa minä aloittaisin työurani ja Carol saisi yliopisto-opintonsa päätökseen. Ajoimme kumpikin omalla autolla. Näihin kahteen autoon oli lastattu kaikki, mitä omistimme.

Suunnilleen matkan puolivälissä Carol ajoi autoni vierele ja alkoi viittilöidä minulle. Tämä tapahtui aikana ennen kännyköitä ja älypuhelimia, tekstaamista ja twiittaamista. Kun näin hänen kasvojensa ilmeen auton ikkunan läpi, huomasin, ettei hän ollut kunnossa. Hän viittilöi voitansa jatkaa ajamista, mutta olin huolissani tuoreesta vaimostani.

Kun lähestyimme Utahissa sijaitsevaa Beaver-nimistä pikkukaupunkia, hän ajoi jälleen viereeni ja näin, että hänen täytyi pysähtyä. Hän oli sairas eikä kyennyt jatkamaan. Meillä oli kaksi autoa täynnä vaatteita ja häälahjoja, mutta valitettavasti meillä oli hyvin vähän rahaa. Meillä ei ollut varaa hotellihuoneeseen. En oikein tiennyt, mitä tehdä.

Kumpikaan meistä ei ollut koskaan käynyt Beaverissa, enkä oikeastaan tiennyt, mitä minun pitäisi etsiä, joten ajelimme ympäriinsä muutaman minuutin, kunnes näin puiston. Ajoimme parkkipaikalle, ja löysimme varjostavan puun, jonka juurelle levitin huovan, jotta Carol voisi levätä.

Muutaman minuutin kuluttua lähes tyhjälle parkkipaikalle ajoi auto ja pysähtyi kahden automme viereen. Suunnilleen meidän äitiemme ikäinen nainen nousi autostaan ja kysyi, mikä oli hätänä ja voisiko hän olla avuksi. Hän mainitsi huomanneensa meidät ohi ajaessaan, ja hänestä oli tuntunut, että hänen tuli pysähtyä. Kun selitimme tilanteen, hän pyysi heti meitä seuraamaan häntä kotiinsa, jossa voisimme levätä niin kauan kuin oli tarpeen.

Pian olimme mukavassa sängyssä vilpoisassa makuuhuoneessa hänen kotinsa kellarikerroksessa. Juuri kun olimme asettuneet aloillemme, tämä ihastuttava sisar mainitsi, että hänen täytyi mennä asioille ja että jäisimme kahdestaan muutamaksi tunniksi. Hän sanoi meille, että jos olimme nälkäisiä, voisimme etsiä keittiöstä syötävää, ja jos lähtisimme ennen hänen paluutaan, meidän tulisi sulkea ulko-ovi.

Saatuana kovasti tarvitsemaansa lepoa Carol tunsikin olonsa paremmaksi, ja jatkoimme matkaamme poikkeamatta keittiöön. Kun lähdimme, ystävällinen nainen ei vielä ollut palannut kotiinsa. Valitettavasti emme merkinneet osoitetta muistiin, emmekä ole koskaan kunnolla kiittäneet omaa laupiasa samarialaistamme, joka pysähtyi matkansa varrella ja avasi ovensa hädässä oleville muukalaisille.

Miettiessäni tätä kokemusta mieleeni tulevat presidentti Thomas S. Monsonin sanat. Hän jos kuka on verraton esimerkki Vapahtajan kehotuksesta: ”Mene ja tee sinä samoin” (Luuk. 10:37). Presidentti Monson on sanonut: ”Me emme voi todella rakastaa Jumalaa, ellemmme rakasta kanssakulkijoitamme tällä matkalla kuolevaisuudessa.”²

Missä tahansa tapaamme ”kanssakulkijoita” – matkalla tai kotonamme, leikkikentällä tai koulussa, työpaikalla tai kirkossa – niin kun etsimme, näemme ja toimimme, meistä tulee enemmän Vapahtajan kaltaisia siunattesamme ja palvellessamme muita matkan varrella.

Etsikää

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut:

”Toisin kuin kallis Vapahtajamme, me emme tietenkään voi sovittaa ihmiskunnan syntejä. Sitä paitsi emme missään tapauksessa pysty kantamaan kaikkia kuolevaisuuden sairauksia, heikkouksia ja murheita (ks. Alma 7:11–12).

Voimme kuitenkin pienemmässä mittakaavassamme, aivan kuten Jeesus on kehottanut, pyrkiä tulemaan sellaisiksi kuin Hän (ks. 3. Nefi 27:27).³

Kun etsimme tilaisuuksia tulla Hänen kaltaisikseen, sellaisiksi, joilla on vilpitön halu siunata ”kanssakulkijoitamme”, meille annetaan mahdollisuuksia unohtaa itsemme ja kohottaa toisia. Nämä mahdollisuudet voivat usein olla epämiellyttäviä, ja ne voivat koetella todellista haluamme tulla enemmän Mestariamme kaltaisiksi – Hänen, jonka suurenmoisina palvelutyö, Hänen ääretön sovituksensa, oli kaikkea muuta kuin mukava. Hän sanoo: ”Kuitenkin, kunnia olkoon Isän, minä join ja saatoin päätökseen valmisteluni ihmislasten hyväksi” (OL 19:19).

Kun vilpittömästi tavoittelemme sitä, että meistä tulisi enemmän Vapahtajan kaltaisia, saamme mahdollisuuden nähdä sellaista, mitä emme muuten näkisi. Meidän laupias samarialaisemme eli niin lähellä Henkeä, että hän voi vastata Hengen kuiskaukseen ja lähestyä apua tarvitsevaa muukalaista.

Nähkää

Hengellisin silmin näkeminen tarkoittaa asioiden näkemistä sellaisina, kuin ne todella ovat, ja sellaisten tarpeiden huomaamista, joita emme ehkä muutoin huomaisi. Vertauksessa lampaista ja vuohista eivät ”siunatut” sen enempää kuin ”kirotutkaan” tunteneet Vapahtajaa niiden joukossa, jotka olivat nälkäisiä, janoisia, alastomia tai vangittuja. Vastauksena heille osoitettuun sijaan he kysyivät vain: ”Milloin me näimme sinut?” (Ks. Matt. 25:34–39, 40–44.)

Vain ne, jotka olivat nähneet hengellisin silmin ja huomanneet tarpeen, toimivat ja siunasivat kärsiviä. Meidän laupias samarialaisemme tunnisti tarpeen, kun hän näki hengellisillä silmillään.

Toimikaa

Saatamme nähdä tarpeita ympärillämme, mutta koemme olevamme riittämättömiä vastaamaan niihin ja oletamme, ettei se, mitä voimme tarjota, ole kyllin. Kun etsimme

tilaisuuksia tulla sellaisiksi kuin Hän on ja kun näemme kanssakulkijoidemme tarpeita hengellisin silmin, meidän täytyy luottaa siihen, että Herra voi toimia meidän kauttamme. Ja sitten meidän täytyy toimia.

Mennessään temppeleihin Pietari ja Johannes tapasivat miehen, ”joka oli ollut rampa syntymästään saakka” ja joka pyysi heiltä almuja (ks. Ap. t. 3:1–3). Pietarin vastaus on esimerkki ja kutsu meille jokaiselle:

”Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan. Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä: nouse ja kävele.”

Hän tarttui miestä oikeasta kädestä ja auttoi hänet ylös.” (Ap. t. 3:6–7.)

Voimme toimia antamalla omaa aikaamme ja kykyjämme, sanomalla ystävällisen sanan tai kantamalla raskaan taakan. Kun etsimme tilaisuuksia ja näemme, meidät asetetaan olosuhteisiin ja tilanteisiin, joissa voimme toimia ja olla siunaukseksi. Meidän laupias samarialaisemme toimi. Hän vei meidät kotiinsa ja antoi meille, mitä hänellä oli. Oikeastaan hän sanoi: ”Mitä minulla on, sitä minä sinulle annan.” Se oli juuri sitä, mitä me tarvitsimme.

Presidentti Monson on opettanut näitä samoja periaatteita: ”Me jokainen kuljemme matkalla läpi kuolevaisuuden

omaa Jerikon tietämme. Millaisia tulevat olemaan sinun kokemuksesi? Millaisia tulevat olemaan minun kokemukseni? Enkö minä huomaa ihmistä, joka on joutunut ryöväreiden käsiin ja tarvitsee apua? Etkö sinä huomaa?

Olenko minä se, joka näkee loukkaantuneen ja kuulee hänen hartaan pyyntönsä ja siirtyy kuitenkin tien toiselle puolelle? Oletko sinä?

Vai olenko minä se, joka näkee, joka kuulee, joka pysähtyy ja joka auttaa? Oletko sinä?

Jeesus antoi meille tunnuslauseen: ’Mene ja tee sinä samoin.’ Kun me tottelemme tuota kehotusta, meille aukeaa iankaikkisen ilon näköala, jonka veroista tuskin on ja jota mikään ei voi ylittää.”⁴

Kun meistä tulee enemmän Vapahtajan kaltaisia etsimisen, näkemisen ja toimimisen ansiosta, tulemme tietämään kuningas Benjaminin sanojen totuuden: ”Kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa” (Moosia 2:17). ■

VIITTEET

1. Richard G. Scott, ”Minä annoin teille esimerkin”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 35.
2. Thomas S. Monson, ”Rakkaus – evankeliumin ydin”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 91.

3. Neal A. Maxwell, ”Anna Kristuksen sovittavan veren tulla hyväksemme”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 23.
4. Thomas S. Monson, ”Sinun Jerikon tiesi”, *Valkeus*, lokakuu 1977, s. 80.

ETSIKÄÄ VILPITTÖMÄSTI

NÄHKÄÄ HENGELLISIN SILMIN

TOIMIKAA JA SIUNATKAA

함께 합소서
Need That Every Hour

신소프신
우쿠슬하

없기되소

”Sua tarvitsen MÄ AINA”

Kun emme tiedeet, mitä vielä voisimme opettaa, toverini ehdotti, että laulaisimme tämän laulun.

Jonathan H. Westover

Oli miellyttävä sunnuntai-iltapäivä palvellessani lähetystyössä Balsanissa Koreassa. Toverini ja minä olimme hyvästelemässä jäseniä kirkon jälkeen ja olimme juuri aikeissa lähteä käännytystyöhön, kun seurakunnan lähetystyönjohtaja esitteli meille 12-vuotiaan pojan, jonka nimi oli Kong Sung-Gyun. Hän oli ollut kirkossa sinä päivänä ja halusi saada lisää tietoa evankeliumista.

Tietysti olimme innoissamme mahdollisuudesta opettaa häntä, mutta minua myös jännitti opettaa jotakuta niin nuorta. Päätimme varmistaa, että meillä oli lupa hänen vanhemmiltaan, joten soitin Kong Sung-Gyunin kotiin ja puhuin lyhyesti hänen äitinsä Pak Mi-Jungin kanssa. Olin yllättynyt kuullessani, että hän oli iloinen poikansa kiinnostuksesta kirkkoa kohtaan ja että hän olisi iloinen, jos tulisimme heidän kotiinsa opettamaan poikaa.

Odottamattomia tutkijoita

Seuraavana iltana saavuimme pojan kotiin valmiina opettamaan. Olimme yllättyneitä, kun Pak Mi-Jung halusi meidän opettavan myös hänen tyttärtään Kong Su-Jiniä. Koska olimme vieraina heidän kodissaan, Pak Mi-Jung halusi olla mukana opettaessamme. Olimme tietysti iloisia saadessamme opettaa kaikkia, jotka vain halusivat kuunnella.

Kun he olivat tarjonneet meille virvokkeita, istuimme yhdessä ja aloimme puhua. Sen sijaan että olisimme heti aloittaneet opetuksen, Pak Mi-Jung halusi tutustua meihin paremmin ja kertoa meille oman perheensä tilanteesta. Hän kertoi meille heidän viimeaikaisista koettelemuksistaan ja vaikeuksistaan, joita oli muun muassa heidän poikansa vastikään käymä kamppailu syöpään voittamiseksi. Pojan sädehoito oli onnistunut, ja syöpä oli sillä hetkellä remissiossa, mutta lääkärit varoittivat, että syöpä voisi uusiutua milloin tahansa. Se oli todella rankkaa perheelle. He olivat työläisperhe, ja isän täytyi tehdä todella ahkerasti töitä jo siihen, että sai hankituksi heille katon pään päälle ja ruokaa pöytään.

Olin järkyttynyt ja murheissani heidän elämässään olevista koettelemuksista. Heidän elämänsä ei ollut helppoa, mutta tuon perheen keskinäinen kiintymys oli paljon ilmeisempää kuin missään muussa Koreassa tapaamassani perheessä – ja korealainen yhteiskunta on todella perhekeskeinen. Kun lähdimme heidän kodistaan sinä iltana, olimme oppineet tuntemaan tätä erityistä perhettä paremmin ja olimme saaneet tilaisuuden kertoa heille evankeliumin sanomasta.

Toverini ja minä menimme takaisin opettamaan vielä muutaman kerran sillä viikolla. Joka kerta koimme samaa

lämpöä ja vieraanvaraisuutta, jota olimme kokeneet ensimmäisellä vierailullamme. Kun otimme puheeksi kasteelle menemisen, lapset olivat kumpikin hyvin innokkaita liittymään kirkkoon. Heidän äitinsä ei kuitenkaan ollut yhtä innoissaan. Vaikka opetuksemme tuntuivat hänestä hyviltä ja hän toivoi niiden olevan totta, hän ei uskonut voivansa tehdä ja pitää sellaisia sitoumuksia, joita kirkkoon liittyminen edellytti. Hänestä ei myöskään tuntunut sopivalta mennä kasteelle ilman aviomiestänsä, jota emme vielä olleet tavanneet. Hän oli kuitenkin enemmän kuin halukas tapamaan meitä edelleen, ja hän halusi myös käydä lastensa kanssa kirkossa.

Tuon toisen viikon loppupuolella, kun jatkoimme opettamista hänen kotonaan, tapasimme hänen aviomiehensä Kong Kuk-Wonin. Hän oli nöyrä, hyväntahtoinen ja vieraanvarainen mies. Hän osallistui muutamaan viimeiseen keskusteluun ja uskoi välittömästi kaiken, mitä me opetimme, myös sellaisia oppeja kuin kymmenykset ja viisauden sana, joita muut usein pitivät vaikeina. Varsin surkeasta taloudellisesta tilanteestaan huolimatta he alkoivat maksaa kymmenyksiä. Isän ainoa este oli se, että hänen täytyi työskennellä sunnuntaisin. Hän työskenteli Soulin kansainvälisellä lentokentällä joka sunnuntai, joten hän ei päässyt kirkkoon muun perheen kanssa. Työaikataulustaan huolimatta hän teki vaimonsa kanssa tarvittavat järjestelyt, jotta he pääsivät lastensa kastetilaisuuteen seuraavana sunnuntaina.

Lasten kasteen jälkeen säännölliset tapaamisemme perheen kodissa jatkuivat. Pidimme perheiltoja, luimme pyhiä kirjoituksia ja kerroimme kohottavia kokemuksia sekä tutustutimme heidät seurakunnan jäseniin. Jatkuvista evankeliumiin liittyvistä kokemuksista huolimatta vanhemmat eivät kuitenkaan olleet yhtään lähempänä kasteelle menemistä.

Sillä välin toverini siirrettiin muualle, ja uusi toverini oli vanhin, joka tuli suoraan lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksesta. Hän oli täynnä uskoa, tarmoa ja intoa, ja suoraan sanottuna minulla oli vaikeuksia pysyä hänen vauhdissaan. Tavattuuan Kong Kuk-Wonin ja Pak Mi-Jungin muutaman kerran toverini kysyi minulta, olimmeko

Lopettaessamme viimeisen säkeistön huoneessa vallitsi voimakas henki. Pak Mi-Jung katsoi minua suoraan silmiin ja sanoi: "Minun täytyy mennä kasteelle."

edellisen toverini kanssa paastonneet heidän kanssaan. Emme olleet. Itse asiassa se ei ollut edes tullut mieleeni. Niinpä tapasimme perheen kanssa ja ehdotimme paastoa. Hämmästyin saadessani tietää, että he olivat jo aika ajoin paastonneet itsekseen, sekä poikansa terveyden puolesta että sen puolesta, että Kong Kuk-Wonin työaikataulu muuttuisi niin, että hän pääsisi tulemaan kirkkoon. Sen jälkeen kun toverini ja minä yhdyimme heidän paastoonsa, rukouksiimme vastattiin ja Kong Kuk-Wonin työaikataulu muuttui. Mutta Pak Mi-Jung oli edelleen itsepäisesti kasteelle menemistä vastaan.

Innoitettu ajatus

Sitten toverini sai toisen hienon ajatuksen. Hän otti esiin taskukokaisen laulukirjansa ja kysyi, voisimmeko laulaa heidän kanssaan. Vaikka olimme laulaneet yhdessä aiemminkin, en ollut koskaan nähnyt Pak Mi-Jungin laulavan ja oletin, ettei hän pitänyt laulamisesta tai se oli hänestä epämiellyttävää, koska sellainen musiikki oli hänelle uutta. Toverini kysyi, oliko hänellä kirkon laulua, josta hän piti eniten. Hämmästykseni hän vastasi liikuttuneena, että siitä asti, kun hän oli pieni tyttö, hänen lempilaulunsa oli ollut ”Sua tarvitsen mä aina” (*MAP-lauluja*, 54). Aloimme laulaa neliäänisesti. Isä lauloi melodiaa, äiti lauloi altoa, toverini tenoria ja minä bassoa.

Huoneessa vallitsi voimakas henki. Laulessamme kolmatta säkeistöä hän joutui täysin liikutuksen valtaan ja lopetti laulamisen, kun me jatkoimme:

*Sua tarvitsen, kun myöten
Tai vastoin käy.
Jos poistut, elo mulle
Ei eloks näy.
Sua tarvitsen mä aina,
Johdatustas kaipaamaan!
Mua siunaa, Vapahtaja,
Kun luokses saan.*

Kun lopetimme neljännen ja viimeisen säkeistön, hän nyhkytti. Kun hänen aviomiehensä yritti lohduttaa häntä, hän lopulta rauhoittui. Hän katsoi minua suoraan silmiin ja sanoi: ”Minun täytyy mennä kasteelle.”

Kong Kuk-Wonin ja Pak Mi-Jungin kaste-tilaisuus seuraavana sunnuntai-iltapäivänä kuului lähetystyöaikani hengellisimpiin. Heidän lapsensa osallistuivat ohjelmaan, ja monet paikalliset jäsenet tulivat tilaisuuteen

osoittamaan tukeaan seurakuntansa uusimmalle käännynnäisperheelle. Toverillani ja minulla oli aivan erityinen musiikkiesitys: ”Sua tarvitsen mä aina.”

Päätin lopulta lähetystyöni ja palasin kotiin. Oltuani vuoden korkeakoulussa palasin kesäksi Koreaan työharjoitteluun. Otin tavakseni aina viikonloppuisin käydä monien lähetystyössä tapaamieni hyvien ystävien ja perheiden luona. Muutaman viikon kuluttua pääsin takaisin Balsaniin ja tapasin tämän erinomaisen perheen. Saavuttuani heidän kotiinsa huomasin, että joku puuttui – heidän poikansa. Silmät kyynelissä Pak Mi-Jung kertoi minulle uutiset: heidän poikansa syöpä oli uusiutunut, ja poika oli hävinnyt taistelunsa sitä vastaan ollessaan 14-vuotias.

Kun yritin esittää osanottoni ja samalla käsitellä tuntemaani tuskaa, Kong Kuk-Won vakuutti minulle, että kaikki kääntyisi hyväksi. Sitten hän kertoi minulle, että vuosi heidän kasteensa jälkeen heidät oli sinetöity yhteen Soulin temppelissä Koreassa ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Tuntemastaan murheesta huolimatta perhe tiesi, että he näkisivät jälleen Kong Sung-Gyun ja olisivat taas yhdessä. Pak Mi-Jung kertoi minulle myös, että päivittäinen kirkon laulujen laulaminen auttoi häntä saamaan voimaa selviytyä ja tuntea Hengen sen myötä tuomaa rauhaa.

Kun sinä iltana lähdin heidän luotaan, ajattelin jälleen Pak Mi-Jungin lempilaulun sanoja. Olen kiitollinen siitä, että taivaallinen Isä oli siunannut perhettä rauhalla Kong Sung-Gyunin kuoleman jälkeen, ja olen erityisen kiitollinen Hengen roolista Pak Mi-Jungin kääntymyksessä, joka soi perheelle mahdollisuuden saada temppelin iankaikkiset siunaukset. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

KIRKON LAULUT LOHDUTTAVAT SUREVIA

”Jotkin suurimmista saarnoista on esitetty laulamalla kirkon lauluja. Laulut saavat meidät tekemään parannusta ja hyviä tekoja, ne vahvistavat todistusta ja uskoa, antavat tukea uupuneille, lohduttavat surevia ja innoittavat meitä kestäämään loppuun asti.”

”Ensimmäisen presidenttikunnan alkusanat”, MAP-lauluja, s. ix.

**Presidentti
Boyd K. Packer**
kahdentoista
apostolin koorumin
presidentti

Vapahtajan epäitsekäs ja pyhä uhri

Herra on aina lähellä. Hän on kärsinyt ja ottanut päälleen rangaistuksen, jos te olette halukkaita ottamaan Hänet vastaan Lunastajanne.

Me kaikki elämme hengellisen luoton turvin. Tavalla tai toisella lasku kasvaa kasvamisestaan. Jos maksatte sen pois ajallaan, teillä ei ole aihetta huoleen. Pian alatte oppia itsekuria ja tiedätte, että tilinteon päivä aikanaan koittaa. Opetelkaa maksamaan hengellinen luottonne kokonaan pois tasaisin väliajoin sen sijaan että antaisitte sen kasvaa korkoa ja aiheuttaa myöhästymismaksuja.

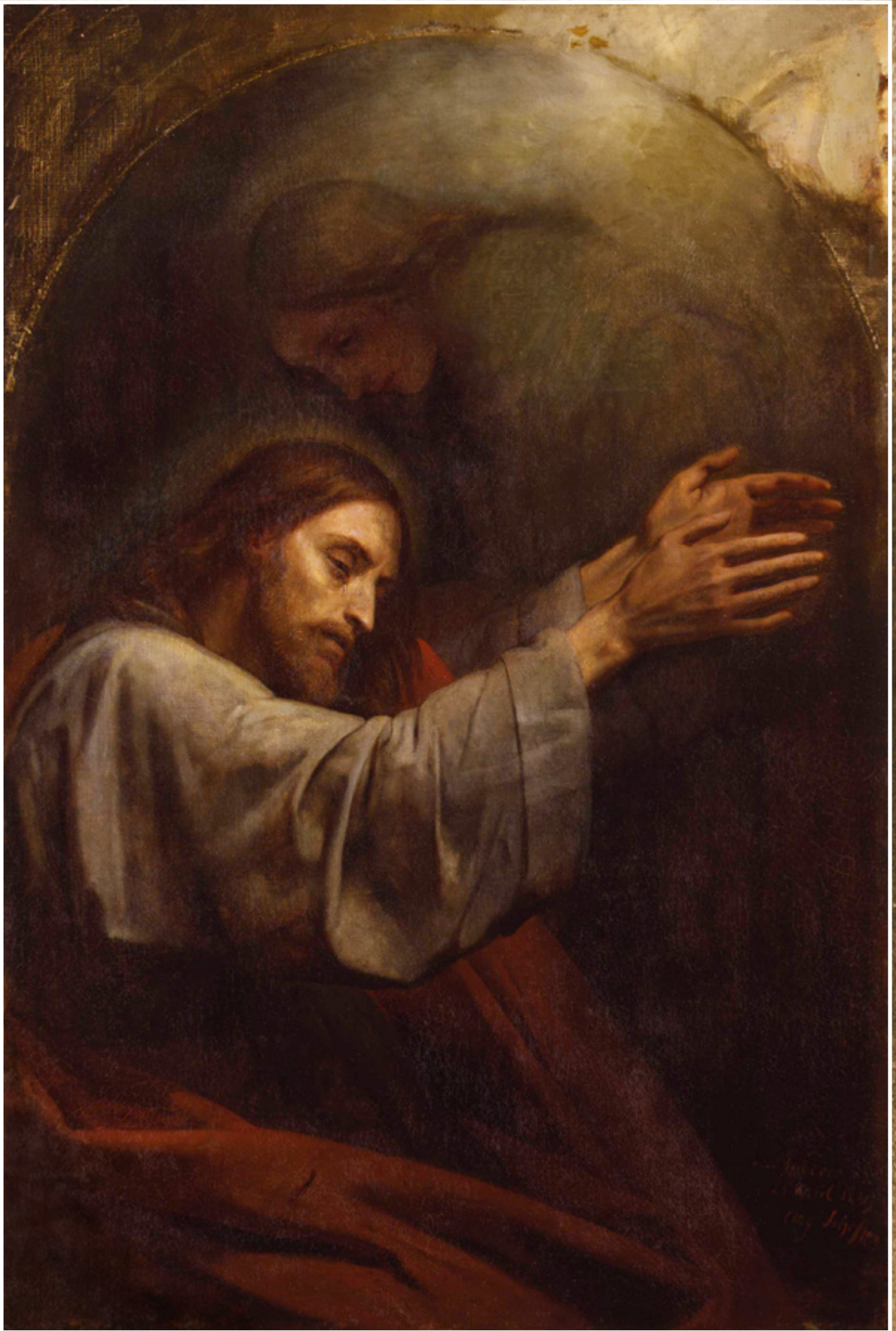
Koska teitä koetellaan, on selvää, että te teette jonkin verran virheitä. Oletan, että te olette tehneet elämässänne asioita, joita kadutte, asioita, joita ette voi edes pyytää

anteeksi saati korjata, ja siksi kannatte taakkaa. Nyt on aika käyttää sanaa *syyllisyys*, joka voi tahrata kuin häviämätön muste ja jota ei voi helposti pestä pois. Syyllisyyden lapsipuoli on pettymys, murhe menetetyistä siunauksista ja mahdollisuuksista.

Jos kamppaillette syyllisyyden kanssa, te muistutatte Mormonin kirjan kansaa, josta profeetta sanoi: "Heidän pahuutensa tähden kirkko oli alkanut riu-tua; ja he alkoivat epäillä profetian henkeä ja ilmoituksen henkeä; ja Jumalan tuomiot olivat heidän silmiensä edessä" (Hel. 4:23).

Yritämme usein ratkaista syyllisyyden ongelman sanomalla toisillemme ja

itsellemme, ettei sillä ole merkitystä. Mutta jotenkin, syvällä sisimmässämme, emme usko sitä. Emmekä usko itseämmeäkään, jos sanomme niin. Me tiedämme paremmin. Sillä on merkitystä!

Profeetat ovat aina opettaneet parannusta. Alma on sanonut: ”Katso, hän tulee lunastamaan ne, jotka kastetaan parannukseen, uskon kautta hänen nimeensä” (Alma 9:27).

Alma kertoi suoraan kurittomalle pojalleen: ”Nyt, parannus ei voisi tulla ihmisten osaksi, ellei olisi rangaistusta, joka myös olisi iankaikkinen niin kuin sielun elämä olisi, säädetty vastakohtaksi onnensuunnitelmalle” (Alma 42:16).

Kuolevaisuudella on kaksi perustarkoitusta. Ensimmäinen on saada ruumis, joka voi tulla puhdistetuksi ja korotetuksi ja joka voi elää ikuisesti – jos me haluamme. Toinen tarkoitus on olla koeteltavina. Kun meitä koetellaan, teemme varmasti virheitä. Mutta jos me haluamme, voimme oppia virheistämme. ”Jos väitämme, ettemme ole syntiä tehneet, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä” (1. Joh. 1:10).

Kenties tunnette, että mielenne ja kehonne ovat kehnossa kunnossa ja jonkin sellaisen hengellisen laskun taakka, jonka eräpäivä on jo umpeutunut, vaivaa tai painaa teitä. Kun kohtaatte itsenne noina hiljaisen mietiskelyn hetkinä (joita monet meistä pyrkivät välttämään), onko teillä joi-takin selvittämättömiä asioita, jotka vaivaavat teitä? Painaako jokin omaatuntoanne? Oletteko edelleen jossakin määrin syyllisiä johonkin pieneen tai suureen?

Liian usein saamme kirjeitä niiltä, jotka ovat tehneet traagisia virheitä ja joilla on

taakkoja kannettavanaan. He anelevat: ”Voinko koskaan saada anteeksi? Voinko koskaan muuttua?” Vastaus on kyllä!

Paavali opetti korinttilaisia: ”Teitä kohdannut kiusaus ei ole mitenkään epätavallinen. Jumalaan voi luottaa. Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.” (1. Kor. 10:13.)

Evankeliumi opettaa meille, että helpon tuskahan ja syyllisyyteen voi ansaita tekemällä parannuksen. Lukuun ottamatta niitä harvoja – niitä todella harvoja – jotka valitsevat kadotuksen tunnettuaan täyteyden, ei ole mitään tapaa, ei riippuvuutta, ei kapinaa, ei syntiä, ei rikkomusta, pientä tai suurta, jota ei koskisi lupaus täydellisestä anteeksiannosta. Mitä tahansa teille onkin elämässänne tapahtunut, Herra on valmistanut teille keinon tulla takaisin, jos noudatatte Pyhän Hengen kehotuksia.

Jotkut ihmiset täyttää pakottava tarve, kiusaus, joka pyörii mielessä, josta tulee ehkä tapa ja sitten riippuvuus. Me olemme taipuvaisia tekemään rikkomuksia ja syntiä, samoin kuin järkeilemään, ettemme ole syyllisiä, koska synnyimme tällaisiksi. Me joudumme ansaan, ja siitä seuraa tuskaa ja piinaa, jonka vain Vapahtaja voi parantaa. Teillä on voima lopettaa synnin tekeminen ja tulla lunastetuiksi.

Saatana hyökkää perhettä vastaan

Presidentti Marion G. Romney (1897–1988) sanoi minulle kerran: ”Älä puhu heille ainoastaan niin, että he voivat ymmärtää; puhu heille niin, että he eivät voi ymmärtää väärin.”

Nefi on sanonut: ”Sillä minun sieluni iloitsee selkeydestä; sillä tällä tavoin Herra Jumala toimii ihmislasten keskuudessa. Sillä Herra Jumala valaisee ymmärryksen.” (2. Nefi 31:3.)

Kuunnelkaapa siis tarkasti! Puhun selkeästi niin kuin minut on kutsuttu ja velvoitettu tekemään.

Te tiedätte, että on olemassa vastustaja. Pyhät kirjoitukset luonnehtivat häntä seuraavasti: ”Tuo vanha käärme, joka on Perkele, – kaikkien valheiden isä” (2. Nefi 2:18). Hänet syöstiin alas alussa (ks. OL 29:36–38), eikä hän saanut kuolevaista ruumista. Hän on nyt vannonut tuhoavansa ”suuren onnensuunnitelman” (Alma 42:8) ja tulevansa kaiken vanhurskauden viholliseksi. Hän keskittää iskunsa perheeseen.

Te elätte aikana, jolloin pornografian vitsaus leviää ympäri maailman. Sitä on vaikea paeta. Pornografia keskittyy siihen luonnolliseen ominaisuuteen, jonka kautta teillä on voima synnyttää elämää.

Pornografiaan sortuminen johtaa vaikeuksiin, avioeroon, sairauksiin ja monen monituisiin ongelmiin. Siinä ei ole mitään viatonta. Sen kerääminen, katseleminen tai mukanaan kuljettaminen missä tahansa muodossa on kuin säilyttäisi repussaan kalkkarokäärmettä. Se altistaa ihmisen väistämättömästi kuolettavan myrkyllisen käärmeenpureman hengelliselle vastineelle. On hyvin ymmärrettävää – maailman ollessa sellainen kuin se on – että on mahdollista melkein tietämättään altistua pornografialle, lukea sitä tai katsella sitä ymmärtämättä sen hirvittäviä seurauksia. Jos se, mitä sanoin, kuvaa teitä, kehotan teitä lopettamaan sen. Lopettakaa se heti!

Mormonin kirjassa opetetaan, että kaikki ”ihmiset ovat saaneet kylliksi opetusta

Koko ihmiskunnan historian aikana on ollut vain Yksi, joka oli täysin synniltön ja kelvollinen vastaamaan koko ihmiskunnan synneistä ja rikkomuksista.

erottaakseen hyvän pahasta” (2. Nefi 2:5). Se tarkoittaa myös teitä. Te tiedätte, mikä on oikein ja mikä on väärin. Varokaa tarkoin ylittämästä tuota rajaviivaa.

Vaikka suurin osa virheistä voidaan tunnustaa Herralle yksityisesti, on joitakin rikkomuksia, joiden anteeksisaamiseksi vaaditaan enemmän. Jos virheenne ovat olleet vakavia, menkää piispanne luo. Muussa tapauksessa tavallinen syntien tunnustaminen hiljaa ja yksityisesti riittää. Mutta muistakaa, että tuo suuri anteeksiantamuksen aamu ei aina tule heti. Jos aluksi kompastelette, älkää antako periksi. Lannistumisen voittaminen kuuluu koetukseen. Älkää antako periksi. Ja kuten olen ennenkin neuvonut, kun olette kerran tunnustaneet ja hylänneet syntinne, älkää katsoko taaksenne.

Vapahtaja kärsi meidän syntiemme tähden

Herra on aina lähellä. Hän on kärsinyt ja ottanut päälleen rangaistuksen, jos te olette halukkaita ottamaan Hänet vastaan Lunastajananne.

Me kuolevaiset emme ehkä ymmärrä, emme todellakaan pysty täysin ymmärtämään, *kuinka* Vapahtaja täytti sovitusuhrinsa. Mutta toistaiseksi se, *kuinka* Hän kärsi, ei ole yhtä tärkeää kuin se, *miksi* Hän kärsi. Miksi Hän teki sen sinun hyväksesi, minun hyväkseni, koko ihmiskunnan hyväksi? Hän teki sen rakkaudesta Isää Jumalaa ja koko ihmiskuntaa kohtaan. ”Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta” (Joh. 15:13).

Getsemanessa Kristus meni apostoleista erilleen rukoilemaan. Me emme pysty käsittämään sitä, mitä tapahtui! Mutta me tiedämme, että Hän aikaansai sovituksen. Hän oli halukas ottamaan päällensä koko maailman virheet, synnit ja syyllisyyden, epäilykset ja pelot. Hän

kärsi meidän puolestamme, jotta meidän ei tarvitsisi kärsiä. Monet kuolevaiset ovat kärsineet piinaa ja kokeneet kivuliaan, kauhean kuoleman. Mutta Hänen tuskansa ylitti ne kaikki.

Olen tähän ikääni mennessä oppinut, mitä fyysinen kipu on, eikä se ole yhtään hauskaa! Kukaan ei selviä tästä elämästä oppimatta jotakin kärsimyksestä. Mutta se henkilökohtainen piina, jota minä en kykene kestäämään, tulee silloin kun olen huomannut aiheuttaneeni kärsimystä toiselle. Silloin näen pienen pilkahduksen siitä tuskasta, jota Vapahtaja koki Getsemanen puutarhassa.

Hänen kärsimyksensä oli poikkeuksellista verrattuna kaikkeen sitä edeltäneeseen tai sen jälkeiseen kärsimykseen, koska Hän otti päälleen kaikki rangais-
tukset, jotka oli koskaan langetettu ihmis-
suvulle. Ajatelkaapa sitä! Hänellä ei ollut minkäänlaista velkaa maksettavana. Hän ei ollut tehnyt mitään väärää. Silti kaiken syyllisyyden, murheen ja surun, kivun ja nöyryytyksen, kaiken mahdollisen ihmisten tuntemaan henkisen, emotionaalisen ja fyysisen piinan kertymän – Hän koki sen kaiken. Koko ihmiskunnan historian aikana on ollut vain Yksi, joka oli täysin synnitön ja kelvollinen vastaamaan koko ihmiskunnan synneistä ja rikkomuksista ja joka selviytyisi siitä tuskasta, jota niiden maksamisesta aiheutuisi.

Hän antoi henkensä ja sanoi itse asiassa: ”Minä olen se, joka ottaa päällensä maailman synnit” (Moosia 26:23). Hänet ristiinnaulittiin. Hän kuoli. He eivät voineet riistää Häneltä Hänen henkeään. Hän suostui kuolemaan.

Täydellinen anteeksianto on mahdollinen

Jos olette kompastelleet tai jopa olleet jonkin aikaa hukassa, jos teistä tuntuu, että olette nyt vastustajan vankeina, niin te voitte kulkea eteenpäin uskossa – harhailematta enää sinne tänne maailmassa. On olemassa niitä, jotka ovat valmiita ohjaamaan teidät takaisin rauhaan ja turvaan. Myös Jumalan armo, kuten pyhissä kirjoituksissa luvataan, tulee ”kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä” (2. Nefi 25:23). Minulle tieto tästä mahdollisuudesta on totuus, joka on tärkeintä tuntea.

Lupaan, että tuo anteeksiantamuksen kir-
kas aamu voi tulla. Silloin ”Jumalan rauha,
joka ylittää kaiken ymmärryksen” (Fil. 4:7),
tulee elämäänne uudelleen, kuten aurin-
gonnousu, ettekä te kuten ei Hänkään enää
muista syntejänne (ks. Jer. 31:34). Mistä
tietää, että on saanut anteeksi? Sen tietää!
(Ks. Moosia 4:1–3.)

Tätä olen tullut opettamaan niille teistä,
jotka ovat vaikeuksissa. Herra tulee apuun ja
ratkaisee ongelman, jota te ette pysty ratkai-
semaan, mutta teidän täytyy maksaa teiltä
vaadittu hinta. Se ei tapahdu, jos ette tee niin.
Hän on erittäin hyvä hallitsija siinä mielessä,
että Hän on maksanut vaaditun hinnan, mutta
Hän haluaa teidän tekevän sen, mitä teidän
tulisi tehdä, vaikka se olisi tuskallistakin.

Rakastan Herraa ja rakastan Isää, joka
lähetti Hänet. Voimme tuoda pettymyksen,
synnin ja syyllisyyden taakamme Hänen
eteensä, ja Hänen auliilla ehdoillaan jokai-
nen kohta laskussa voidaan merkitä täysin
maksetuksi.

”Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on,
sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat
verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin
lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne

tulevat valkeiksi kuin puhdas villa.” Niin tapah-
tuu, Jesaja jatkaa, ”jos te taivutatte mielenne
kuulemaan minua”. (Jes. 1:18–19.)

Tulkaa Hänen luokseen

Pyhien kirjoitusten kohta ”opi viisautta nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt” (Alma 37:35) on kutsu, johon sisältyy lupaus rauhasta ja suojasta vastustajaa vastaan. ”Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi. Näytä sinä [uskovista] hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa.” (1. Tim. 4:12).

Älkää odottako kaiken sujuvan helposti koko elämänne ajan. Niilläkin, jotka elävät kuten heidän kuuluukin, on tilanne joskus aivan päinvastainen. Kohdatkaa jokainen elämän haasteista myönteisyydellä ja varmuudella, niin te saatte sen rauhan ja uskon, jotka kannattavat teitä nyt ja tulevaisuudessa.

Niiden kohdalla, joilla ei ole vielä kaikkia siunauksia, joita tunnette haluavanne ja tarvitsevanne, uskon vakaasti, että mitään lunastukselle ja pelastukselle välttämätöntä kokemusta tai tilaisuutta ei evätä teiltä, jotka elätte uskollisesti. Pysykää kelpollisina. Olkaa toiveikkaita, kärsivällisiä ja rukoilevia. Asioilla on tapana järjestyä. Pyhän Hengen lahja johdattaa teitä ja ohjaa toimianne.

Jos olette yksi niistä, jotka kamppailevat syyllisyyden, pettymyksen tai masennuksen kanssa tekemiensä virheiden tai vielä saamatta jääneiden siunausten tähden, lukekaa rohkaisevaa opetusta, jota on laulussa ”Jeesuksen luokse”.

*Jeesuksen luokse raskautetut
Taakkainne kanssa kiiruhtakaa.
Hän teidät johtaa, murheiset sielut,
Rantaan, miss rauhan jo saa.*

*Voimme tuoda
pettymyksen, syn-
nin ja syyllisyy-
den taakkamme
Herran eteen, ja
Hänen auliilla
ehdoillaan jokai-
nen kohta las-
kussa voidaan
merkitä täysin
maksetuksi.*

*Jeesuksen luokse! Hän teitä pyytää,
Hän ottaa vastaan harhautuneen.
Rakkaudellansa Hän teidät löytää,
Hän yöstä vie valkeuteen.*

*Jeesuksen luokse äänenne kantaa,
Kun rakkauttaan pyydätte vain.
Tiedätte varmaan: enkelten antaa
Saattaa Hän matkaanne ain.¹*

Vakuutan veljeni apostolien kanssa, että olemme Herran Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia. Tuo todistus vahvistuu joka kerta kun tunnen itsessäni tai muissa Hänen pyhän uhrinsa puhdistavan vaikutuksen. Todistukseni ja veljeni todistus on tosi. Me tunnemme Herran. Hän ei ole vieras profetoilleen, näkijöilleen ja ilmoituksensaajilleen.

Ymmärrän, että te ette ole täydellisiä mutta että olette kulkemassa siihen johtavaa tietä. Olkaa rohkeita. Tietäkää, että kellä tahansa, jolla on ruumis, on valta sen yli, jolla sitä ei ole.² Saatanalla ei ole ruumista, joten jos kiusaukset joskus kohtaavat teidät, tietäkää, että te olette vahvempia kuin kaikki nuo kiusaukset, jos käytätte sitä tahdonvapautta, joka annettiin Aadamille ja Eevalle puutarhassa ja joka on periytynyt juuri tälle sukupolvelle.

Jos katsotte eteenpäin toivoen ja haluten tehdä sen, mitä Herra haluaa teidän tekevän – enempiä ei odoteta. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 6. marraskuuta 2011 pidetystä puheesta ”Totuudet, jotka on tärkeintä tuntea”. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. ”Jeesuksen luokse”, MAP-lauluja, 73.
2. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 220.

LAULA SE KIRKON LAULU, JOSTA PIDÄT ENITEN

Olin juuri synnyttänyt tyttäreni Rebekahin. Synnytys oli ollut rankka, ja olin täysin uupunut.

Kun Rebekah laskettiin syliini, sain ylitsevuotavan tunteen, että minun tulisi laulaa se kirkon laulu, josta pidän eniten: ”Oon lapsi Jumalan” (*MAP-lauluja*, 187). Ensimmäinen reaktioni oli: ”Ei, olen liian väsynyt. Laulan sen hänelle myöhemmin.” Mutta sama ajatus tuli uudestaan. Niinpä aloin uupumuksestani huolimatta laulaa ensimmäistä säkeistöä. Mieheni ja äitini yhtyivät lauluun.

Kun lopetimme laulun, aistin huoneessa erityisen tunteen. Siihen asti hyvin ammattimaisella ja jopa etäisellä naislääkärilläkin vierivät kyyneleet pitkin poskia. Hän kiitti meitä kauniista laulusta. Hän sanoi, ettei hän ollut koskaan niinä vuosina, jolloin hän oli avustanut synnytyksissä,

tuntenut samaa mitä hän sillä hetkellä tunsi.

Ajattelin kokemaani ja mietin, pitäisikö minun etsiä ja antaa hänelle äänite, joka sisältäisi sen laulun. Valittavasti elämäni oli kiireistä ja unohdin sen.

Sitten tuli päivä, jolloin menin jälkিতarkastukseen. Kun lääkäri astui huoneeseen, hänen kasvonsa kirkastuivat ja hän halasi minua. Hän sanoi, ettei ollut saanut laulua mielestään. Hän oli jopa yrittänyt löytää kappaleen internetistä, jotta hän olisi voinut laulaa sen perheelleen. Silloin Pyhä Henki muistutti minua, että minun olisi pitänyt hankkia hänelle se äänite. Lupasin hänelle, että tulisin takaisin viikon sisällä ja toisin äänitteen mukaan.

Sinä iltana rukoilin apua löytääkseni laulusta sovituksen, joka sopisi hänelle parhaiten.

Seuraavana iltapäivänä tilasin CD:n, jossa laulu oli. Kun se saapui postitse muutama päivä myöhemmin, maltoin tuskin odottaa antaakseni sen hänelle.

Hän innostui kovasti saatuaan sen ja kiitti minua lahjasta. Hän kertoi minulle, että vaikka hän ei ollut varma, miksi niin oli, hänestä tuntui tärkeältä jakaa tämä laulu perheensä kanssa. Kun juttelimme edelleen, kerroin hänelle paitsi rakkaudestani laulua kohtaan myös todistukseni sen opettamista yksinkertaisista totuuksista.

Ajaessani kotiin sinä päivänä tunsin taivaallisen Isäni rakkauden yhtä tytärtään – lääkäriäni – kohtaan. Taivaallinen Isä tuntee hänet ja rakastaa häntä ja haluaa hänen ymmärtävän, että hänkin voi kerran palata asumaan Hänen luokseen. ■
Angela Olsen Center, Ohio, USA

Kun lopetimme laulun, siihen asti hyvin ammattimaisella ja jopa etäisellä naislääkärillä vierivät kyyneleet pitkin poskia.

Miksi taivaallinen Isä ei huolehtisi meistä ja varoittaisi meitä "aina"?

HÄNEN LUPAUKSENSA: AINA

Kun istuin sakramenttikokouksessa ja pohdin leivän siunaamisrukousta, mielessäni toistuivat sanat: "Jotta hänen Henkensä olisi aina heidän kanssansa" (Moroni 4:3; OL 20:77).

"Aina", siinä sanottiin – ei ainoastaan tiettyinä aikoina. Miksi sitten mieheni ja minä emme olleet joitakin kuukausia aiemmin saaneet innoitusta siihen, kuinka olisimme voineet varjella 11-vuotiasta poikaamme polkupyörän ja auton yhteentörmäykseltä, jossa hän sai surmansa? Miksi taivaallinen Isä ei huolehtisi meistä ja varoittaisi meitä "aina"?

Minulle oli opetettu Alkeisyhdistyksessä, että Pyhä Henki suojelee meitä, ja olin uskonut siihen. Hän käyttää hiljaista, vienoa ääntä suojelemaan ja opastaakseen meitä ja varoittaakseen meitä vaarasta. Tämä ajatus oli ollut mielessäni siitä asti kun Ben oli kuollut. Kaipasin häntä kovasti, ja sydämeni pakahtui halusta ymmärtää tapahtunutta ja tuntea rauhaa.

Missä minun varoittava ääneni oli? Missä Pyhä Henki oli? Minusta tuntui, että yritimme parhaamme mukaan olla vanhurskaita. Me maksoimme kymmenykset, kävimme kirkon kokouksissa ja palvelimme aina pyydettäessä. Olimme kaukana täydellisyydestä, mutta pidimme perheiltöjä ja tutkimme yhdessä pyhiä kirjoituksia. Me yritimme.

Noihin aikoihin istuin Apuyhdistyksen luokassa, kun opettaja kertoi meille eräästä lähisukulaisestaan. Seisoessaan liikennevaloissa tuo sukulaismainen oli saanut selvän innoituksen pysyä paikoillaan, kun valo vaihtui vihreäksi. Hän noudatti innoitusta, ja miltei samassa suuri kuorma-auto syöksyi risteyksen läpi päin punaisia valoja. Jos hän ei olisi kuullut ja totellut sitä ääntä, hän olisi lapsineen voinut loukkaantua tai jopa kuolla.

Tämä kertomus vaikutti minuun syvästi, mutta kun istuin paikallani kyynelsilmin ja valmistauduin

poistumaan huoneesta, päälleni laskeutui suuri lohdutuksen tunne. Tunsin rauhaa ymmärtäessäni, että Pyhä Henki oli todellakin ollut kanssani. Minun tapauksessani Pyhä Henki ei ollut tullut varoittavana äänenä vaan lohduttajana.

Benin onnettomuudesta lähtien olin tuntenut omat voimani ylittävää voimaa, ja taivaallisen Isäni rakkaus oli lohduttanut minua. Toisinaan en ymmärtänyt, miksi joitakin asioita tapahtuu, mutta en koskaan epäillyt Hänen rakkauttaan.

Uskon siihen, että Jumala ymmärtää kaiken eikä koskaan jätä minua vaille lohdutusta. Pyhällä Hengellä on elämässämme monta tehtävää. Hän voi suojella meitä, mutta Hän myös opastaa meitä, lohduttaa meitä, opettaa meitä ja antaa ymmärrystä ja muita siunauksia.

Opin, että taivaallinen Isä todella pitää lupauksensa. Hän oli ollut kanssani "aina". ■

Robyn Casper, Utah, USA

Huomasin kahden noin viisi- ja seitsemänvuotiaan pojan juoksevan kaupan parkkipaikan läpi kyyneleet vuolaasti virraten.

HENKI KUISKASI MINULLE

”Hei, kaverit! Tulkaa takaisin!”
hätäntynyt ääni huudahti.

Käännyn ympäri ja huomasin kahden noin viisi- ja seitsemänvuotiaan pojan juoksevan kaupan parkkipaikan läpi kyyneleet vuolaasti virraten. Myyjä näytti huolestuneelta huutaessaan heidän peräänsä.

Kun käännyn takaisin autooni päin, Henki kuiskasi: ”Sinä voit auttaa heitä.” Kuiskaus oli hiljainen mutta niin selvä, että hetkeä myöhemmin juoksin parkkipaikan läpi poikia kohti.

Huomasin vanhemman pojan seisovan ruskean tila-auton vieressä. Menin lähemmäksi ja polvistuin hänen viereensä.

”Hei! Minun nimeni on Christina. Oletko kunnossa?”

Kuullessaan sanani hän itki vielä kovempaa ja peitti kasvonsa käsivarrellaan. Myyjä ja toinen poika tulivat paikalle.

”He taitavat puhua vain ranskaa”, myyjä sanoi minulle. ”Löysimme

heidät juoksemassa pitkin kauppa, eksyneinä.”

Esittelin itseni uudelleen lapsille ranskaksi. Ranska on äidinkieleni, mutten ole puhunut sitä sen jälkeen kun minut adoptoitiin englanninkieliseen perheeseen ollessani pikkulapsi. Tavallisesti puhun ranskaa kehnosti. Sillä hetkellä se ei kuitenkaan ollut kömpelöä tai väkinäistä. Sanat tulivat selkeinä mieleeni ja huulilleni, kun lohdutin poikia.

Nyyhkytysten välillä vanhempi poika selitti sanojen tulviessa nopeasti, ettei hän ollut veljensä kanssa löytänyt vanhempiaan mistään kaupan sisällä, joten he olivat juosseet ulos etsimään heitä. Kuunnellessani sitä tajusin hämärästi, kuinka ihmeellistä oli, että sen lisäksi että puhuin sujuvaa ranskaa, myös ymmärsin helposti ja lohdutin kahta pelästynyttä lasta.

”He eksyivät vanhemmistaan ja haluavat odottaa heitä täällä autonsa luona”, kerroin myyjälle. Pikkupoika kertoi minulle vanhempiensa nimet,

ja annoin ne myyjälle, jotta hän voisi kuuluttaa heitä. Muutaman minuutin kuluttua poika näki isänsä tulevan kaupasta ja juoksi häntä vastaan.

Kun seurasin poikaa tämän isän luokse, huomasin, etten enää pystynyt jättämään edes hyvästejä ranskaksi. Yritin turhaan sanoa jotakin, mitä pojat ymmärtäisivät, mutten kyennyt sanomaan kuin muutamia yksittäisiä sanoja. Lopulta turvauduin englannin kieleen ja sanoin pojille: ”Hei hei. Oli hauska tavata.”

Kun jätin pojat vanhempiensa huomaan, olin täynnä kiitollisuutta. Taivaallinen Isä oli lohduttanut minun avullani kahta pienimmistään. Tunsin itseni nöyräksi, koska Herra oli lisännyt vähäisiä kykyjäni täyttääkseen tarkoituksensa. Olen kiitollinen siitä, että sain todistaa, mitä voi tapahtua, kun annamme itsemme Hänen avukseen, kun meihin vedotaan mitä ihmeellisimmissäkin tilanteissa. ■

Christina Albrecht Earhart,
Washington, USA

MEIDÄN TÄYTYY MENNÄ TEMPELIIN HETI!

Eräänä sunnuntaiaamuna seurakunnalle esiteltiin äskettäin kastettu jäsen. Hänen nimensä oli Lydia. Hän valloitti sydämemme heti.

Lydia oli iäkäs, ja hän oli sokeutunut vuosia sairastamansa diabeteksen myötä. Hän oppi pian tuntemaan seurakunnan jäsenet heidän äänensä ja askeltonsensa perusteella. Hänellä oli tapana sanoa nimemme ja kätellä meitä, emmekä koskaan vihjanneetkaan hänen sokeuteensa.

Odotettuaan vaaditun vuoden ajan Lydia meni tapaamaan piispaa ja vaarnanjohtajaa saadakseen temppeლისuosituksensa. Eräänä sunnuntaina Apuyhdistyksessä hän veti minut viereensä ja huudahti: ”Vaarnanjohtaja sanoi, että minun täytyy mennä temppeeliin niin pian kuin mahdollista. Voitko viedä minut?”

Oli joulukuun ensimmäinen viikko – kiireistä aikaa meille kaikille. Yritin esittää tavanomaisia esteitä

”Vaarnanjohtaja sanoi, että minun täytyy mennä temppeeliin niin pian kuin mahdollista”, Lydia sanoi. ”Voitko viedä minut?”

ja kysyin: ”Emmekö voisi odottaa tammikuuhun?”

”Ei, meidän täytyy mennä nyt!”

Joukko seurakuntaan kuuluvia naisia kävi temppelessä joka kuukausi, joten pyysin heitä tekemään matkan Lydian kanssa. Hekin olivat hyvin kiireisiä. Mutta silmät kyynelissä Lydia kertoi meille jälleen, että vaarnanjohtaja oli käsenyt häntä menemään temppeeliin niin pian kuin mahdollista.

Siksi päätimme kaikki tehdä sen 240 kilometrin matkan seuraavalla viikolla. Matkalla sinne auto täyttyi kahdeksan naisen juttelusta ja ystävyydestä. Lydia riemuitsi suunnattomasti temppeelikokemuksestaan ja saamastaan endaumentin siunauksesta.

Tammikuun ensimmäisellä viikolla Lydian kunto heikkeni ja hän joutui sairaalaan ensiapuun. Viikkoa

myöhemmin hän oli poissa. Mutta Lydia poistui niiden iankaikkisten siunausten kera, jotka hän oli saanut temppelessä vain muutamaa viikkoa aiemmin.

Myöhemmin kerroin vaarnanjohtajalle matkastamme ja sanoin hänelle, kuinka vaikuttunut olin siitä, että hän oli saanut innoitusta kertoa Lydialle, että tämän täytyi mennä temppeeliin heti.

”En oikeastaan tarkoittanut, että hänen täytyisi mennä heti”, hän vastasi. ”Kehotan aina uusia temppeლისuosituksen haltijoita menemään temppeeliin pian. En minä puhunut Lydialle, vaan Henki!”

Lydia opetti meitä kaikkia kuuntelemaan Henkeä ja toimimaan sen mukaan viipymättä. Olen kiitollinen hänen muistutuksestaan, että meidän tulee kuunnella hiljaista, vienoa ääntä. ■

Mary Holmes Ewen,
Kalifornia, USA

Vanhin
Anthony D. Perkins
seitsemänkymmenen
korumista

KULJE ETEEPÄIN uskossa

Te nuoret aikuiset elätte nyt aikaa, jota kutsutaan ”päätösten vuosikymmeneksi”. Te olette tekemässä monia elämänne tärkeimpiä päätöksiä, kuten ”temppeleihin meneminen, palveleminen lähetystyössä, opiskelu, ammatin valitseminen ja kumppanin valitseminen sekä tuleminen sinetöidyksi pyhässä temppeleissä ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi”.¹

Puhun erityisesti niille, joilla on vaikeuksia yhden tai useamman tällaisen tärkeän päätöksen kanssa. Joku saattaa olla lähestulkoon lamaantunut pelosta, että tekee väärän päätöksen. Joku taas tarvitsee vahvistusta pysyäkseen luottavaisena aiemmin tekemänsä päätöksen suhteen.

Neljä Nefin opetusta innoitetusta päätöksenteosta – käytäntöön sovellettuna – voivat hälventää pelkojasi ja lisätä luottamustasi kulkea eteenpäin.

1. Noudata käskyjä

Viimeinen jae Nefin pyhissä kirjoituksissa kiteyttää hänen koko elämänsä: ”Sillä näin Herra on käskenynt minua, ja minun on toteltava” (2. Nefi 33:15).

Nefin usko ja rakkaus Vapahtajaan näkyvät hänen kuuliaisuudestaan Jumalan käskyjä kohtaan. Hän rukoili (ks. 1. Nefi 2:16). Hän luki pyhiä kirjoituksia (ks. 1. Nefi 22:1). Hän pyysi ohjeita elävältä profeetalta ja noudatti niitä (ks. 1. Nefi 16:23–24). Sellainen kuuliaisuus antoi Pyhälle Hengelle tilaisuuden olla voimallisesti Nefin kanssa koko hänen elämänsä ajan ja antaa jatkuvaa henkilökohtaista ilmoitusta.

Sinunkin on pysyttävä lähellä Herraa pitämällä Jumalan käskyt. Todistan, että johdonmukainen kuuliaisuus pienille asioille, kuten pyhien kirjoitusten lukeminen, päivittäinen rukous, kirkon kokouksissa käyminen,

Neljä Nefin opetusta innoitetusta päätöksenteosta voivat hälventää pelkojasi ja lisätä luottamustasi kulkea eteenpäin.

elävien profeettojen neuvojen kuunteleminen ja muiden palveleminen, tekevät sinut kelpolliseksi nauttimaan Hengen läsnäolosta – ja sen suomasta ilmoituksesta.

Henkilökohtaisen ilmoituksen saaminen ei edellytä täydellisyyttä.

***Nefin usko ja rakkaus
Vapahtajaan näkyvät
hänen kuuliaisuudestaan
Jumalan käskyjä
kohtaan.***

HÄLVENNÄ PELKOJA JA LISÄÄ LUOTTAMUSTA

1. Noudata käskyjä.
2. Kulje eteenpäin uskossa
3. Elä nykyisyydessä.
4. Käytä hyväksesi muiden voimaa.

Se edellyttää päivittäistä parannuksentekoa (ks. Room. 3:23). Jos parannuksesi on vilpitön ja perusteellinen (ks. OL 58:42–43), sovituksen puhdistava voima tuo Hengen ohjaamaan sinua elämän suurissa päätöksissä.

2. Kulje eteenpäin uskossa

Asetu Nefin asemaan. Isä kertoo sinulle, että Herra on käskenyt perhettä jättämään omaisuutensa ja lähtemään erämaahan. Etkö haluaisikin tietää jotakin matkastanne ja määränpäästänne?

Nefi olisi varmaan ollut innoissaan, jos Herra olisi selvästi ilmoittanut hänen tulevaisuutensa. Jumala ei kuitenkaan toiminut sillä tavoin Nefin kanssa, eikä Hän toimi niin sinunkaan kanssa.

Kun Nefin perhe vaelsi erämaan halki, hän sai ohjeita vain ”aika ajoin” (1. Nefi 16:29; 18:1). Jos hän olisi nähnyt elämäntaipaleensa selvänä edessään, hän ei olisi saanut niitä mieltä laajentavia, uskoa muokkaavia kokemuksia, jotka auttoivat häntä tulemaan enemmän Kristuksen kaltaiseksi mieheksi.

Jos odotat Jumalan ilmoittavan sinulle, mitä sinun tulee ottaa pääaineesi, kenen kanssa solmit avioliiton, minkä työtarjouksen hyväksyt, missä asut, suoritatko jatko-opintoja ja kuinka monta lasta hankit, et todennäköisesti koskaan lähde asunnostasi. Todistan, että henkilökohtaista ilmoitusta tulee vain ”aika ajoin”.

Taivaallinen Isämme haluaa meidän kasvavan, ja siihen kuuluu se, että kehitämme kykyämme punnita asioita, harkita niitä ja tehdä päätöksiä. Mutta Hän myös kehottaa meitä tuomaan päätöksemme Hänen eteensä rukouksessa (ks. OL 9:7–9). Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että vastaukset rukouksiimme tulevat ”jollakin kolmesta tavasta”².

Vahvistava varmuus

Vanhin Scott sanoi: ”Ensiksi, voitte tuntea rauhaa, lohtua ja varmuutta, jotka vahvistavat, että päätöksenne on oikea.”³ Vaimoni Christy ja minä olemme huomanneet, että varmuus elämän äärimmäisen tärkeistä päätöksistä voidaan saada pyhien kirjoitusten kautta, usein temppeleipalvelun jälkeen.

Esimerkiksi paljon pohtimisen ja rukoilemisen jälkeen päätimme jättää uuden unelmakotimme Texasissa, ottaa vastaan uuden työpaikan ja muuttaa kuuden pienen lapsemme kanssa Pekingiin Kiinaan. Halusimme kuitenkin kiihkeästi hengellistä vahvistusta niin merkittävälle siirrolle. Saimme kuin saimmekin jumalallisen varmuuden – temppeleissä – kun luimme Opista ja liitoista seuraavat sanat: ”Minun tahtoni on, että sinä

Nefi olisi ollut innoissaan, jos Herra olisi selvästi ilmoittanut hänen tulevaisuutensa. Jumala ei kuitenkaan toiminut sillä tavoin Nefin kanssa, eikä Hän toimi niin sinunkaan kanssasi.

”Henki johdatti minua edeltä käsin tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä.

Kuitenkin minä kuljin eteenpäin.”

(1. Nefi 4:6–7.)

Päätösten vuosikymmenellä tulee hetkiä, jolloin et voi enää lykätä päätöstäsi vaan sinun on toimittava. Olen oppinut, että – kuten vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin kokouksesta on opettanut – ”me saamme Hengen kehoituksia, kun olemme tehneet kaiken voitavamme, kun olemme työssä ulkona paahteessa sen sijaan että istuskelisimme mukavasti varjossa rukoillen ohjausta, mihin suuntaan ensimmäinen askel tulisi ottaa”⁶.

Kuten Nefin kohdalla, Henki vahvistaa päätöksesi aikanaan tai varoittaa sinua valitsemastasi polusta.

3. Elä nykyisyydessä

Se, kuinka Nefi sitoutui matkaansa luvattuun maahan, on aivan päinvastainen kuin hänen veljensä Lamanin ja Lemuelin tapa. He päättivät lähteä matkaan, mutta heidän sydämensä ei koskaan jättänyt Jerusalemiä. Nefi korjaili rikkoutunutta joustaan metsästääkseen ruokaa ja kaivoi malmia rakentaakseen laivan, kun taas hänen veljensä ilmeisesti vain loikailivat teltassa.

Nykyään maailmassa on monia Lamaneita ja Lemueleja. Mutta Herra tarvitsee Nefin kaltaisia sitoutuneita miehiä ja naisia. Menestyt elämässäsi paremmin, kun sitoudut täysin päätöksiisi ja pyrit tekemään parhaasi nykytilanteessasi, vaikka katsotkin tulevaisuutta kohti.

Nefi on hyvä esimerkki presidentti Thomas S. Monsonin viisaasta

– – [et] jää tähän paikkaan moneksi päiväksi; – – älä ajattele omaisuuttasi. Mene itäisille seuduille.” (OL 66:5–7.)

Jeesuksen Kristuksen ääni pyhissä kirjoituksissa sekä Pyhän Hengen kautta saamamme voimalliset tunteet vakuuttivat, että päätöksemme muuttaa Kiinaan oli oikein.

Levoton tunne

Toinen tapa, jolla taivaallinen Isä vastaa rukouksiin, on, että saatte ”levottoman tunteen, ajatusten hämärtymisen, joka merkitsee, että valintanne on väärä”⁴.

Palveltuani lähetystyössä Taiwanissa ajattelin, että kansainvälinen oikeustiede olisi hyvä uravalinta. Kun Christy ja minä mietimme sen mahdollisesti tuomaa tulevaisuutta, ymmärsimme, että edessä olisi vielä viisi vuotta kallista opiskelua.

Yhdysvaltain talous oli syvässä lamassa ja varamme olivat rajalliset,

joten järkeilimme, että ilmavoimiin liittyminen olisi viisas tapa maksaa opiskeluni. Suorittaessani vaadittavia testejä ja täyttäessäni papereita sellainen sitoutuminen ei kuitenkaan tuntunut meistä mukavalta. Ei tullut mitään ajatusten hämärtymistä eikä synkkiä tunteita – oli vain puuttuva rauhan tunne.

Tuo epäloogiselta vaikuttanut taloudellinen päätös oli innoitettu – osittain siksi, että minusta olisi tullut kamala lakimies!

Jumalallinen luottamus

Jumala vastaa rukouksiin kolmannellakin tavalla: ei anna vastausta. Vanhin Scott sanoi: ”Kun elätte kelloisesti ja valintanne on Vapahtajan opetusten mukainen ja teidän on toimittava, edetkää luottavaisin mielin.”⁵

Nefin viimeinen yritys saada pronsilevyt osoittaa, kuinka meidän tulisi edetä jumalallisen luottamuksen turvin. Hän kirjoitti:

neuvosta: ”Menneistä unelmoiminen ja tulevaisuuden kaipaaminen saattavat tarjota lohtua, mutta ne eivät korvaa nykyisyydessä elämistä. Tämä on mahdollisuuksiemme päivä, ja meidän täytyy tarttua siihen.”⁷

4. Käytä hyväksesi muiden voimaa

Silloinkin kun olemme pyrkineet saamaan Hengen johdatusta, olemme tehneet päätöksemme ja olemme täysin sitoutuneet siihen, voi tulla epäilyksiä, jotka saavat meidät kyseenalaistamaan päätöksemme. Sellaisessa tilanteessa luotettava perheenjäsen tai ystävä voi antaa meille neuvoja ja voimaa pysyä oikealla tiellä. Luulenpa,

Luotettava perheenjäsen tai ystävä voi antaa neuvoja ja voimaa pysyä oikealla tiellä.

että matkan varrella Nefin vaimosta tuli hänen luotettu tukensa.

Opin arvostamaan Nefin vaimoa, kun kävin kirkon historian museossa. Siellä oleva maalaus sai minut valtoihinsa. Nefi on sidottuna laivan mastoon, läpimärkänä rajussa myrskyssä.⁸

Nefin rinnalla on hänen vaimonsa ja yksi hänen lapsistaan. Nainen kokee saman myrskyn ja samat haasteet kuin Nefikin, mutta hänen silmänsä ovat uhmakkaat ja hän on kietonut voimakkaat käsivartensa suojelevasti miehensä harteille. Sillä hetkellä tajusin, että minuakin on siunattu uskollisella puolisoilla, joka antaa minulle voimaa koetusteni aikoina. Toivon, että olen hänelle samanlaisena voimana.

Veljet, lähetyssaarnaajana tai muussa vanhurskaassa palvelutyössä kehittämänne (tai tulevaisuudessa kehittämänne) hengellisen voiman varjelemisen ja lisääminen on paras valttinne,

jotta teistä tulisi toivottu aviomies ja isä. Sisaret, hengellinen herkkyys, usko ja rohkeus seurata Jeesusta Kristusta kuuluvat parhaimpiin ominaisuuksiinne vaimona ja äitinä.

Kehotan teitä tulemaan sellaiseksi henkilöksi, jolta nykyinen tai tuleva puolisonne voi saada viisaita neuvoja ja voimaa. Hyveellinen mies ja kelvollinen vaimo, jotka on sinetöity temppelessä ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi, voivat tasaveroisina kumppaneina tehdä vaikeita asioita.

Minä lupaan, että jos sovellat näitä Nefiltä ja nykyajan profeetoilta saamiasi opetuksia päätöksenteosta, sinua johdatetaan ”aika ajoin” henkilökohtaisella ilmoituksella. Kun etenet päätösten vuosikymmenelläsi, olkoon sinulla Nefin tavoin uskoa sanoa:

”Henki johdatti minua edeltä käsin tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä.

Kuitenkin minä kuljin eteenpäin.”

(1. Nefi 4:6–7.) ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 4. helmikuuta 2014 pidetystä puheesta ”Nevertheless I Went Forth” [Kuitenkin minä kuljin eteenpäin]. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. Robert D. Hales, ”Aaronin pappeuden haltijoille: Valmistautukaa päätösten vuosikymmenen”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 48.
2. Richard G. Scott, ”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 10.
3. ”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, s. 10.
4. ”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, s. 10.
5. ”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, s. 10.
6. Dallin H. Oaks, ”Omana aikanaan ja omalla tavallaan”, *Liahona*, elokuu 2013, s. 26.
7. Thomas S. Monson, ”Aarretta etsimässä”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 21.
8. Ks. K. Sean Sullivanin teos *Elämäntoveri*, artikkelissa ”Maailmanlaajuinen silmäys Mormonin kirjaan”, *Liahona* joulukuu 2000, s. 37.

ETSIKÄÄ HÄNTÄ

"Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta?
Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista."

(Luuk. 24:5-6.)

JOSEPHIN ANSIOSTA

*Huomaa kuusi tapaa, joilla elämäsi on (tai voi olla)
erilaista profeetta Joseph Smithin ansiosta.*

Ted Barnes

Pappeusosasto

Joseph Smith kuoli yli 170 vuotta sitten. Hän eli vain 38 vuotta ja vietti suurimman osan tuosta ajasta niin pienillä paikkakunnilla, ettet ehkä löydä niitä kuin kaikkein tarkimmista kartoista. Tiedät varmasti paljon siitä, mitä hän teki elämänsä aikana. Mutta oletko ajatellut, millä tavoin se vaikuttaa sinuun henkilökohtaisesti? Vaikka niitä tapoja on lukemattomia, voisit aloittaa näistä kuudesta:

Joseph Smithin ansiosta:

1. Sinä ymmärrät, keitä Jumala ja Jeesus Kristus todella ovat.

Uskoisit ehkä Isään Jumalaan ja Jeesukseen Kristukseen ilman Joseph Smithiäkin. Sinulla voisi olla Raamatun sisältämät todistukset. Mutta ajattele, kuinka paljon syvempi ja rikkaampi ymmärryksesi on sen ansiosta, mitä Joseph Smith palautti – ne voimakkaat, vakuuttavat todistukset, jotka ovat Mormonin kirjassa, Opissa ja liitoissa sekä Kallisarvoisessa helmessä. Tiedät esimerkiksi jotakin sellaista, mitä suurin osa maailmaa ei tiedä: että ylösnoussut Vapahtaja ilmestyi Amerikan mantereella – osoittaen todeksi sanansa, että Hän on paitsi ”Israelin Jumala [myös] koko maan Jumala” (3. Nefi 11:14).

Ajattele, kuinka todistuksesi taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta vahvistuu Nefin, Alman ja Moronin kaltaisten profeettojen voimallisen todistuksen myötä – puhumattakaan Joseph Smithistä itsestään, joka julisti: ”Hän elää! Sillä me näimme hänet, tosiaankin Jumalan oikealla puolella.” (OL 76:22–23.) Aikana, jolloin usko Jumalaan ja Jeesukseen Kristukseen asetetaan kyseenalaiseksi ja usein hylätään, mikä siunaus onkaan saada tätä lisävaloa!

2. Sinä tiedät olevasi Jumalan lapsi – ja niin ovat kaikki muutkin.

Kenties kaikkein tärkein Joseph Smithin palauttama totuus on totuus suhteestamme Jumalaan.¹ Hän on kirjaimellisesti meidän Isämme. Oletko koskaan pysähtynyt ajattelemaan, mitä siitä tosiasista seuraa? Se muuttaa tavan, jolla näet itsesi: huolimatta siitä, mitä maailma sinusta ajattelee, tiedät olevasi Jumalan rakastettu lapsi, jolla on Hänen ominaisuuksiaan. Se muuttaa tavan, jolla näet muut: yhtäkkiä jokainen – *aivan jokainen* – on sinun veljesi tai sisaresi. Se muuttaa tavan, jolla katsot koko elämää: kaikki sen ilot ja koetukset ovat osa taivaallisen Isän suunnitelmaa, joka auttaa sinua tulemaan Hänen kaltaisekseen. Alkeisyhdistyksen laulusakin sitä opetetaan!²

3. Sinun perheesi voi olla iankaikkinen.

Miksi niin monet ihmiset ovat hämmentyneitä, kun puhutaan avioliiton ja perheen tärkeydestä? Ehkä siksi, että he eivät tunne Joseph Smithin kautta palautettua oppia siitä, että avioliitto ja perhe ovat Jumalan säätämät ja niiden on tarkoitus olla iankaikkiset (ks. OL 49:15; 132:7). Ne eivät ole vain ihmisten luomia perinteitä, joista yhteiskuntamme on kasvanut irti – ne ovat osa taivaan iankaikkista järjestystä. Ja Joseph Smithin kautta palautettujen pappeuden avainten ja temppelitoimitusten ansiosta sinun iankaikkinen perheesi voi alkaa täällä maan päällä.

4. Sinulla on mahdollisuus saada pappeuden toimitukset ja siunaukset.

Koska Jumala palautti pappeutensa Joseph Smithin kautta, sinut voidaan kastaa ja voit saada Pyhän Hengen lahjan. Voit pyytää pappeuden siunauksia parannukseksi, lohduksi ja ohjeeksi. Voit tehdä pyhiä liittoja, jotka liittävät sinut Jumalaan. Ja voit uudistaa nuo liittosi joka viikko, kun nautit sakramentin. Jumalan voima ilmenee elämässäsi pappeuden toimitusten välityksellä (ks. OL 84:20–21). Mikään näistä ei olisi mahdollista ilman sitä työtä, joka Joseph Smithin avulla toteutettiin.

5. Sinä olet vapaa haitallisten aineiden aiheuttamasta riippuvuudesta.

Tai ainakin voit olla, jos noudatat ilmoitusta, jonka Joseph sai vuonna 1833 – kauan ennen kuin kliinisesti todistettiin, että tupakka aiheuttaa keuhkosyöpää ja alkoholilla ja maksasairauksilla on yhteys. Kun on profeetta, joka ilmoittaa Jumalan viisauden, niin miksi odottaa, että maailman viisaus yltäisi samalle tasolle? Viisauden sana osoittaa, että Jumala välittää paitsi hengestämme myös kehostamme (ks. OL 89). Loppujen lopuksi, kuten Joseph Smithin saamat ilmoitukset osoittavat, se, että meillä on ruumis, tekee meistä enemmän – ei vähemmän – taivaallisen Isämme kaltaisia, jolla myös on liha- ja luuruumis (ks. OL 130:22).

OSALLISTU KESKUSTELUUN

MITÄ VOISIT POHTIA ENNEN SUNNUNTAITA

- Kuinka voin vahvistaa todistustani profeetta Joseph Smithistä?
- Kuinka voin sanoillani ja teoillani paremmin osoittaa kiitollisuutta elävästä profeetasta?

MITÄ VOISIT TEHDÄ

- Kerro kirkossa, perhe- tai ystäväpiirissä tai sosiaalisessa mediassa, millä tavoin profeetta Joseph Smith on vaikuttanut elämääsi.
- Esitä kysymyksiä taivaalliselle Isälle, aivan kuten Joseph Smith teki. Varaa aikaa siihen, että polvistut rukouksessa Herran puoleen ja pyydät Häneltä ohjausta. Sen jälkeen odota ja kuuntele saadaksesi ideoita tai tunteita. Kirjoita ajatuksiasi päiväkirjaasi.
- Lue kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Neil L. Andersenin lokakuun yleiskonferenssissa 2014 pitämä puhe ”Joseph Smith”. Suunnittele, kuinka sovellat kumpaakin hänen antamaansa ideaa vahvistaaksesi todistustasi Joseph Smithistä ja kertoaksesi siitä muille.

6. Sinä voit tietää totuuden omakohtaisesti Pyhän Hengen avulla.

Kun nuori Joseph meni pyhään lehtoon vuonna 1820, monien kirkkojen keskuudessa vallitsi yleinen usko, että ilmoitus kuului menneisyyteen. Josephin ensimmäinen näky osoitti sen vääräksi. Taivaat ovat avoinna – eivätkä ainoastaan profetoille. Jokainen kysyvä voi

saada vastauksen etsimällä nöyrästi ja ututterasti (ks. OL 42:61; 88:63). Voit esimerkiksi saada itse tiedon siitä, että Joseph Smith oli Jumalan profeetta, samalla tavalla kuin Joseph sai tietää: kysymällä Jumalalta itseltään.

Tämä luettelo on vain alku. Mitä sinä lisäisit siihen? Millä tavoin sinun elämäsi on erilaista Joseph Smithin ansiosta? ■

VIITTEET

1. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 39–46.
2. Ks. ”Oon lapsi Jumalan”, *MAP-lauluja*, 187.

”Elävä profeetta

on meille tärkeämpi kuin kuollut profeetta.

Jumala ei ilmoittanut Aadamille, kuinka Nooan piti rakentaa arkki.

Nooa tarvitsi oman ilmoituksen. Sen tähden merkittävin profeetta teille ja minulle on profeetta, joka elää meidän aikanamme ja jolle Herra tänä päivänä ilmoittaa meitä koskevan tahtonsa. Siksi tärkeintä, mitä saatamme lukea, ovat profeetan sanat kirkkomme kuukausijulkaisuissa. Ohjeemme siitä, mitä meidän pitäisi tehdä seuraavien kuuden kuukauden aikana, ovat yleiskonferenssipuheissa, jotka julkaistaan [*Liahonassa*].

Varokaa niitä, jotka asettavat kuolleet profeetat elävien profeettojen edelle, sillä **elävillä profeetoilla on aina etusija.** ■

Presidentti Ezra Taft Bensonin (1899–1994) puheesta ”Profeetan seuraaminen – 14 perusasiaa”, Valkeus, kesäkuu 1981, s. 2–3.

Kerro ideoistasi

Mitä elävien profeettojen tukeminen sinulle merkitsee?
Kerro ajatuksiasi perheelle ja ystäville tai sosiaalisessa mediassa.

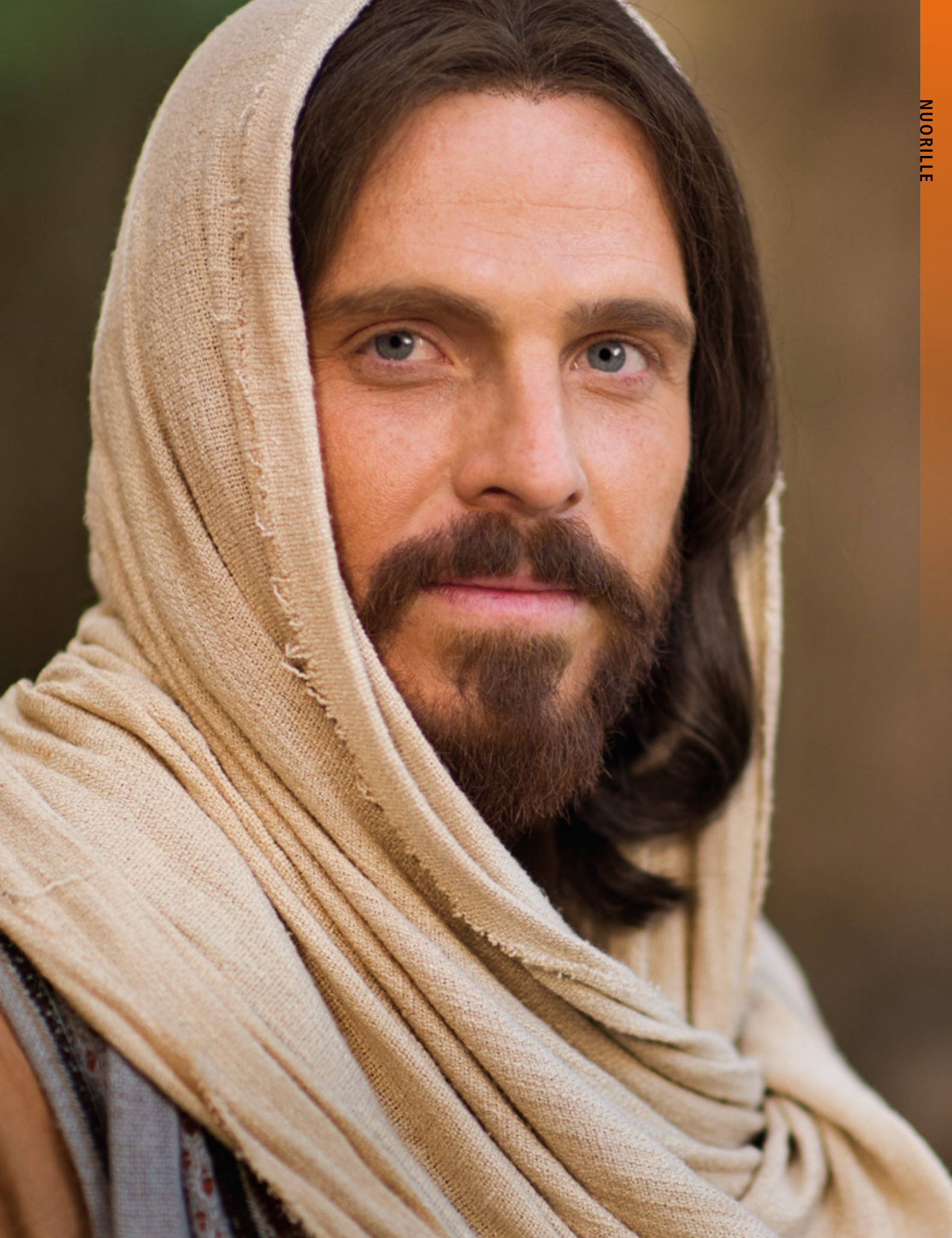
VAPAHTAJAN ESIMERKKI *kuuliaisuudesta*

*Hänen esimerkkinsä antaa meille kaikille
mallin, jota seurata.*

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista opetti huhtikuun 2014 yleiskonferenssissa: ”Kaikista niistä opetuksista, joita voimme saada Vapahtajan elämästä, mikään ei ole selkeämpi ja vaikuttavampi kuin opetus kuuliaisuudesta.” Vapahtajan esimerkki opettaa meille paitsi sen, *miksi* kuuliaisuus taivaalliselle Isälle on tärkeää, myös sen, *kuinka* voimme olla kuuliaisia. Kun käyt läpi seuraavia esimerkkejä Hänen palvelutyöstään, mieti, kuinka niistä muodostuisi polku, jota voit seurata omassa elämässäsi.

”MINÄ EN PYRI
TOTEUTTAMAAN
OMAA TAHTOANI,
VAAN
LÄHETTÄJÄNI
TAHDON.”

(Joh. 5:30; ks. myös
Joh. 6:38; 8:28-29; 14:31)

MITÄ SINÄ VOIT TEHDÄ?

Vanhin Hales on sanonut: "Jeesus opetti meitä olemaan kuuliaisista yksinkertaisin sanoin, jotka on helppo ymmärtää: 'Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni' [Joh. 14:15], ja 'Tule -- ja seuraa minua' [Luuk. 18:22]."

Miten sinä aiot tänään olla kuuliaisempi?

2

1. Vaikka Jeesus oli vailla syntiä, Hän meni kasteelle täyttäkseen "Jumalan vanhurskaan tahdon" (Matt. 3:13-17; ks. myös 2. Nefi 31:4-7; Joh. 3:5).

2. Kun Jeesus oli 12-vuotias, Joosef ja Maria löysivät Hänet opettamasta tempelissä. Hän "oli heille kuulainen" ja palasi nöyrästi kotiin heidän kanssaan (ks. Luuk. 2:42-51).

3. Vaikka Hän kysyi, voisiko malja mennä Hänen ohitseeseen, Hän alistui kärsimään Getsemanen puutarhassa (ks. Matt. 26:36-44; Luuk. 22:39-54).

4. Hän pyhitti lepopäivän ja osallistui jumalanpalvelukseen synagogassa (ks. Luuk. 4:16-44).

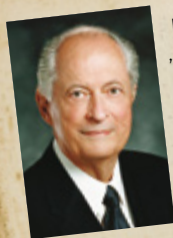
5. Jeesus alistui ihmisten tuomittavaksi, jotta Isän työ ja kirkkaus voisivat toteutua (ks. Jes. 53:7; Matt. 26:53; Moos. 1:39).

6. Hän päätti työnsä antamalla jumalattomien miesten ristiinnaulita Hänet (ks. Matt. 27:35; Joh. 10:17-18; Gal. 1:3-5).

3

KOSKA VAPAHTAJAMME OLI KUULIAINEN

"Koska Vapahtajamme oli kuulainen, Hän sovitti syntimme, teki mahdolliseksi ylösnousemuksemme ja raivasi meille tien, jotta voimme palata taivaallisen Isämme luo, joka tiesi, että tekisimme virheitä opetellessamme kuuliaisuutta kuolevaisuudessa. Kun olemme kuuliaisia, me otamme vastaan Hänen uhrinsa, sillä me uskomme, että koko ihmiskunta voi pelastua Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumissa annettuja lakeja, toimituksia ja käskyjä."

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista, "Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni", *Liahona*, toukokuu 2014, s. 35.

1

6

7

NUORILLE

”KOKO
PALVELUTYÖNSÄ
AJAN JEESUS
'KÄRSI KIUSAUKSIA
MUTTA EI
LANGENNUT
NIIHIN’

8

[OL 20:22].”

- Vanhin Robert D. Hales

9

4

5

7. Aina kuuliaisena
Isälleen Jeesus meni
henkimaailmaan ja
järjesti lähetystyön siellä
(ks. 1. Piet. 3:18-20; 4:6).

8. Saatana kiusasi
Jeesusta, mutta Jeesus ei
langennut (ks. Matt. 4:1-11;
OL 20:22).

9. Hän tekee edelleen
Isän tahdon mukaan ja
johtaa kirkkoa (ks. JS-H
16-17; OL 19:2, 24).

MEIDÄN PALSTAMME

PALOMIEHET JA JUMALAN TAISTELUVARUSTUS

Oli rauhallinen päivä työvuorolani vapaapalokuntalaisena, joten päätin lukea Mormonin kirjaa. Kun yksi työtovereistani näki minut lukemassa, hän kysyi, tiesinkö minä, kuinka me nykyaikana voimme pukeutua Jumalan taisteluväriin. Kun keskustelimme, tuli hälytys. Läheisessä kaupassa oli tulipalo.

Pukeuduimme ripeästi palomiehen varusteisiin ja suuntasimme suoraan palopaikalle. Liekit olivat valtavia, ja kun lähestyimme kauppa, jotakin räjähti lähellämme. Liekit ympäröivät meidät. Räjähdyks sai työtoverini ja minut hetkeksi menettämään suuntavaihtomme. Varusteidemme ja suojavaatteidemme ansiosta säästyimme kuitenkin vammoilta.

Kun palasimme asemalle sammutettuamme tulipalon, kysyin työtoveriltani, muistiko hän kysymyksensä Jumalan taisteluväriin. Hän sanoi muistavansa, ja selitin, että Jumalan taisteluväriin on kuin meidän suojaavat palomiehen väriidemme. Meidän täytyy aina pitää se yllämme, jotta voimme kestä vastustajan voimalliset hyökkäykset. Jos pidämme käskyt, meitä siunataan Jumalan taisteluväriin suojaavalla voimalla ja Pyhä Henki on oppaanamme. ■

Fernando de la Rosa Marrón, Meksiko

LEMPIKOHTANI PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

1. Sam. 16:7. ”HERRA EI KATSO
KUTEN IHMINEN. IHMINEN KAT-
SOO ULKOKUORTA, MUTTA
HERRA NÄKEE SYDÄMEEN.”

Ennen kirkkoon liittymistä olin aina pitänyt itseäni tavallisena ihmisenä, jolla on tavanomaisia kykyjä. Tunsin, ettei minulla ollut mitään arvokasta tarjottavana. Pelkäsin näyttää ihmisille, kuka olin, koska pelkäsin tulevani hyljeksityksi ja loukatuksi. Luulin, että kaikki ihmiset ympärilläni olivat minua vahvempia, viisaampia ja parempia.

Kaikki nämä ajatusmallit kuitenkin muuttuivat, kun minusta tuli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Sain tietää, että me olemme kaikki Jumalan lapsia, joilla on jumalallisia ominaisuuksia. Nyt ymmärrän, ettei ole olemassa mitään kisaa siitä, kuka on viisaampi, rikkaampi tai kauniimpi. Herran silmissä olemme kaikki samassa asemassa, ja Hän on se, joka toimii tuomarina – ei fyysisten ominaisuuksiemme perusteella vaan pohjautuen kuuliaisuutemme ja haluamme seurata Hänen asettamaansa polkua. ■

Joan Azucena, Filippiinit

VOITKO TULLA TÖIHIN SUNNUNTAINA?

Kun olin 15-vuotias, sain lujan todistuksen Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, ja liityin iloisena kirkkoon. Siihen aikaan kävin töissä auttaakseni perheemme elatuksessa. Pian kasteeni jälkeen menetin kuitenkin työpaikkani.

Minun oli pian löydettävä uusi työpaikka, koska perheeni oli riippuvainen tuloistani, mutta jokaiseen hakemaani työpaikkaan vaadittiin työskentelyä sunnuntaisin. Hylkäsin monta työtarjousta, koska tiesin, että minun täytyy olla sunnuntaisin kirkossa (ks. OL 59:9–10).

Kahden kuukauden etsimisen jälkeen en vielääkään ollut löytänyt työpaikkaa. Äitini ei ollut kirkon jäsen, ja vaikka hän uskoi Jumalaan, hän oli todella vihainen siitä, että hylkäsin niin monta työpaikkaa.

Eräänä iltana hän katsoi minuun silmät kyynelissä ja kysyi: ”Miksi Jumala sallii tämän tapahtua meille, vaikka olet niin uskollisesti tehnyt sen, mikä on oikein?”

Minä vastasin: ”Äiti, en tiedä, miksi meille tapahtuu näin, mutta tiedän, että minä teen oikein, ja

tiedän, että Jumala tulee siunaamaan meitä sen ansiosta.”

Seuraavana aamuna joku tarjosi minulle huomattavan rahasumman, jos olisin kaksi päivää siirtämässä painavia tavaroita yhdestä talosta toiseen. Työ oli rankkaa, mutta kun sain rahat, menin suoraan kotiin ja pidin kiitosrukouksen. Löysin pian hyvän työpaikan, jossa sain pitää sunnuntait vapaina, enkä ole sittemmin ollut koskaan työttömänä.

Olen iloinen, että päätin pyhittää lepopäivän. Elämässä on paljon haasteita, mutta tiedän, että jos yritämme olla vahvoja noista haasteista huolimatta, Herra siunaa meitä. ■

Sahil Sharma, Intia

Vanhin
Neil L. Andersen

kahdentoista apostolin
koorumista

MITEN OLLA VIISAS

Nykyaajan informaatiotulvassa me tarvitsemme kipeästi viisautta – viisautta **lajitella ja käsittää**, miten voimme soveltaa oppimaamme käytäntöön.

Muistakaamme:

1. Meidän on etsittävä viisautta.
2. Viisaus on monitahoista ja monipuolista.
3. Varhain hankittu viisaus tuo suunnattomia siunauksia.
4. Viisaus yhdellä alueella ei kenties ole siirrettävissä toiselle alueelle.
5. Maailman viisaus, vaikka se monissa tapauksissa onkin erittäin arvokasta, on arvokkainta silloin kun se nöyrästi kumartaa Jumalan viisauden edessä.

Pyhissä kirjoituksissa kuvataan kahdenlaista viisautta: maailman viisautta ja Jumalan viisautta. Maailman viisaudessa on sekä myönteinen että kielteinen osatekijä. Pahimmillaan sitä voitaisiin kuvata osatotuutena, johon on sekoittunut älykkyyttä ja manipulointia ja jonka tarkoituksena

on saavuttaa itsekkäitä tai paheellisia tarkoituksiperiä.

On olemassa toisenlaistakin maailman viisautta, joka ei ole läheskään niin pahaenteistä. Itse asiassa se on hyvin myönteistä. Tätä viisautta hankitaan tietoisesti **utkimalla, pohtimalla, havainnoimalla ja tekemällä ahkerasti työtä**. Se on hyvin arvokasta ja hyödyllistä siinä, mitä teemme. Hyvät ja kunnolliset ihmiset saavat sitä kuolevaisuuden kokemuksessaan.

Mikä tärkeämpää, sen viisauden, joka tuo menestystä maailmassa, täytyy olla aulis väistymään Jumalan viisauden edessä eikä ajatella voivansa korvata sen.

Kaikkea viisautta ei ole luotu tasaveroiseksi. Meidän pitää oppia, että kun maailman viisaus ja Jumalan viisaus ovat ristiriidassa keskenään, meidän täytyy **alistaa tahtomme Jumalan viisaudelle**.

Ehdotan, että tartutte muutamaaan edessänne olevaan asiaan. Vetäkää keskelle paperia viiva. Tehkää vasemmalle puolelle luettelo maailman viisaudesta ja oikealle puolelle Jumalan viisaudesta. Kirjoittakaa asiat, jotka ovat ristiriidassa keskenään.

Mitä valintoja olette tekemässä?

Opin ja liittojen luvussa 45, jossa puhutaan Vapahtajan toiseen tulemiseen johtavista tapahtumista, Herra esittää jälleen kertomuksen kymmenestä morsiusneidosta ja jättää sitten meille nämä sanat: ”Sillä niitä, jotka ovat viisaita ja ovat ottaneet vastaan totuuden ja ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen eivätkä

ole eksyneet – totisesti minä sanon teille, ettei heitä kaadeta maahan eikä heitetä tuleen, vaan he kestävät sen päivän” (OL 45:57).

Etsikäämme **Jumalan viisautta**. Juuri nyt voimme oppia paljon viisaudesta. Lupaam teille, että Herran siunaukset ovat teidän, kun etsitte viisautta – Jumalan viisautta. Hän on innokas antamaan meille viisauttaan. Ja jos olemme kuuliaisia ja rukoilemme ja etsimme sitä, me saamme sitä. ■

Brigham Youngin yliopiston Idahan kampuksella 10. huhtikuuta 2009 pidetystä valmistujaistilaisuuden puheesta.

KUINKA OLETTE SOVELTANEET TÄTÄ KÄYTÄNTÖÖN?

”Aina on kaksi asiaa, joista valita. Voit valita, mitä haluat. Sinun täytyy kuitenkin tehdä päätös viisaasti. Voin sanoa, että Herran valitseminen voi auttaa sinua selviytymään jokaisesta päivästä, ja rinnallasi oleva Pyhä Henki voi auttaa sinua selviytymään jokaisesta tilanteesta. Väärän puolen valitseminen voi johtaa murheeseen. Olo voi hetken ajan tuntua onnelliselta, mutta myöhemmin huomaat seuraukset ja kadut katkerasti tekemääsi päätöstä. Pysy Herran puolella! Se ei aina ole helppoa, mutta se on sen arvoista!”

Samuel J., Itävalta

Jos olen itse hyvänä esimerkkinä, voinko mennä tansseihin tai juhliin, joissa tiedän tapahtuvan pahoja asioita?

Kysy itseltäsi: ”Millaisen esimerkin oikeastaan annan, jos menen sellaiseen tilaisuuteen?” Jos aiot mennä paikkaan, jossa saattaa olla huumeita tai alkoholia, säädyttöntä pukeutumista, seksuaaliväritteistä musiikkia tai rivoa tanssimista, niin millä tavoin osoitat ihmisille, kuinka hauskaa heillä voisi olla ilman tuollaisia asioita? Mitähän ympärilläsi olevat ihmiset todennäköisemmin ajattelisivat – ”Siinäpä on hieno esimerkki uskosta ja arvoista” vai ”Miksi tuollainen edes tuli tänne?” Useimmissa tapauksissa olet paljon parempi esimerkki, jos et mene paikalle lainkaan, ettet tieten tahtoen asettaisi itseäsi alttiiksi kiusauksille. ■

Kuinka suuri vaikutus Saatanalla on ajatuksiini?

Taivaallinen Isämme lupaa, että meillä on moraalinen tahdonvapaus, kyky valita hyvä tai paha. Hän ei pakota meitä tekemään hyvää, eikä paholainen voi pakottaa meitä tekemään pahaa (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 222).

Mitä siis omiin ajatuksiisi tulee, paholaisella on niihin vain sen verran vaikutusta kuin olet halukas hänelle antamaan. Profeetta Joseph Smith on sanonut: ”Saatana ei voi vietellä meitä houkutuksillaan, ellemmme sydämessämme anna periksi ja lankea”

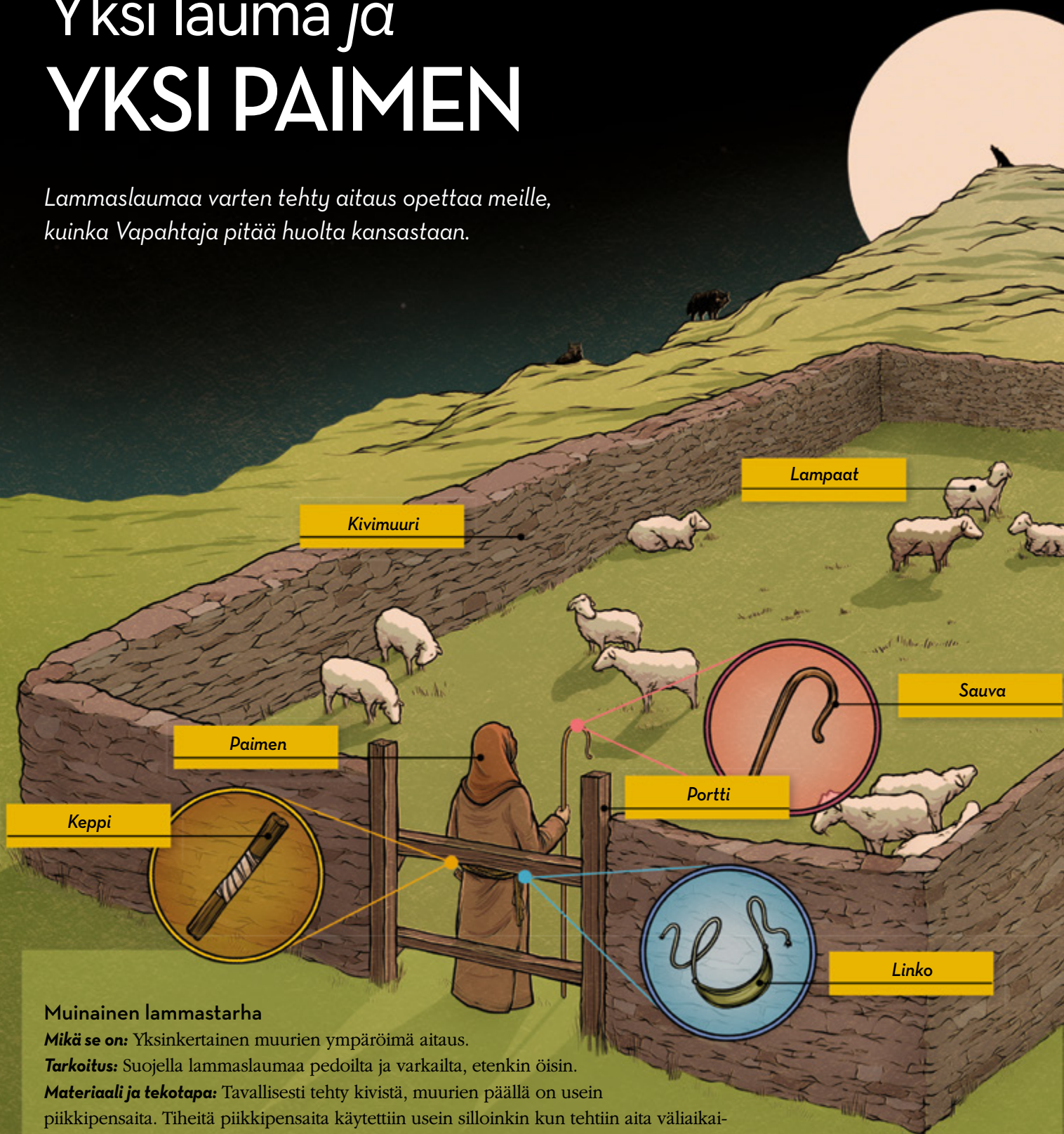
(*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 222). Hän on myös sanonut: ”Paholaisella ei ole minkäänlaista valtaa meihin, ellemmme salli sitä hänelle” (s. 222).

Pyhissä kirjoituksissa sanotaan myös, ”ettei ole ketään muuta kuin Jumala, joka tuntee sinun ajatuksesi ja sydämesi aikeet” (OL 6:16), joten Saatana ei itse asiassa tiedä, mitä sinä ajattelet. Hän voi vain

tarjota kiusauksia ja houkutusia. Mutta jos päätät langeta niihin, hän saa suuremman vallan sinuun, ja kiusauksista tulee voimakkaampia. Yhtä lailla, jos vastustat pahaa ja valitset hyvän, sinua vahvistetaan ja siunataan. ■

Yksi lauma ja YKSI PAIMEN

Lammaslaumaa varten tehty aitaus opettaa meille, kuinka Vapahtaja pitää huolta kansastaan.

Kivimuri

Lampaat

Paimen

Keppi

Portti

Sauva

Linko

Muinainen lammastarha

Mikä se on: Yksinkertainen muurien ympäröimä aitaus.

Tarkoitus: Suojella lammaslaumaa pedoilta ja varkailta, etenkin öisin.

Materiaali ja tekotapa: Tavallisesti tehty kivistä, muurien päällä on usein piikkipensaita. Tiheitä piikkipensaita käytettiin usein silloinkin kun tehtiin aita väliaikaiseen lammastarhaan. Joskus lammastarhana käytettiin luolia, joiden eteen asetettiin pienistä kivistä tai pensaista tehty este.

RAAMATULLISIA TOSIASIOITA

- Lampaat olivat hyvin arvokkaita, sillä niistä sai lihaa, maitoa, rasvaa, villaa, taljoja ja sarvia ja niitä käytettiin pääasiallisina uhrieläiminä.
- Israelissa oli mm. susia, hyeenoja, panttereita ja sakaaleja, jotka saalistivat lampaita. Muinaisina aikoina alueella oli myös leijonia ja karhuja (ks. 1. Sam. 17:33–37).
- Paimenet käyttivät sauvaa lampaiden ohjaamiseen sekä keppiä ja linkoa niiden puolustamiseen.
- Päiväsaikaan paimen johdatti lampaansa syömään ja juomaan (ks. Ps. 23:1–2) ja iltaisin takaisin tarhaan. Paluumatkalla paimenella oli tapana laskea lampaat ja etsiä mahdollisia laumasta eksyneitä. Sitten hän kävi makaamaan karsinan portille suojellakseen laumaansa.
- Jeesus Kristus kutsui itseään hyväksi paimeneksi (ks. Joh. 10:11–15), koska Hän antoi henkensä meidän puolestamme. Hän vertasi itseään myös lammastarhan porttiin (ks. Joh. 10:1–9), koska Hänen kauttaan me saamme hengellistä ravintoa, lepoa, rauhaa, pelastuksen ja korotuksen.
- Apostoli Paavali vertasi kirkkoa lammaslaumaan (ks. Ap. t. 20:28).

KUVITUS DAVID HABBEN, YKSITYISKOHTA HEINRICH HOFMANNIN TEOKSESTA KRISTUS JA RIKAS NUORUKAINEN

MUITA LAMPAITA

Vapahtaja sanoi, että oli myös ”muita lampaita, – – jotka eivät ole tästä tarhasta” (Joh. 10:16). Näillä Hän tarkoitti nefiläisiä ja lamanilaisia, jotka oli johdattu pois Israelin huoneesta (ks. 3. Nefi 15:14–24). Hän puhui myös menemisestä Israelin kadonneiden heimojen luokse (ks. 3. Nefi 15:20; 16:1–3).

Mitä me voimme oppia

Lammastarha on:

Paikka, jonne lauma kokoontuu. Me kirkon jäsenet tunnemme ykseyttä, joka johtuu uskostamme ja liitoistamme sekä siitä, että kokoonnumme yhteen myös kirjaimellisesti. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut: ”Ykseyden ilo, jonka [taivaallinen Isä] niin suuresti haluaa meille antaa, ei ole yksinäistä. Meidän täytyy etsiä sitä ja tulla kelvolliseksi saamaan sitä muiden kanssa. Ei siis ihme, että Jumala kehottaa meitä kokoontumaan, niin että Hän voi siunata meitä. Hän haluaa meidän kokoontuvan perheisiin. Hän on perustanut luokkia ja seurakuntia ja käskenyt meidän kokoontua yhteen usein. Noissa kokoontumisissa – – me voimme rukoilla ja työskennellä sen ykseyden puolesta, joka tuo meille iloa ja moninkertaistaa voimamme palvella.” (Ks. ”Sydämemme yhteen liittyneinä”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 69.)

Turvan ja levon paikka. Jeesuksessa Kristuksessa meidän sielumme löytää levon (ks. Matt. 11:29). Hänen kirkkonsa on ”puolustukseksi ja suojaksi” (OL 115:6). Ja kuten presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on opettanut: ”Me saamme suojaa ja turvaa itsellemme – – kunnioittamalla liittoja, jotka olemme tehneet, ja elämällä niiden aivan tavallisten kuuliaisuuden tekojen mukaan, joita Kristuksen seuraajilta edellytetään” (”Nämä asiat minä tiedän”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 7).

Paimenen vartioimia. Jeesus Kristus on hyvä paimen, joka pelastaa meidät. Hän kärsi ja kuoli, jotta me voisimme voittaa synnin ja kuoleman ja palata taivaallisen Isämme luokse. Kun tulemme Kristuksen luokse ja noudatamme Hänen käskyjään, Hän siunaa, ohjaa ja varjelee meitä sekä yksilöinä että omana liittokansanaan. ■

”Kuinka voin oppia tuntemaan oloni niin luontevaksi, että voin puhua piispalleni asioista ja huolenaiheista?”

Sinua ehkä hermostuttaa puhua piispallesi sinulle vaikeista asioista, ja se on normaalia. Meitä hermostuttaa usein, kun edessämme on uusia kokemuksia tai kun meidän pitäisi puhua jollekulle aikuiselle.

Mutta piispasi on Jumalan kutsuma. Hänet kutsuttiin tehtävänsä, koska hän on sitoutunut olemaan Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi. Hän tekee parhaansa ollakseen ystävällinen ja ymmärtäväinen. Hänen tavoitteenaan on auttaa sinua tulemaan Vapahtajan luokse, jotta voit löytää rauhan. Aluksi sinua voi nolottaa kertoa hänelle kysymyksistäsi tai synneistäsi, mutta hän ei arvosta sinua yhtään vähempää. Itse asiassa hän ilahtuu siitä, että haluat kehittyä. Ja hän pitää keskustelunne luottamuksellisina.

Sinun ei tarvitse kantaa taakkojasi yksin. Piispasi voi auttaa sinua löytämään vastaukset kysymyksiisi. Tarvittaessa hän auttaa sinua tekemään parannuksen ja pääsemään syyllisyyden, epätoivon tai kelvottomuuden tunteista Kristuksen sovituksen avulla.

Kun puhut piispallesi, tunnet hänen rakkautensa sinua kohtaan. Vaikka hän on vastuussa koko seurakunnasta, hän keskittyy erityisesti nuorten miesten ja nuorten naisten hyvinvointiin. Sinä et ole vaivaksi, kun pyydät häneltä apua.

Voit rukoilla taivaalliselta Isältä voimaa ja rohkeutta puhua piispallesi. Hän on valtuuttanut piispasi auttamaan sinua, ja piispasi on halukas tekemään niin. Jos menet hänen luokseen avoimin sydämin ja haluten edistyä, tulet huomaamaan, että lähdet hänen toimistostaan tuntien olosi paljon entistä paremmaksi.

Hän ei arvosta sinua yhtään vähempää
Seurakuntasi piispalle on annettu valtuus ohjata sinua parannuksen eri vaiheissa. Joskus piispan puoleen kääntyminen on ainoa tapa, jolla voit todella tehdä parannuksen Vapahtajan avulla. Kun minun täytyi puhua oman piispani kanssa, hän auttoi minua löytämään Vapahtajan ja pääsemään yli kaikkein rankimman kokemuksen, mitä minulla on ikinä ollut. Piispasi haluaa auttaa sinua. Hänen tehtävänsä on huolehtia sinusta, eikä hän arvosta sinua yhtään vähempää sen syyn vuoksi, miksi sinun pitää mennä tapaamaan häntä.

Madison D., 18, Utah, USA

Piispasi haluaa auttaa

Aiemmin tunsin oloni epämurkavaksi puhutteluissa, mutta lopulta tajusin, että piispani oli aina halukas auttamaan minua ratkaisemaan ongelmiani. Luota piispaasi; hän on paimen, ja seurakunta on hänen laumansa.

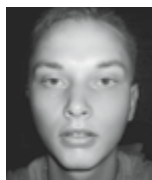
Jaime R., 19, Cochabamba, Bolivia

Hän ei petä luottamustasi

Olen päätenyt siihen, että piispa on todennäköisesti kaikkein luottettavin aikuinen, keneltä teini-ikäinen voisi pyytää apua. Hän ei koskaan petä luottamustasi – kaikki, mitä hänelle puhut, jää hänen toimistoonsa. Joskus on tosi vaikea kertoa ongelmistaan, mutta se että puhuu kasvotusten sellaisen henkilön kanssa, joka rakastaa ja välittää ja haluaa sinun parastasi, tekee siitä paljon helpompaa.

Nicole S., 18, Idaho, USA

Voit luottaa häneen

Piispasi tai seurakunnanjohtajasi on Herran tosi palvelija. Voit luottaa hänen ohjaukseensa, kun etsit innoitusta Pyhältä Hengeltä ja pyhistä kirjoituksista. Sinun täytyy ymmärtää, että piispan tehtävä on auttaa ja että Jumala johtaa häntä.

Stanislav R., 19, Donetsk, Ukraina

Muista, että hän rakastaa sinua

Jos sinulla on jotakin, mistä todella haluat keskustella piispan kanssa, voi olla helpompaa jutella hänen kanssaan ensin koulusta ja muista yleisistä asioista. Jos sinua hermostuttaa puhua hänelle parannuksentekoon liittyvistä asioista, muista vain, että hän rakastaa sinua. Sinun ei tarvitse olla huolissasi siitä, mitä hän ajattelee sinusta, koska miksi hän väheksyisi sinua siitä syystä, että haluat tulla lähemmäksi Kristusta?

Ashley D., 17, Arizona, USA

Rukoile tietoa

Kysy itseltäsi, miksi sinusta on epämukavaa puhua piispan kanssa. Ajatteletko, ettei hän pystyisi auttamaan sinua ratkaisemaan ongelmiasi? Rukoile tietoa siitä, että piispa rakastaa sinua ja että hänet on kutsuttu tehtävänsä auttamaan sinua.

Adam H., 13, Kalifornia, USA

Vaikka teetkin virheitä

Voi olla vaikeaa ja noloa tunnustaa asioita piispallesi, mutta kun poistut hänen toimistostaan, tunnet helpotusta ja tiedät, että taivaallinen Isä rakastaa sinua. Hän haluaa, että olet onnellinen, vaikka teetkin virheitä.

Amanda W., 16, Utah, USA

Hän on paikalla auttaakseen

Piispa on seurakuntasi paimen. Muista, että hän tekee parhaansa auttaakseen sinua ja että hänellä on Jumalan voima puolellaan. Jos sinua pelottaa, voit rukoilla voimaa, jotta pystyt puhumaan piispallesi. Loppujen lopuksi tulet olemaan iloinen, että menit hänen luokseen – ja se on sen arvoista.

Samuel H., 14, Idaho, USA

Tästä aiheesta on lisää tietoa artikkelissa C. Scott Grow, "Miksi ja mistä minun pitää tehdä tunnustus piispalleni?", Liahona, lokakuu 2013, s. 58–60.

USKOUTUKAA HÄNELLE

"Pyytäkää neuvoa – – pappeusjohtajiltanne, etenkin piispalta. Hän tuntee tasovaatimukset, ja hän tietää, mitä opettaa teille. Etsikää mahdollisuuksia olla hänen kanssaan. Voitte odottaa hänen kysyvän täsmällisiä, syvällisiä kysymyksiä. Luottakaa häneen. Uskoutukaa hänelle. Pyytäkää häntä opettamaan teille, mitä Herra odottaa teiltä. Sitoutukaa elämään kirkon siveellisyyssuunnitelmien mukaan. Merkityksellinen suhde johonkuhun aikuisjohtajaan on teille tärkeä voidaksenne pysyä siveellisesti puhtaina ja kelvollisina."

Ks. vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista, "Puhtaus edeltää voimaa", Liahona, tammikuu 1991, s. 36.

UUSI KYSYMYKS

"Minusta tehdään pilaa koulussa, koska olen myöhempien aikojen pyhä. Tiedän, että minun täytyy puolustaa sitä, mihin uskon, mutta se on tosi vaikeaa! Kuinka saan tarpeeksi rohkeutta käskää heitä lopettamaan?"

Lähetä vastauksesi (ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuvasi) 1. toukokuuta 2015 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse (ks. osoite sivulla 3).

Sähköpostiviesti tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhemmasi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

*Ellie tiesi, kuka hänen sankarinsa on,
mutta hän ei uskaltanut sanoa sitä.*

Kuka on

Charlotte Mae Sheppard

Perustuu tositapahtumaan

*"Sankarin lailla sä vahvana myös Taistele, kunnes saat
valmiiksi työs" (Lasten laulukirja, s. 80).*

Ellie puri hermostuneena peukalonkynt-
tään. Opettaja Fitz kulki pulpettirivien
väleissä ja esitti jokaiselle oppilaalle
vuorotellen saman kysymyksen.

"Kuka on sinun sankarisi?"
opettaja Fitz kysyi Jeremyltä.

Jeremy vastasi silmänräpäyk-
sessä. "Minun isäni!" hän sanoi
ylpeänä.

sinun sankarisi?

Opettaja Fitz hymyili. ”Entä sinun, Sarah?”

Hänen vastauksensa tuli aivan yhtä nopeasti.

”Abraham Lincoln.”

Ellie tunsi sydämensä hakkaavan, kun opettaja Fitz jatkoi oppilaan luota toisen luo. He olivat puhuneet sankareista koko päivän, ja nyt jokaisen piti kertoa, kuka hänen sankarinsa on – koko luokan edessä!

Amber ja Justin sanoivat sankarikseen oman äitinsä. Walter sanoi, että hänen sankarinsa oli isoisä. Muutama muu oppilas kertoi, että heidän sankarinsa oli kuningas tai presidentti.

Enää oli vain muutama oppilas ennen kuin opettaja Fitz tulisi Ellien kohdalle. Hänen täytyi keksiä joku sankari – ja pian.

Ellie katseli nolona kenkiinsä. Ongelmana ei ollut sankarin keksiminen. Hän tiesi jo, kuka hänen sankarinsa on. Se oli Jeesus Kristus. Hän oli parantanut sairaita, herättänyt kuolleista, ja Hän oli maksanut hinnan jokaisen synneistä. Hän oli suurin sankari, mitä on koskaan ollut. Ellie vain pelkäsi liikaa sanoakseen sen.

Ellie puri jälleen peukalonkynttään, kun hän vain ajattelikin sitä, että kertoisi koko luokalle hänen sankarinsa olevan Jeesus Kristus. Entä jos Jeremy nauraisi hänelle? Entä jos Sarah ja Amber kuiskailisivat hänestä välitunnilla?

Tietenkin hän tiesi, että Jeesus Kristus oli hänen sankarinsa. Mutta se ei tarkoittanut, että kaikkien muidenkin täytyisi tietää se.

Opettaja Fitz seisahtui Ellien pulpetin ääreen ja hymyili. ”Ja kuka on sinun sankarisi, Ellie?”

Ellie käänsi katseensa viereisestä oppilasrivistä kohti opettaja Fitzia. ”Abraham Lincoln”, hän kuiskasi.

Opettaja Fitz säteili. ”Hienoa!” hän sanoi mennessään seuraavana vuorossa olevan oppilaan luokse.

Heti kun opettaja oli lähtenyt, Ellie lysähti kasaan helpotuksesta. Onneksi se oli ohi. Se nyt vielä puuttuisi, että koko luokka saisi tietää, että hänen sankarinsa oli –

”Jeesus Kristus”, joku sanoi.

Ellien silmät laajenivat, kun hän käänsi hitaasti katseensa. Siellä – vain vähän kauempana rivissä – istui pieni pörrötukkainen poika. Hän oli laiha ja ujo, ja hän istui aina luokan takaosassa. Ellie ei edes tiennyt hänen nimeään. Hän ei voinut muistaa pojan koskaan sanooneen sanaakaan – tähän asti.

Muutama oppilas kääntyi tuijottamaan poikaa, mutta tämä ei kiinnittänyt heihin huomiota. Hän vain katsoi opettaja Fitzin ja puhui taas. ”Minun sankarini on Jeesus Kristus.”

Opettaja Fitz hymyili aurinkoisesti ja eteni riviä pitkin. Mutta Ellie katsoi poikaa hämmästyneenä. Hän ei itse ollut uskaltanut kertoa kaikille omasta sankaristaan, mutta poika uskalsi. Eikä poika edes käynyt samassa kirkossa kuin hän! Mutta poika tiesi, kuinka tärkeää on olla esimerkkinä Jeesuksesta Kristuksesta silloinkin, kun se on vaikeaa.

Ellie hymyili pojalle. Hän ei enää pelkäisi kertoa, kuka hänen sankarinsa on. Nythän hänellä oli kaksi sankaria. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Rukouksia ja katedraaleja

McKelle George

Perustuu tositapahtumaan

”Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne” (Joh. 13:35).

Vaikka Dani katsoi ylöspäin, hän ei silti nähnyt kauniin katedraalin huippua. Tänne tuli ihmisiä, jotka kuuluivat erilaiseen kirkkoon. Dani ei ymmärtänyt, miksi hänen perheensä tuli tänne kirkkoon perjantaina, mutta isä sanoi, että he tulivat iltahartauteen.

”Mikä se on?” tyttö kysyi.

”Se on kokous, jossa ihmiset laulavat, lukevat pyhiä kirjoituksia ja rukoilevat yhdessä”, isä sanoi. ”Ihan kuin suurena perheenä päivän päättyessä.”

Danista se kuulosti mukavalta. Hän oli perheensä kanssa käymässä Englannissa. Edellisenä sunnuntaina he olivat vierailleet seurakunnassa, joka oli kaupungissa nimeltä York. Alkeisyhdistyksessä kaikki lapset tunsivat samat pyhien kirjoitusten kohdat ja laulut kuin Danikin. Hän tiesi, että seurakunta, jossa hän vieraili, kuului Jeesuksen tosi kirkkoon aivan kuten hänen kotiseurakuntansakin.

Mutta tämä katedraali oli hyvin erilainen kuin mihin hän oli tottunut. Hän huomasi pienen pöydän, joka oli täynnä kynttilöitä. Dani katsoi, kun eräs poika sytytti kynttilän.

”Miksi sinä sytytät kynttilöitä?”

Dani kysyi häneltä.

Poika hymyili. ”Sytytän kynttilän, kun rukouksen erityisten asioiden puolesta. Toivon, että Jumala kuulee

”Meidän tulee rakastaa kaikkia ihmisiä, olla hyviä kuuntelijoita ja osoittaa kiinnostusta heidän vilpittömiä uskonkäsityksiään kohtaan.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Rakastakaa muita ja tulkaa toimeen eroavuuksista huolimatta”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 27.

rukoukseni niin kauan kuin liekki palaa.”

Danin mielestä ne näyttivät aivan tavallisia kynttilöiltä. Hän oli vähän hämmennyt, mutta halusi olla kohtelias. Hän hymyili pojalle.

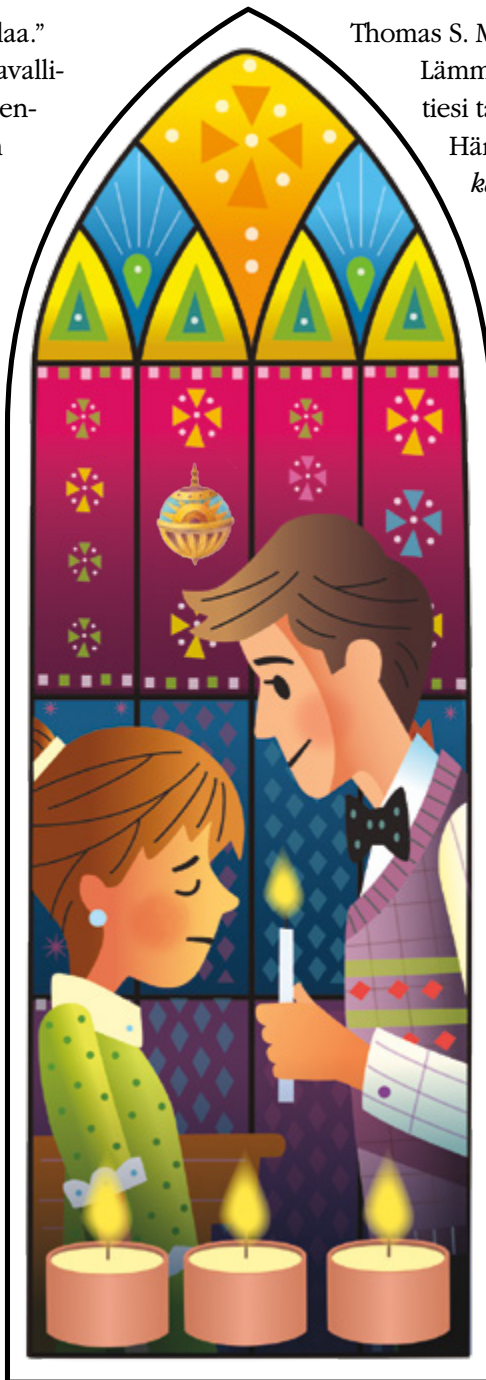
Dani istuutui perheensä kanssa, ja pian iltahartaus alkoi. Hän näki saman pojan pari riviä kauempana. Sitten hän tajusi, ettei tuntenut yhtäkään lauluista, joita kaikki lauloivat. Kun he rukoilivat, he tekivät sen pienestä kirjasta lukien. Kaikki vaikutti erilaiselta kuin mihin hän oli tottunut.

Mutta musiikki oli kaunista, vaikka se ei ollutkaan tuttua. Sitten eräs mies nousi ylös lukemaan pyhiä kirjoituksia. Hän oli pukeutunut kaapuun eikä pukuun ja solmioon kuten Danin piispa. Mutta kun hän alkoi lukea, Dani huomasi tuntevansa kertomuksen! Mies luki siitä, kuinka Jeesus paransi kymmenen spitaalista.

Dani kuiskasi: ”Isä, pidän kovasti tästä kertomuksesta.”

Isä hymyili. ”Niin minäkin.”

Sitten kaapuun pukeutunut mies lausui rukouksen. Hän pyysi Jumalaa siunaamaan niitä, jotka olivat sairaita ja apua tarvitsevia. Aivan kuten Danikin teki! Hän pyysi myös erityistä siunausta kirkkonsa johtajille. Dani muisteli, kuinka hänen perheensä aina pyysi taivaallista Isää siunaamaan presidentti

Thomas S. Monsonia ja tämän neuvonantajia.

Lämmin tunne valtasi Danin sydämen. Hän tiesi taivaallisen Isän kertovan hänelle, että Hän rakasti *kaikkia* lapsiaan ja kuuli *kaikki* heidän rukouksensa, silloinkin kun nämä kävivät erilaisessa kirkossa eikä heillä ollut evankeliumin täyteyttä.

Kun he nousivat ylös lähteäkseen pois, isä vilkaisi puhelintaan. Hän näytti surulliselta lukiessaan viestejään. ”Sisar Monson on kuollut”, hän sanoi.

”Voi ei!” Dani rukoili nopeasti sydämessään, että presidentti Monson olisi kunnossa.

”Onko sinulla kaikki hyvin?” joku kysyi. Se oli se poika. Hän oli kuunnellut Dania ja näytti huolestuneelta.

”Sisar Monson on kuollut”, Dani sanoi. ”Hän oli meidän profeettamme, presidentti Monsonin, vaimo.”

”Olen pahoillani”, hän sanoi ystävällisesti. ”Minä sytytän kynttilän hänen puolestaan.”

Dani hymyili ja kiitti häntä. Hänen mielestään oli kilttiä, että poika pitäisi erityisen rukouksen presidentti Monsonin puolesta. Hän tiesi, että taivaallinen Isä kuulisi rukouksen, jonka hän sanoi sydämessään, ja myös pojan pitämän rukouksen. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

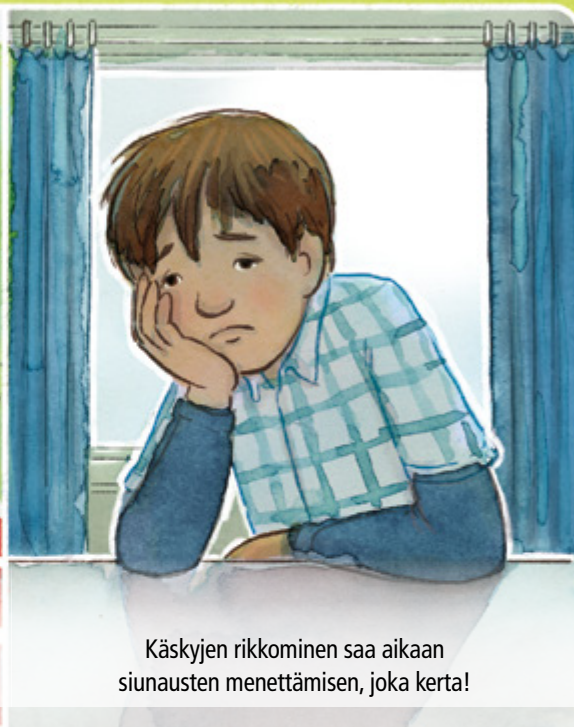
**Vanhin
Russell M. Nelson**

kahdentoista
apostolin koorumista
*Kahdentoista apostolin
koorumin jäsenet ovat
Jeesuksen Kristuksen
erityisiä todistajia.*

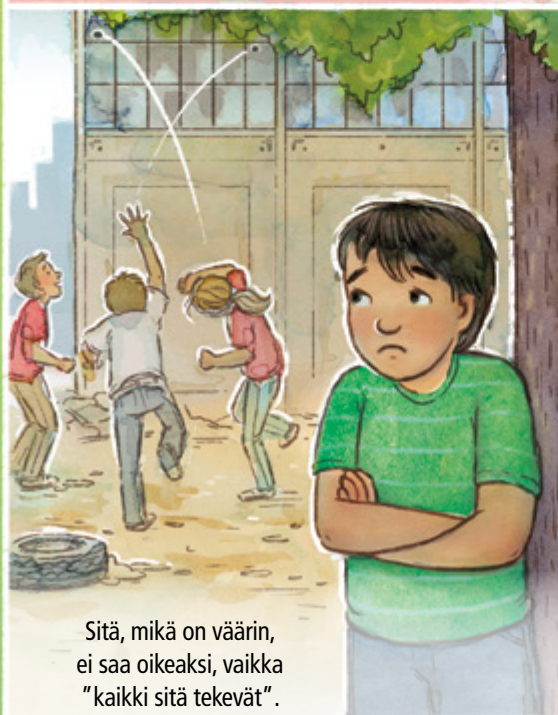
Miksi KUULIAISUUS on niin tärkeää?

Käskyjen pitäminen tuo
siunauksia, joka kerta!

Käskyjen rikkominen saa aikaan
siunausten menettämisen, joka kerta!

Sitä, mikä on väärin,
ei saa oikeaksi, vaikka
"kaikki sitä tekevät".

Te annatte uskonne näkyä,
kun olette kuuliaisia Jumalalle.

''Tämän päivän
on Herra tehnyt,
iloitkaa ja
riemuitkaa siitä!''

-Ps. 118:24

KUVITUS MATT SMITH

Jeesus parantaa spitaalisen

Erin Sanderson

Mieti aikaa, jolloin olit sairaana. Tekikö joku jotakin ystävällistä, mikä sai sinut tuntemaan olosi paremmaksi?

Uudessa testamentissa kerrotaan, kuinka Jeesus oli ystävällinen sairaita ihmisiä kohtaan. Eräänä päivänä Jeesuksen luo tuli mies, jolla oli kivulias ihotauti nimeltä spitaali. Hän tiesi, että Jeesuksella oli voima parantaa kaikki sairaat. Hän uskoi, että Jeesus voisi parantaa hänet. Jeesus kosketti spitaalista ja sanoi: ”Tule puhtaaksi” (Mark. 1:41). Mies parani heti kun Jeesus oli puhunut nämä sanat.

Me voimme olla Jeesuksen seuraajia olemalla ystävällisiä ja rakastavia niitä kohtaan, jotka ovat sairaita tai surullisia. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

IDEOITA PERHEEN KESKUSTELUUN

Voit käyttää sivun 74 pyhien kirjoitusten leikekuvia esittäessäsi kohdassa Mark. 1:40–42 olevan kertomuksen. Sen jälkeen voit lukea kohdan Juud. 22 ja suunnitella, kuinka voisitte yhdessä koko perhe tehdä jotakin, mikä olisi avuksi jonkun elämässä. Ehkä voisitte palvella jotakuta salassa!

Laulu: ”Kerrothan taas Jeesuksesta” (*Lasten laulukirja*, s. 36)

Pyhien kirjoitusten kohta: Mark. 1:40–42

Videot: Osoitteessa Biblevideos.org voit katsoa videot ”Jesus Heals a Lame Man on the Sabbath” [Jeesus parantaa ramman miehen sapattina] ja ”Jesus Heals a Man Born Blind” [Jeesus parantaa sokeana syntyneen miehen].

SEURAAAN JEESUKSEN JALANJÄLJISSÄ

Esittäkää perheen kesken roolileikkinä,
kuinka voitte osoittaa rakkautta
muita kohtaan seuraavissa tilanteissa.
Keksikää itsekin eri tilanteita!

Naapuritaloon on muuttanut uusi perhe.

Jotkut lapset kiusaavat toista lasta koulussa.

Alkeisyhdistykseen tulee vierailija, joka ei tunne ketään kirkossa.

Nuoremmalla veljelläsi tai sisarellasi ei ole ketään leikkikaveria.

Vauva itkee, ja äiti yrittää valmistaa päivällistä.

Joku seurakuntanne jäsen on sairaana eikä pysty hoitamaan asioitaan.

OPI LISÄÄ: EVANKELIUMIT

Uudessa testamentissa on neljä erityistä kirjaa, joita kutsutaan evankeliumeiksi. Ne ovat Jeesuksen opetuslasten kirjoittamia. Evankeliumit kertovat ajasta, jolloin Jeesus Kristus eli maan päällä. Kertomus spitaalisen parantamisesta on kolmessa evankeliumissa. Se on kohdassa Mark. 1:40–42 sekä kohdissa Matt. 8:2–4 ja Luuk. 5:12–14.

VINKKI PYHIEN KIRJOITUSTEN TUTKIMISEEN: SANAHAKU

Kohdassa Mark. 1:41 käytetään sanaa *sääli*. Joskus Raamatussa on sanoja, joita et ehkä täysin ymmärrä. Kun huomaat sanan, jonka haluat ymmärtää paremmin, voit käyttää apunasi Pyhien kirjoitusten opasta! Voit esimerkiksi etsiä kohdan ”Sääli” ja ottaa selville, mitä sillä tarkoitetaan. Voit myös löytää muita pyhien kirjoitusten kohtia, joissa sanaa käytetään. Mitä muita sanoja voit etsiä kertomuksesta, jossa Jeesus parantaa spitaalisen?

Jeesus parantaa sairaita

Mark. 1:40–42; Luuk. 4:38–40

Ihmisjoukko

Liimaa tämä sivu kartongille. Leikkaa sitten leikekuvat irti ja kiinnitä ne puutikkuihin tai paperipusseihin. Voit käyttää kuvia apuna esittäessäsi kertomuksia Uudesta testamentista. Voit tulostaa lisää näitä leikekuvia osoitteesta liahona.lds.org.

Jeesus Kristus

Spitaalinen

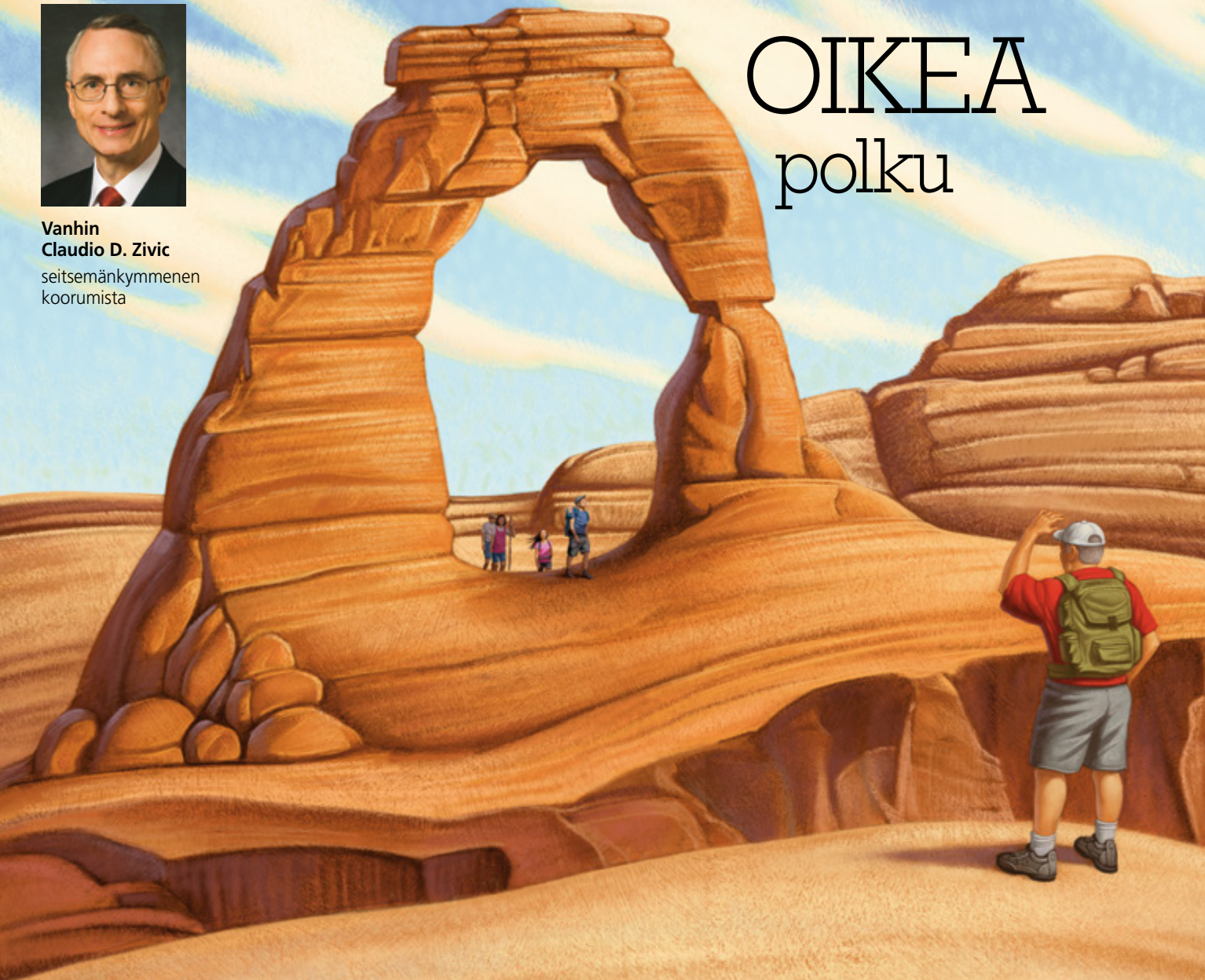

Pietarin anoppi

Vanhin
Claudio D. Zivic
seitsemänkymmenen
koorumiasta

OIKEA polku

*”Kuulkaa sen Jumalan sanat, joka on tehnyt teidät”
(OL 43:23).*

Joitakin vuosia sitten menin perheeni kanssa Archesin kansallispuistoon, joka sijaitsee Utahissa Yhdysvalloissa. Yksi kauneimmista ja tunnetuimmista kaarista puistossa on Delicate Arch. Päätimme kiivetä ylös vuorenrinnettä päästäksemme sen luokse.

Aloitimme innokkaina, mutta pian toiset halusivat levähtää. Halusin päästä perille nopeammin, joten jatkoin matkaani yksin. En kiinnittänyt huomiota oikeaan reittiin, vaan aloin seurata erästä miestä, joka näytti tietävän, minne oli menossa.

Polku tuli vaikeammaksi kiivetä. Olin varma, ettei perheeni pystyisi siihen. Yhtäkkiä näin Delicate Arch-kaaren, mutta yllätyksekseni huomasin, etten pystyisi

mitenkään pääsemään sen luokse. Kulkemani polku ei johtanutkaan kaaren luo.

Turhautuneena käännyin takaisinpäin. Odotin kärsimättömänä toisten tapaamista. He kertoivat seuranneensa merkkejä, jotka näyttivät oikean tien, ja varovasti ponnistellen he olivat päässeet Delicate Archin luo. Valitettavasti minä olin eksynyt väärälle tielle. Minkä opetuksen sainkaan!

Älkää päästäkö näkyvistä polkuanne iankaikkiseen elämään taivaallisen Isänne luona. Noudattakaa kuulemianne evankeliumin periaatteita ja käskyjä, niin olette oikealla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään Hänen luonaan. ■

Puheesta ”Älkäämme eksykö väärälle tielle”, Liahona, toukokuu 2014, s. 39–41.

Tiedän, että Jeesus rakastaa minua

Jane McBride Choate

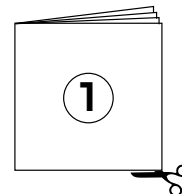
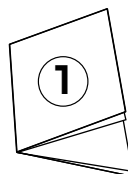
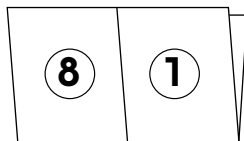
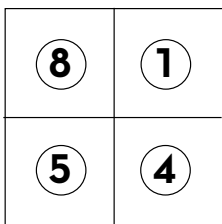
Perustuu tositapahtumaan

Laney yritti oikein kovasti olla kunnioittava kirkossa. Mutta hän oli väsynyt ja halusi heilutella jalkojaan.

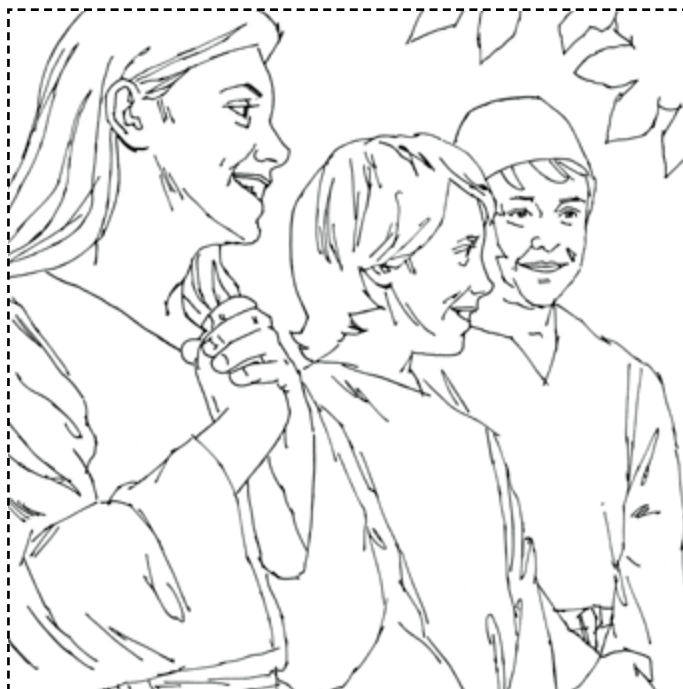

Kun sakramentin jakaminen päättyi, Laney avasi Jeesuksesta kertovan kirjansa. Hän löysi kuvan, jossa Jeesus oli pienten lasten kanssa. Se sai hänet tuntemaan olonsa rauhalliseksi ja onnelliseksi.

Kertomus jatkuu sivulla 79.

1-Leikkaa

Oma kirjani JEESUKSESTA

8

Tiedän, että Vapahtajani rakastaa minua
Tami Jeppson Creamer ja Derena Bell

1

2-Taita

5

En Häntä tavannut,
silti Hän on minulle todellinen.

4

Sen, miten Hän rakasti pieneniä,
voin minä tuntea.

4-Leikkaa

3-Taita

2 Kun kauniissa paikassa Jeesuksen luo
lapsot saapuivat kerran,

7 Tiedän mä totuuden:
Mua Vapahtaja rakastaa.

3 Hän heitä opetti, sinasi niin
poskillaan kynnelten vuo.

6 Seurata ain Häntä mä tahdon sydämeistäni.

Taita

Taita

Kun sakramenttikokous päättyi, Laney kysyi äidiltä: ”Miksi on helpompi olla kunnioittava, kun katselen kirjaani, jossa kerrotaan Jeesuksesta?”

”Varmaankin siksi, että se muistuttaa sinua siitä, kuinka paljon Jeesus rakastaa sinua”, äiti sanoi.

Laney nyökkäsi.
”Tietääköhän
Jeesus, että
minäkin
rakastan Häntä?”
hän kysyi.

Äiti halasi Laneyä.
”Kyllä, olen varma,
että Hän tietää.” ■

Kirjoittaja asuu Coloradossa Yhdysvalloissa.

Tässä kuussa tulee kuluneeksi 100 vuotta siitä, kun ensimmäinen presidenttikunta kehotti jäseniä pitämään perheillan. Seuraava ote on ensimmäisen presidenttikunnan kirjeestä, jossa perheilta esiteltiin. Se julkaistiin huhtikuussa 1915, ja se ilmestyi painettuna Improvement Era -lehdessä kesäkuussa 1915 (s. 733–734).

Hyvät veljet ja sisaret
Me neuvomme myöhempien aikojen pyhiä noudattamaan tarkemmin käskyä, jonka Herra on antanut Opin ja liittojen luvussa 68:

”Ja vielä, sikäli kuin Siionissa – – on lasten vanhempia, jotka eivät opeta heitä ymmärtämään oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen, elävän Jumalan Poikaan, ja kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta käntien päällepanemisen kautta kahdeksan vuoden iässä, synti on vanhempien päällä. – –

Ja heidän tulee myös opettaa lapsiaan rukoilemaan ja vaeltamaan oikeamielisesti Herran edessä.”
(Ks. OL 68:25–28.)

Siionin lasten tulee myös noudattaa täydellisemmin käskyä, jonka Herra antoi muinaiselle Israelille ja uudestaan myöhempien aikojen pyhille:

”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että saisit elää kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa”
[2. Moos. 20:12].

Nämä ilmoitukset pätevät suuresta määrin myöhempien aikojen pyhiin, ja tämän kirkon siltä ja äideiltä edellytetään, että näitä käskyjä opetetaan ja noudatetaan kodissa.

Tässä tarkoituksessa me neuvomme ja kehotamme hartaasti aloittamaan kaikkialla kirkossa ”perheillan”, jolloin isät ja äidit voivat koota poikansa ja tyttärensä lähelleen kodissa ja opettaa heille Herran sanaa. Näin he voivat entistä tarkemmin saada tietoonsa perheensä tarpeet ja vaatimukset, ja samalla he tutustuvat itse

Perheilta 100 VUOTTA

ja tutustuttavat lapsensa perusteellisemmin Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteisiin. Tämä ”koti-ilta” tulisi omistaa rukoukselle, kirkon ja muiden laulujen laulamiselle, soittamiselle, pyhien kirjoitusten lukemiselle, perheasioille sekä opetukselle evankeliumin periaatteista ja elämän eettisistä ongelmista samoin kuin lasten tehtävistä ja velvollisuuksista vanhempiaan, kotia, kirkkoa, yhteiskuntaa ja kansakuntaa kohtaan. Pikkulapsille voidaan esittää sopivia opetuksia, lauluja,

kertomuksia ja leikkejä. Kevyitä virvokkeita, luonteeltaan sellaisia, että ne voidaan suureksi osaksi valmistaa kotona, voidaan tarjota.

Muodollisuutta ja jäykkyyttä tulisi karttaa tarkoin, ja koko perheen tulisi osallistua ohjelmaan.

Nämä kokoontumiset antavat mahdollisuuksia luoda keskinäistä luottamusta vanhempien ja lasten, veljien ja sisarten välille ja myös vanhemmille tilaisuuden varoittaa, neuvoa ja ohjata poikiaan ja tyttäriään. Ne antavat pojille ja tyttärille tilaisuuden kunnioittaa isäänsä ja äitiään ja osoittaa kiitollisuutta kodin antamista siunauksista siten, että Herran heille antama lupaus voisi kirjaimellisesti toteutua ja että heidän elämänsä olisi pitkä ja onnellinen. – –

Me – – kannustamme nuoria pysymään kotona sinä iltana ja pyrkimään kaikkiin voimin siihen, että illasta tulee opettavainen, hyödyllinen ja mielenkiintoinen.

Jos pyhät noudattavat tätä neuvoa, me lupaamme, että siitä koituu suuria siunauksia. Rakkaus kodissa ja kuuliaisuus vanhempia kohtaan lisääntyvät. Usko kasvaa Israelin nuorten sydämessä, ja he saavat voimaa taistella heitä saartavia pahan vaikutuksia ja houkutusia vastaan.

Veljenne
JOSEPH F. SMITH
ANTHON H. LUND
CHARLES W. PENROSE
ensimmäinen presidenttikunta ■

NÄKEMYKSIÄ

Kuinka voin asettaa perheillan etusijalle?

”Kun teette työtä lujittaaksenne perhettänne ja edistääksenne rauhaa, muistakaa – – viikoittainen perheilta. Varokaa tekemästä perheillastanne pelkkää kiireisen päivän jatketta. Päätäkää, että maanantai-iltana perheenne on yhdessä kotona koko illan. Älkää antako työn vaatimusten, urheilun, harrastusten, kotitöiden tai minkään muunkaan tulla tärkeämmäksi kuin se aika, jonka vietätte yhdessä kotona perheenne kanssa. Se, miten iltanne rakentuu, ei ole niin tärkeää kuin siihen sijoitettu aika. Evankeliumia tulee opettaa sekä virallisesti että epävirallisesti. Tehkää siitä merkityksellinen kokemus jokaiselle perheenjäsenelle.”

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

KULJE ETEENPÄIN **uskossa**

Nämä neljä oivallusta Nefin elämästä voivat antaa sinulle luottamusta omassa päätöksenteossasi.

s. 44

NUORILLE

s. 50

JOSEPHIN ANSIOSTA

Kuinka sinun elämäsi on erilaista profeetta Joseph Smithin ansiosta? Pohdi näitä kuutta asiaa.

LAPSILLE

TIEDÄN, ETTÄ JEEBUS RAKASTAA MINUA

Tee itsellesi kirjanen, joka auttaa sinua olemaan kunnioittava kirkossa.

s. 76

